

๑๗๐๕๖

บ.๑๘๘

ร.๖

ผลการทำงานพิเศษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรที่ทางสำนักงานแนะแนว

จัดให้ในภาคเรียนที่ ๑-๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๑

THE STUDY OF STUDENTS OF THE COLLEGE OF EDUCATION, PHASAMINETRA,
ON THE MATTER OF THEIR PAST TIME JOB ASSIGNMENT WHICH
THE COLLEGE UNDER THE GUIDANCE BUREAU HAD
ARRANGED FOR THEM DURING THE FIRST
AND SECOND QUARTERS OF THE
1967 SCHOOL YEAR

Printed in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree at
the College of Education

July 23, 1968

The Study of students of the College of Education, Prasannitr, on the matter of their part time teaching assignment which the College under the Guidance Bureau had arranged for them during the first and second quarters of the 1967 school year had shown how effective the students performances were. This study may provide good data for the Guidance of the College to findout ways to improve its services. This study dealt with 210 population, divided into three groups; they were 70 students; 70 guardians ; and 70 children.

Methodological Procedure

Three different sets of questionnaires were developed. One set was for students of the College, the second one for the guardians of children and the third one for the children whom the college students had taught. Questionnaires which developed for students had been pretested by Likert method. For the other two sets, the author followed ideas gained by the pretest of the first set. The author past experiences also helped in working on these questionnaires. To further substantiate the reliability of the study, personal interviews was conducted with students. The collection of data had begun in the third quarter (Feb - March 1964) The student themselves had collected all of the three sets of questionnaires to the Guidance Bureau. After all data were collected, they were classified into groups. Some of the statistical methods was used in analysing data.

The findings of this study were.

1. Students working on this part time assignment made satisfactory results as original aims:-

1. It helped to lessen financial burden of students.
2. It helped students to use their spare time wisely.

3. It helped children whom were taught by students to have better grade. The children achievement was improved by 4.46 percent. The differences of achievement befor and after participated in the program of these children have statistical significant at 1 %.
4. It could be concluded that the teaching of students had statistical significant in improving the children achievement.
5. It helped to spread the College tone.
2. The results of the performants of girls students and boy students were not significantly different to the level of statistical significant at 1 %.
3. The performances of the third year and forth year students were about the same.
4. The lower secondary grade (MC. 3-5) was the level that students performed the best, since the achievement of children of this level was better than before they participated in the program at 7.78 percent. The study also indicated that 62.5 percent of students thought they could do best with children at this level.
5. The part time teaching assignment did not decrease students' achievement, since the achievement of students before and after taking part time teaching assignment did not shown significantly different at the statistical different at 1 %. The study also indicated that the achievement of students who participated in this part time teaching assignment and those who did it, did not show significantly different at the level of statistical different at 1 %. Therefore it could be said that the part time teaching job did not effect the achievement of student in their study.
6. The main problems faced by child guardians, children and student in this teaching program were:-

Problems faced by Child Guardians.

A. It is not convenient to communicate with the college. For example, when the child guardian or the child himself was busy and wanted to cancel particular studying hour, they therefore called the College in order to have the College informed students. The students usually did not get the information, and he went to teach as usual. This practice wasted student's time, and the child guardian also felt they had to pay student for that particular hour. The student, on the other hand, did not accept the payment since he did not teach at that particular hour. This made the child guardian felt uneasy.

B. Students who were to participate in this program should be well selected according to the competency of the subject they were going to teach. They also must be well prepared in order to catch their pupils' interest and to help encouraging the children desire to study.

C. The students were too generous to their children. It was desired by the guardian to have student to teach and discipline the children as if they were in the school room in children moral and behavior aspects.

The Problems faced by Children.

A. They could not reach the college students when they wanted to cancel the engagement. It was very difficult for these children to contract students when they had their own business to do and wished to cancel the engagement. Since they could not find the way to communicate to students. To make a telephone call to the college, the message would not reach students.

B. Students tended to give the children too much home work. The children already had too much home work from school.

ประกาศคุณูปการ

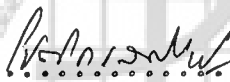
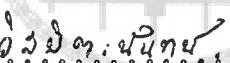
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงผลการทำงานพิเศษของนิสิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่ทางสำนักงานแนะแนวจัดให้ในภาค
เรียนที่ ๑-๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ เพื่อที่จะได้รู้ความนิสิตทำงานได้ผลเป็น
อย่างไร สำนักงานแนะแนวอาจจะได้ใช้เป็นแนวทางปรับปรุงบริการด้านนี้
ให้มีความมากยิ่งขึ้น

การที่ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพา โชติงเสถียร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำไพ
บุรณฤกษ์ , อาจารย์ บุญกอบ วิสมิตะนันท์ , อาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ไชยโกเมศ ซึ่งอาจารย์ทั้งห้าท่านดังกล่าว
นี้ ได้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดี
ตลอดมา

หวังว่าผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อสำนัก
งานแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องของบางไม่มากก็น้อย

บุญชล อุดมพันธ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

อ.ม.ท. ประธาน
อ.ว.ท. กรรมการ
อ.ว.ท. กรรมการ

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๑

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	๑๖
ความสำคัญของการศึกษาคนควา	๑๐
ขอบเขตของการศึกษาคนควา	๑๖
คำนิยามศัพท์เฉพาะบางคำ	๑๑
๒. เอกสารเกี่ยวกับการคนควา	๑๒
๓. วิธีดำเนินงาน	๑๖
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๖
การสร้างแบบสอบถาม	๒๖
วิธีรวบรวมข้อมูล	๒๘
๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการคนควา	๒๙
๕. บทเสนอแนะและขอเสนอแนะ	๓๕
บรรณานุกรม	๔๐
ภาคผนวก	๔๒
แบบสอบถามต่าง ๆ	๔๔
สูตรทางสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์	๑๐๖
วิธีแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่พบในการศึกษาคนควาครั้งนี้	๑๑๒
ประวัติย่อของผู้เขียน	๑๒๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑. ลักษณะของนิสิตที่สอนพิเศษ	๓๐
๒. ลักษณะการสอนพิเศษของนิสิตโดยทั่วไป... ..	๓๑
๓. ลักษณะอาชีพของผู้ปกครอง	๓๒
๔. รายได้ของผู้ปกครองครอบครัว	๓๒
๕. ลักษณะการเรียนพิเศษเป็นความต้องการของใคร	๓๓
๖. การแบ่งเบาภาระทางการเงินของนิสิต	๓๓
๗. การเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการสอนและอื่น ๆ	๓๔
๘. การใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ของนิสิต	๓๔
๙. คำตอบของนิสิตผู้ปกครองและเด็กเกี่ยวกับผลการเรียนของเด็ก	๓๔
๑๐. เปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยโดยทั่วไปของเด็กก่อนเรียนพิเศษและหลังเรียนพิเศษ	๓๕
๑๑. เปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กเป็นรายวิชาเมื่อก่อนเรียนพิเศษ และหลังเรียนพิเศษไปบ้างแล้ว	๓๕
๑๒. คำตอบของนิสิตเกี่ยวกับเรื่องการสอนพิเศษเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย	๔๐
๑๓. ความรู้สึกของผู้ปกครองและเด็กที่มีต่อนิสิต และผลงานอันเกี่ยวกับตัวเด็กโดยเฉพาะกับความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อตนเองและผลงานอันเกี่ยวกับตัวเด็ก	๔๑
๑๔. คะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตที่ผู้ปกครองและเด็กเป็นผู้ให้กับที่นิสิตให้คะแนนผลการปฏิบัติงานของตนเอง	๔๒
๑๕. เปรียบเทียบคะแนนที่สอบไล่ทางโรงเรียนหลังการเรียนพิเศษแล้วของเด็กกลุ่มที่มีนิสิตหญิงเป็นผู้สอน กับกลุ่มที่มีนิสิตชายเป็นผู้สอน	๔๓
๑๖. ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่ผู้ปกครองตอบ	๔๔
๑๗. ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่เด็กตอบแบบสอบถาม	๔๕
๑๘. ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่นิสิตตอบแบบสอบถาม	๕๐
๑๙. เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตเพศชายและเพศหญิงตามคำตอบของผู้ปกครอง	๕๕

๒๐.	เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตเพศหญิงและเพศชายจากคำตอบในแบบสอบถามของเด็ก	๕๖
๒๑.	เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตเพศชายและเพศหญิงจากคำตอบในแบบสอบถามของนิสิต	๕๗
๒๒.	เปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้ทางโรงเรียนหลังการเรียนพิเศษแล้วของเด็กกลุ่มที่มีนิสิตชั้นปีที่สามเป็นผู้สอน กับกลุ่มที่มีนิสิตชั้นปีที่สี่ เป็นผู้สอน	๕๘
๒๓.	เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและชั้นปีที่สี่ตามแบบสอบถามของผู้ปกครอง	๕๘
๒๔.	เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ตามคำตอบในแบบสอบถามของเด็ก	๕๙
๒๕.	เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ตามคำตอบในแบบสอบถามของนิสิต	๕๙
๒๖.	เปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กในระดับชั้นต่าง ๆ	๖๐
๒๗.	ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับระดับชั้นที่นิสิตสอนได้ผลดีที่สุด	๖๑
๒๘.	ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับผลการเรียนของตนเมื่อไปสอนพิเศษ	๖๑
๒๙.	เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตเมื่อก่อนไปสอนพิเศษและหลังการสอนพิเศษ ...	๖๒
๓๐.	เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตกลุ่มที่ไปสอนพิเศษกับกลุ่มที่ไม่ได้ไปสอนพิเศษ	๖๒
๓๑.	ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการและบริหารงาน ในบริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำ	๖๔
๓๒.	ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับบริการหางานพิเศษให้นิสิตทำของสำนักงานแนะแนว	๖๕
๓๓.	ความรู้สึกและความคิดเห็นของเด็กเกี่ยวกับการมีอาจารย์มาสอนพิเศษให้ ...	๖๖
๓๔.	อัตราค่าสอนพิเศษที่นิสิตและผู้ปกครองเสนอ	๖๗
๓๕.	อัตราค่าสอนพิเศษ	๖๘
๓๖.	รายงานของเด็กและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือกนิสิตไปสอน	๖๙
๓๗.	ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง	๗๐
๓๘.	ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของเด็ก ...	๗๑
๓๙.	ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของนิสิต ...	๗๑
๔๐.	ข้อเสนอแนะของเด็กเกี่ยวกับการจัดส่งนิสิตมาสอนพิเศษ	๗๓
๔๑.	ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดส่งนิสิตมาสอนพิเศษ	๗๓

ภูมิหลัง

เป็นที่ทราบกันดีว่า ผู้ที่จะประสบผลสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังความคาดหวัง
ได้นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญอย่างน้อย ๓ ประการดังนี้คือ

๑. มีสติปัญญาค่อนข้างสูง
๒. มีทุนทรัพย์เพียงพอใช้จ่ายเพื่อการเรียนและดำรงชีวิต
๓. มีสุขภาพและพลานามัยสมบูรณ์

ถ้าผู้เรียนขาดอย่างหนึ่งอย่างใดในสามประการนี้ อาจทำให้การศึกษามองประสบกับ
ความล้มเหลว ปัจจัยสำคัญที่มักพบเสมอก็คือ การขาดทุนทรัพย์ ซึ่งเป็นผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ
ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม ทั้งนี้เพราะว่าแม้ว่าผู้เรียนจะมีสติปัญญาดีแต่ขาดทุนทรัพย์
เขาก็อาจจะศึกษาเล่าเรียนไม่สำเร็จ สถาบันระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากได้ตระหนักถึง
ความสำคัญและความจำเป็นด้านนี้ จึงพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยผู้เรียนในด้านการเงิน โดย
การหาทุนให้ผู้เรียนที่แท้จริง, ให้ยืมเงินและผ่อนชำระค่าใช้จ่ายเมื่อจบการศึกษา, หางานพิเศษให้
นักเรียน นิสิต นักศึกษาทำ เป็นต้น

ในหลายประเทศได้ตระหนักถึงความจริงดังกล่าวนี้เหมือนกัน ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษา
ของประเทศเหล่านั้น จึงได้พยายามช่วยนักเรียน นิสิต นักศึกษา ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน วิธี
ที่ใช้กันมากที่สุดวิธีหนึ่งคือ การหางานพิเศษให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทำในยามว่าง โดยเฉพาะ
ในระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อน การช่วยแบบนี้นับว่าเป็นการช่วยนักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้รู้จัก
ช่วยเหลือตัวเองได้ ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา
✓ เพราะงานสำคัญยิ่งที่สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงโดยทั่วไป มักถือเป็นหน้าที่ที่ต้องจัดกระทำ
มีอยู่สามประการคือ

๑. การสอน
๒. การบริหารโรงเรียน
๓. บริการนักเรียน

เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาแล้ว เห็นได้ว่าการจัดหางานพิเศษให้นิสิต นักศึกษาทำนอกเวลาเรียนนั้นจัดอยู่ในประเภทงานบริการนักเรียน เพื่อจะช่วยนักเรียนนิสิต นักศึกษาให้มีรายได้เพิ่มเติม จากที่ได้รับจากผู้ปกครอง, รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, สามารถ เข้าใจตนเอง, มีความอดทน, และเห็นคุณค่าของการทำงาน เพราะได้รับประสบการณ์จากการทำงาน จริง ๆ จึงเห็นประจักษ์ว่า การจัดหางานพิเศษให้นักเรียน นิสิต นักศึกษานั้น มีประโยชน์มาก จำเป็นต้องใช้เทคนิคและวิธีการที่ดี เพื่อให้เกิดผลดีแก่นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษา และให้ประโยชน์ แก่นายจ้างอย่างแท้จริงอีกด้วย

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการทำงานพิเศษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร อันเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดอยู่ในชั้นดีแห่งหนึ่ง ซึ่งมีประวัติโดยสังเขปที่สมควรทราบ ดังนี้

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓ ถนนสุขุมวิท อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๒ ให้ชื่อว่าโรงเรียนฝึกหัดครู ชั้นสูง ถนนประสานมิตร กิจการของโรงเรียนนี้ได้รับการปรับปรุงและมีการขยายอาคารสถานที่ เป็นลำดับมา จนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร และเพื่อให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีอำนาจให้การศึกษาถึงชั้นปริญญา ได้โดยสมบูรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๔๘๗ คอสมณูแทนราษฎร และตราเป็นพระราชบัญญัติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๔๘๗ ตามนี้

แห่งพระราชบัญญัตินี้ วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีอำนาจให้ อนุปริญญา (อ.กศ.) ปริญญาตรี (กศ.บ.) ปริญญาโท (กศ.ม.) และปริญญาเอก (กศ.ค.) ในวิชาการศึกษา และวิชาอื่น ที่เกี่ยวข้องแก่ผู้สำเร็จการศึกษา และอาจจัดให้มีการศึกษาสอบไล่ เพื่อรับประกาศนียบัตรอย่างอื่น ตามหลักสูตรและวิธีการที่สภาวิทยาลัยกำหนดไว้ด้วย จึงนับได้ว่าวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นสถาบันการศึกษา ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตราเป็นพระราชบัญญัติจัดขึ้นทำการสอนในระดับปริญญาแห่งแรก

วิทยาลัยแห่งนี้ได้ช่วยก่อให้เกิดความเจริญอย่างยิ่งในด้านการฝึกหัดครู และการปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการ ซึ่งเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้การศึกษาของประเทศไทยได้เพิ่มพูนความมั่นคง และขยายตัวออกไป อย่างกว้างขวาง จนเป็นที่ประจักษ์อยู่ในขณะนี้

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร^๓ มีนิสิตนักศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๑๐ ดังนี้

๑. นิสิตชั้นปริญญาตรี	จำนวน ๔๕๗ คน
๒. นักศึกษาชั้นปริญญาตรี	จำนวน ๑๐๖๓ คน
๓. นิสิตวิชาเฉพาะชั้นสูง (ชั้นสูงกว่าปริญญาตรี) จำนวน ๕๔ คน	
๔. นิสิตชั้นปริญญาโทสาขาต่าง ๆ	จำนวน ๗๕ คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน ๒๐๔๙ คน

เนื่องจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีนิสิต เป็นจำนวนมาก จึงย่อมมีปัญหา ในด้านส่วนตัวและการทำงานของนิสิตต่าง ๆ กัน วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้ตระหนักว่า การบริหารงานด้านบริการแก่นิสิต มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง จึงได้จัดให้มีการบริการ และแนะนําน้อย่างไม่เป็นทางการ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ และเปิดฝ่ายสำนักงานแนะแนว (Guidance Office) ขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยมีจุดประสงค์ที่จะช่วยเหลือนิสิตทุกวิถีทาง ตามหลักการ ที่ว่า การช่วยเหลือนั้น ต้องเป็นการทำให้นิสิตสามารถช่วยตัวเองได้ต่อไปในอนาคต วิธีการ อย่างหนึ่งที่ทางสำนักงานแนะแนวได้กระทำอยู่ในขณะนี้คือ จัดหางานพิเศษให้นิสิตทำในยามว่าง จากชั่วโมงเรียนที่วิทยาลัย เช่น เวลาเย็นหลังจากเลิกเรียน วันหยุด เสาร์-อาทิตย์ และระยะ เวลาระหว่างปิดภาคเรียน เป็นต้น งานที่ทำให้ส่วนใหญ่เป็นงานสอนเด็กตามบ้านทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาส ให้นิสิตได้ฝึกใช้วิชาชีพของตนให้ชำนาญและเป็นประโยชน์ที่สุดด้วย นอกจากงานสอนตามบ้าน ดังกล่าวแล้ว ยังมีงานด้านอื่น ๆ อีก เช่น ทำงานในห้องสมุด ส่งไปทำงานที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ คุรุสภา, กองแรงงาน, บ้านอาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา, บริษัท และโรงงานต่าง ๆ ตลอดจนงานเสิร์ฟอาหารในโรงอาหาร และอื่น ๆ ฯลฯ

สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย ได้เริ่มจัดบริการคํานี้ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ และผลงานคํานี้ก็ได้เจริญขึ้นเป็นลำดับ เป็นที่สนใจของนิสิต นักเรียน และบรรดาผู้ปกครอง ซึ่งต้องการให้นิสิตไปสอนบุตรหลานของตนที่บ้านเป็นอย่างยิ่ง มีประวัติและสถิติที่น่าสนใจดังนี้ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นปีแรกที่เริ่มส่งนิสิตออกสอนพิเศษตามบ้าน โดยมีสาเหตุสืบเนื่องมาจาก

^๓ เลิศ ชูนาท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ บุญชล อุดมพันธ์ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่แผนกทะเบียน วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑.

^๔ อำไพ บุรณฤกษ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ บุญชล อุดมพันธ์ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่สำนักงานแนะแนววิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑

ปัญหาขาดแคลนเงินใช้จ่ายในการเรียนและยังชีพของนิสิตคนหนึ่งของวิทยาลัย อาจารย์ผู้ทำงาน
เกี่ยวข้องทางค่านะแนว เห็นความจำเป็นที่ควรช่วยเหลือให้มีรายได้อีกพิเศษที่เกิดจากน้ำพักน้ำแรง
ของตนเอง โดยจัดให้ไปสอนบุตรธิดาของอาจารย์ในวิทยาลัย นิสิตคนนั้นทำงานได้ผลดี ด้วยเหตุนี้
จึงมีผู้ให้ประโยชน์ และต้องการบริการค่านนี้เพิ่มขึ้น และในปีนั้นเองจำนวนนิสิตที่สำนักงานแนแนว
ได้ส่งไปสอนพิเศษตามบ้าน จึงมีถึงประมาณ ๒๐ คน

สถิติจำนวนนิสิตที่ส่งไปสอนพิเศษตามบ้าน

พ.ศ.	จำนวนนิสิตที่ส่งไปสอนพิเศษ
๒๕๐๒	๒๐
๒๕๐๓	๔๓
๒๕๐๔	๑๐๘
๒๕๐๕	๒๓๒
๒๕๐๖	๒๖๑
๒๕๐๗	๒๘๕
๒๕๐๘	๒๓๔
๒๕๐๙	๒๓๑

นิสิตทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ที่ทางสำนักงานแนแนวส่งออกไปสอน เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๓
กับนิสิตชั้นปีที่ ๔ ซึ่งได้คัดเลือกมาจากผู้ที่มาสมัครด้วยวิธีสัมภาษณ์ สอบถามความจำเป็น และพิจารณา
ความเหมาะสม แล้วส่งออกไปทำงานโดยมอบใบแนะนำตัวและอัตราค่าสอน ไปให้ผู้ปกครองด้วย

ตัวอย่างแบบใบแนะนำตัวและอัตราค่าสอนที่ทางสำนักงานแนแนวกำหนดไว้
ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (โทร ๕๑๒๕๔๓ ต่อ ห้องแนะแนว)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ท่านผู้ปกครอง

ตามที่ท่านมีความประสงค์ให้สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัยสงครมาสอนเด็กในปกครอง
ของท่านนั้น บัดนี้ ข้าพเจ้าได้จัดส่ง นาย, นางสาว นามสกุล
นิสิตปี สาขา วิชาเอก วิชาการสอน
มาทำการสอนวิชา แก่เด็กในปกครองของท่านแล้ว เวลาที่มาทำการสอน
คือวัน เวลาตั้งแต่ ถึง สัปดาห์ละ ชั่วโมง

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ทำงานแนะแนว

หมายเหตุ - เพื่อเปิดโอกาสให้สำนักงานแนะแนวได้ทราบผลงานที่ทำ ขอท่านได้โปรดโทรศัพท์หรือ
กรอกข้อความข้างท้ายนี้ส่งมาให้ข้าพเจ้าทางไปรษณีย์ แจ้งผลการสอนของนิสิต
เมื่อการสอนได้ผ่านไปแล้วระยะหนึ่งพอที่จะทราบผล

อัตราการสอน

ชั้น	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	หมายเหตุ
ป.๑-ม.๖	ชั่วโมงละ ๑๐ บาท การด ๒ บาท	๑๕ บาท การด ๒ บาท	๑๘ บาท การด ๒ บาท	๒๐ บาท การด ๒ บาท	๑. ผู้ที่เรียนรวมกัน ต้องเป็นนักเรียน ชั้นเดียวกัน
เตรียมอุดม หรือเทียบเท่า	๑๕ บาท การด ๒ บาท	๒๒ บาท การด ๒ บาท	๒๘ บาท การด ๒ บาท	๓๐ บาท การด ๒ บาท	๒. ถ้าเรียน ชั่วโมงเดียว ขอการดด้วย ในเมือง ๒ บาท นอกเมือง ๕ บาท
					๓. ถ้าสอนครั้งละ ๒ ชั่วโมงไม่คิด การด(ในเมือง)

นาย, นางสาว นามสกุล ได้ทำการสอนวิชา
 แก่ ชั้น แล้ว เป็นเวลารวมทั้งสิ้น สัปดาห์
 คิดเป็น ชั่วโมง ผลของงาน (โปรดขีดเครื่องหมาย ถูก เพียงข้อเดียว)

- _____ ๑. ไม่พอใจ
 _____ ๒. พอใช้
 _____ ๓. ดี
 _____ ๔. ดีมาก

หมายเหตุ (โปรดลงความเห็นของท่านข้างท้ายนี้ ตามที่ท่านเห็นสมควร เช่น ความรู้สึกดีหรือไม่ดี
 สอนดีหรือไม่ มีความสนิทสนมกับเด็กเพียงใด)

.....

ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงและกำหนดอัตราค่าสอนและใบแนะนำตัวเสียใหม่ ให้เหมาะสม
 กับการครองชีพในปัจจุบันยิ่งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนี้

ตัวอย่างแบบหนังสือแนะนำตัวและอัตราค่าสอน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (โทร ๘๑๒๔๔๓ ต่อ ห้องแนะแนว)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน ท่านผู้ปกครอง

ตามที่ท่านมีความประสงค์ให้สำนักแนะแนวของวิทยาลัย ฯ ส่งครูมาสอนเด็ก
ในปกครองของท่านนั้น บัดนี้ ข้าพเจ้าได้จัดส่ง นาย, นางสาว
นามสกุล นิสิตปีที่ วิชาเอก วิชาโท
มาสอนวิชา แก่เด็กในปกครองของท่านแล้ว เวลาที่มาสอนคือ
วัน เวลาตั้งแต่ น. ถึง น. สัปดาห์ละ ชั่วโมง

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ทำงานแนะแนว

หมายเหตุ - เพื่อเปิดโอกาสให้สำนักงานแนะแนวได้ทราบผลงานที่ทำ ขอท่านได้โปรด
โทรศัพท์หรือกรอกข้อความข้างท้ายนี้ส่งมาให้ข้าพเจ้าทางไปรษณีย์ แจ่มผล
การสอนของนิสิตเมื่อการสอนได้ผ่านไปและระยะเวลาหนึ่งพอที่จะทราบผล

อัตราค่าสอน

ชั้น	๑ คน	๒ คน	หมายเหตุ
ป.๑-ป.๔	ชั่วโมงละ ๑๖ บาท การรถ ๕ บาท	ชั่วโมงละ ๒๐ บาท การรถ ๕ บาท	ผู้ที่เรียนรวมกันต้องเป็น นักเรียนชั้นเดียวกัน
ป.๕-ป.๙	ชั่วโมงละ ๑๕ บาท การรถ ๕ บาท	ชั่วโมงละ ๒๕ บาท การรถ ๕ บาท	
ม.ศ.๑-ม.ศ.๓	ชั่วโมงละ ๒๐ บาท การรถ ๕ บาท	ชั่วโมงละ ๓๕ บาท การรถ ๕ บาท	
เตรียมอุดมหรือ เทียบเท่า	ชั่วโมงละ ๒๕ บาท การรถ ๕ บาท	ชั่วโมงละ ๔๐ บาท การรถ ๕ บาท	

นาย, นางสาว นามสกุล ใ้สอนวิชา
 แก่ ชั้น แล้ว เป็นเวลารวมทั้งสิ้น สัปดาห์
 คิดเป็น ชั่วโมง ผลของงาน (โปรดชี้แจงเครื่องหมาย ถูก เพียงข้อเดียว)

_____ ๑. ไม่เป็นที่พอใจ

_____ ๒. พอใช้

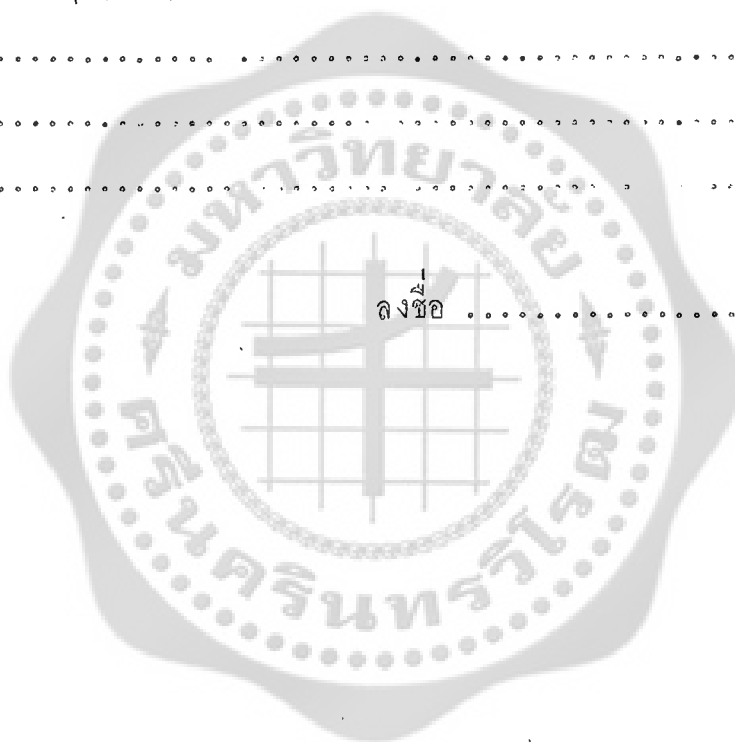
_____ ๓. ดี

_____ ๔. ดีมาก

ความเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ ผู้ปกครอง

ตามสถิติดังกล่าวมาแล้วทำให้เห็นได้ชัดว่างานนี้เป็นงานที่สนใจของบรรดานิสิตและผู้ปกครองของนักเรียนยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ที่สำคัญที่สุดก็คือน่าจะเป็นงานที่ช่วยแก้ปัญหาด้านการเงินให้แก่ นิสิตได้สมดังเป้าหมายของสำนักงานแนะแนว

ตัวอย่างปัญหาและเหตุผลที่น่าสนใจควรแก่การช่วยเหลือที่อาภา ฤกษ์ช่าง นิสิตปริญญาโทสาขาแนะแนวปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้สัมภาษณ์ นิสิตที่มาสมัครทำงานพิเศษที่สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๑๐ มีดังนี้

กรณีที่ ๑ "อาจารย์คะ หนูอยากได้ทำงานด่วนคะ เพราะขณะนี้ฐานะทางบ้านกำลังแย่มากคะ พี่สาวซึ่งเคยหาเงินมาจนเจือจรรบครัวก็เป็นโรคประสาท ส่วนน้องชายก็ไม่สบาย หนูมีน้องอีก ๓ คนที่กำลังเรียนหนังสือ ส่วนคุณพ่อซึ่งขณะนี้หารายได้เลี้ยงครอบครัวคนเดียว ก็ต้องเสียเงินสุุดคั้งหมดตัว หนูกลัวใจเหลือเกิน อ่านหนังสือก็ไม่รู้เรื่อง นอนก็ไม่ค่อยหลับ นี่ก็จวนสอบแล้วคะ ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรจึงจะช่วยแบ่งเบาภาระของคุณพ่อได้ หนูส่งสารคุณพ่อเหลือเกิน คิดได้แต่เพียงว่าถ้าตนเองหารายได้เลี้ยงตัวเองได้ ก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระของคุณพ่อที่จะต้องส่งเสียเงินให้หนูเรียนได้อีกมาก หนูจึงมาขอานทำจากสำนักงานแนะแนวนี้นะคะ"

กรณีที่ ๒ "อาจารย์ครับมีงานให้ผมทำบ้างไหมครับ งานอะไรก็ได้ที่ทำให้ผมสามารถดำรงชีพและเรียนต่อไปอีกได้ เพราะขณะนี้ผมจะต้องช่วยตัวเองแล้ว พี่ชายซึ่งเคยรับภาระส่งเงินให้ผมเรียนนั้น เพิ่งถูกผู้ร้ายยิงตาย ผมไม่มีผู้อุปการะอื่นเลย ผมจะเรียนต่อไปได้อย่างไรครับ ถ้าผมไม่มีเงิน"

กรณีที่ ๓ "อาจารย์คะ อาจารย์ช่วยกรุณาหางานให้หนูทำได้ไหมคะ พ่อแม่หนูถึงแก่กรรมแล้ว คุณารับหน้าที่อุปการะหนูต่อ แต่หนูเกรงใจจะไม่กล้าขอเงินท่าน แล้วแต่ท่านจะหยิบยื่นให้เองซึ่งก็ได้ไม่พอใช้จ่าย หนูก็อดและกลัวใจเหลือเกินคะ จะลาออกไปหางานทำก็เสียค่าที่อยู่ที่อาศัยเรียนมาถึงขั้นนี้แล้ว"

ในปีหนึ่ง ๆ จะมีนิสิตที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือทางการเงินทำนองนี้เป็นจำนวนไม่น้อย กรณีเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำนักงานแนะแนวจำเป็นต้องหาทางช่วยเหลือโดยรีบด่วน นิสิตบางคนไม่มีปัญหาทางการเงิน แต่ต้องการทำงานพิเศษ ตามเหตุผลที่แตกต่างกันไป เช่น อยากพึ่งตนเอง อยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อยากหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ต้องการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ฯลฯ

สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้ดำเนินงานช่วยเหลือ นิสิต

โดยหาเงินพิเศษให้ทำมาเป็นเวลา ๔ ปีแล้ว แต่ยังไม่มีการติดตามและประเมินผลการทำงานของนิสิต
 อย่างเป็นระเบียบแบบแผน ดังนั้นเพื่อหาแนวทางปรับปรุงบริการด้านนี้ให้คุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 อันเป็นการอำนวยความสะดวกสูงสุดแก่ทุกฝ่าย จึงควรต้องมีการศึกษาคนควา คุณผลการทำงานพิเศษ
 ของนิสิตว่าจะได้ผลสมดังจุดประสงค์ที่สำนักงานแนะแนวตั้งไว้หรือไม่ ควรมีการตรวจสอบให้ทราบว่า
 พ่อแม่ผู้ปกครองและตัวเด็กเอง มีความคิดเห็นอย่างไรต่อนิสิตที่ไปสอน นิสิตผู้สอนเองมีปัญหาเกี่ยวกับงาน
 ที่ทำและมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงบริการด้านนี้ให้คุณภาพยิ่งขึ้นอย่างไรบ้าง

ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา

๑. เพื่อติดตามผลการจัดส่งนิสิตออกไปทำงานสอนพิเศษว่าได้ผลหรือไม่ตามความมุ่งหมาย
 ต่อไปนี้
 - ๑.๑ การแบ่งเบาภาระด้านการเงินของนิสิต
 - ๑.๒ เพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการสอนและอื่น ๆ
 - ๑.๓ ให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - ๑.๔ ช่วยเด็กที่นิสิตไปสอนให้ผลการเรียนดีขึ้น
 - ๑.๕ เผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย
๒. เพื่อศึกษาวานิสิตหญิง - ชาย ปฏิบัติงานใดผลแตกต่างกันหรือไม่
๓. เพื่อศึกษาวาระดับการศึกษาของนิสิต (ชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔) จะทำให้การปฏิบัติงาน
 แตกต่างกันหรือไม่
๔. เพื่อศึกษาวานิสิตสอนเด็กระดับไหนได้ผลดี (ประถมตอนต้น, ประถมตอนปลาย,
 มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)
๕. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตก่อนและหลังออกปฏิบัติงาน
๖. เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ในการไปสอนพิเศษของนิสิต

ความสำคัญของการศึกษาคนควา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่านิสิตที่ส่งออกไปสอนพิเศษได้รับประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่
 การทำงานพิเศษมีผลกระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของนิสิตหรือไม่ นอกจากนี้ยังอาจจะได้ข้อเสนอแนะ
 แนวทางการปรับปรุง การจัดทำงานพิเศษให้นิสิตทำนอกเวลาเรียนให้มีความคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
 และให้นิสิตได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเองว่าเป็นอย่างไร จะได้คงรักษาระดับการปฏิบัติงานที่ดี

หรือปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น เป็นการสร้างแนวทางที่ทำงาน และเหมาะสมสำหรับนิสิตอื่น ๆ ที่จะไปทำงานกันต่อไป และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาค้นคว้าทำนองนี้อีกด้วย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะผลการดำเนินงานสอนพิเศษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่ทางสำนักงานแนะแนวจัดให้ ในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ และทำการศึกษาลงจากประชากรต่อไปนี้

๑. นิสิตที่ทางสำนักงานแนะแนวส่งออกไปสอนพิเศษ จำนวน ๙๐ คน
๒. ผู้ปกครองของเด็กที่นิสิตไปสอน จำนวน ๙๐ คน
๓. เด็กที่นิสิตสอน จำนวน ๙๐ คน

รวมประชากรที่ทำการศึกษาทั้งหมด ๒๗๐ คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะบางคำ

นิสิต	คือนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ที่สำนักงานแนะแนวจัดส่งออกไปสอนพิเศษนอกเวลาเรียนในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐
ผู้ปกครอง	คือพ่อแม่ หรือผู้ปกครองของเด็กที่นิสิตไปทำการสอน
เด็ก	คือบุคคลที่นิสิตไปทำการสอน
งานพิเศษ	คืองานการสอนที่ทางสำนักงานแนะแนวจัดให้นิสิตใช้เวลาว่างไปสอนที่บ้านของผู้ปกครอง
การแนะแนว	คือบริการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักช่วยตนเองได้ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

บทที่ ๒

เอกสารเกี่ยวกับการค้นคว้า

การจัดหางานพิเศษนอกเวลาให้นิสิตทำเป็นงานค่านบริการนักเรียนด้านหนึ่ง นับว่าเป็นส่วนหนึ่งในบริการจัดวางตัวบุคคล (Placement) ซึ่งเป็นบริการของการแนะแนวหนึ่งในท่าของบริการใหญ่ ๆ คือ

๑. บริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน (The Individual Inventory Service)
๒. บริการสนเทศ (The Information Service) เป็นบริการที่จัดรวบรวมข่าวสารความรู้เกี่ยวกับด้านอาชีพ ด้านการศึกษา ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และความรู้อื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน
๓. บริการให้คำปรึกษา (The Counseling Service)
๔. บริการจัดวางตัวบุคคล (The Placement Service)
๕. บริการค่านประเมินผล (The Evaluative Service) บริการนี้บางทีเรียกว่า บริการค่านวิจัย (The Research Service) หรือบริการติดตามผล (The Follow-Up Service)

พรวณเพ็ญ วัฒนานิก^๒ ได้กล่าวว่าในสหรัฐอเมริกา นอกจากสถาบันอุดมศึกษา จะได้อำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาของตนเองให้ได้อำนาจพิเศษแล้ว รัฐบาลยังสนับสนุนและถือว่าการช่วยหางานพิเศษให้นิสิต เป็นงานหนึ่งที่สำคัญของชาติ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ ประธานาธิบดีจอห์นสันเองก็ยังได้ให้ความร่วมมือเป็นพิเศษในการสนับสนุนส่งเสริมการเข้าทำงานของเยาวชนในระยะปีภาคเรียน ด้วยความเชื่อมั่นว่า การที่ประชาชนมีงานทำมากขึ้นเพียงใดจะทำให้ประเทศชาติเจริญและก้าวหน้า

^๑ Johnson, Walter F., op. cit. pp. 14-15.

^๒ พรวณเพ็ญ วัฒนานิก, "บริการจัดหางานให้เยาวชนทำงานในสหรัฐอเมริกา" การประชุมนักธุรกิจเพื่อสนับสนุนบริการจัดหางานเยาวชน เอกสารหมายเลข ๘ หน้า ๑-๒

ในทางเศรษฐกิจมากขึ้นเพียงนั้น จึงได้จัดให้มีการณรงค์เพื่อโอกาสของเยาวชน (Youth Opportunity Campaign) ในเดือนมิถุนายน ๑๙๖๕ เยาวชนชายหญิงมีจำนวนประมาณ ๒ ล้านคน อายุตั้งแต่ ๑๖-๒๑ ปี ต้องการงาน ประธานาธิบดีจึงได้มีหนังสือถึงนายจ้าง นักธุรกิจ และหน่วยงานต่าง ๆ ขอความร่วมมือ ช่วยจัดสรรงานให้ได้ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง เพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้งาน เป็นการให้โอกาสทำงานที่จะก่อให้เกิดคุณประโยชน์ และเป็นผลดีแก่เยาวชนต่อไป บริการจัดหางานให้เยาวชนทำในฤดูร้อน หรือระยะปิดภาคเรียน มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๒. ให้เยาวชนมีความเชื่อมั่นในงานอาชีพ และเป็นแนวทางนำไปสู่งานอาชีพ

ในอนาคต

๓. เพื่อเป็นทุนการศึกษา

๔. ให้รู้จักเคารพตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสามารถจะเป็นผู้นำที่ดีต่อไปในอนาคต

เพื่อให้งานนี้เป็นไปโดยเรียบร้อยประธานาธิบดีจอห์นสันจึงได้มอบหมายให้รองประธานาธิบดีฮัมฟรีย์ เป็นประธาน คณะกรรมการจัดหางาน ซึ่งมีเลขาธิการกระทรวงกระลาโหม นายแม็กนามารา เลขาธิการกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการกระทรวงแรงงานเป็นกรรมการ

ที่กล่าวข้างต้นนั้นมิได้หมายความว่า สหรัฐอเมริกาเพิ่งจะเริ่มงานบริการจัดหางานให้เยาวชนทำ สหรัฐได้ดำเนินการนี้มาหลายปีแล้ว เป็นแต่เริ่มดำเนินการอย่างมีโครงการที่แท้จริงในสมัยประธานาธิบดีจอห์นสัน เพราะท่านได้มองเห็นความสำคัญของการให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จะได้มีโอกาสเรียนรู้ และมีประสบการณ์ในการทำงาน อันจะเป็นแนวทางสำหรับประกอบอาชีพต่อไป โครงการดังกล่าวนี้ ประชาชนนิยมและยอมรับกันทั่วไป จึงทำให้องค์การและสมาคมต่าง ๆ ทั่วประเทศให้ความร่วมมือเป็นอันดี

เทียน อักกุล^๓ กล่าววาระรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาปัจจุบัน มีนโยบายส่งเสริมการทำงานในระหว่างปิดภาคเรียนของนักเรียนและนักศึกษาอย่างเต็มที่ การดำเนินงานปีแรกมีการเคลื่อนไหวอย่างกว้างขวาง จนสามารถทำให้ทุกท้องถิ่น ทุกเมือง และทุกมลรัฐในสหรัฐอเมริกา ถือว่าการจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างปิดภาคเรียน เป็นภารกิจสำคัญ ประธานาธิบดีเองก็มีความสนใจ

อย่างยิ่งจนถึงกับได้มีจดหมายถึงนายจ้าง เจ้าของอุตสาหกรรมทั่วสหรัฐหลายแสนแห่ง ขอให้จ้างนักเรียนเข้าทำงานในระหว่างปิดภาคเรียน ท่านประธานาธิบดีเขียนไว้ในจดหมายตอนหนึ่งว่า "การที่ท่านรับเด็กเข้าทำงานหนึ่งคน เท่ากับท่านได้ลงทุนที่มีค่าที่สุดให้แก่ประเทศชาติ" ผลที่ได้รับก็คือสามารถหางานให้นักเรียนกว่า ๔๐๐,๐๐๐ คนทำได้

สำหรับประเทศไทย ไม่เพียงแต่สถาบันอุดมศึกษา จะได้พยายามช่วยหางานให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาของตนเท่านั้น รัฐบาลเองก็เอาใจใส่มานานแล้ว แต่เพิ่งจะเริ่มมีบริการจัดหางานให้นักเรียนทำอย่างมีระเบียบแบบแผน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังมีรายละเอียด ประวัติความเป็นมา ของการบริหารดำเนินการ บริการจัดหาให้นักเรียนของรัฐบาลไทย ที่กรมแรงงาน สังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าของเรื่องดังนี้

บริการจัดหางานนักเรียน ซึ่งแต่เดิมเป็นงานส่วนหนึ่งของแผนกจัดหางานกองแรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากบรรดานักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นอันมาก บริษัทห้างร้านและประชาชนก็ได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนจ้างนักเรียนไปทำงานปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนไม่น้อย ดังปรากฏตามสถิติการจัดหางานให้นักเรียนทำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นมาดังนี้

ปี พ.ศ.	นักเรียนสมัคร	นักเรียนได้งาน	คิดเป็นร้อยละ
	จำนวนคน	จำนวนคน	
๒๕๐๕	๑,๓๐๕	๖๖๖	๑๙.๙๑
๒๕๐๖	๑,๓๘๘	๑,๐๐๗	๑๓.๘๗
๒๕๐๗	๑,๓๘๘	๑,๕๔๕	๒๕.๓๒
๒๕๐๘	๕,๑๕๖	๑,๐๕๐	๒๐.๓๖
๒๕๐๙	๔,๔๕๑	๕๔๑	๑๒.๑๕
๒๕๑๐	๑,๙๑๔	๓๗๔	๒๑.๘๒
๒๕๑๑	๓,๐๕๗	๑,๐๐๓	๓๒.๘๐
๒๕๑๒	๓,๓๖๑	๑,๑๖๗	๓๔.๗๒
๒๕๑๓	๔,๕๑๖	๑,๙๐๘	๔๒.๒๔

โดยที่นโยบายการจัดหางานให้นักเรียนทำ เป็นนโยบายหนึ่งที่สำคัญของชาติ คณะรัฐมนตรี
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการหางานนักเรียน ซึ่งมีผู้แทนหน่วยราชการ องค์กร และเอกชนเป็น
กรรมการ และมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๒ บริการนี้เจริญ
ก้าวหน้าขยายขอบเขตของงานกว้างขวางขึ้นเป็นลำดับ เป็นภาระหนักแก่คณะกรรมการบริหารงาน
จัดหางานนักเรียนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระ และเพื่อให้บริการจัดหางานมีประสิทธิภาพ
สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้อย่างทั่วถึง กระทรวงมหาดไทยจึงได้
แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการดำเนินงานจัดหางานนักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน
๒๕๐๓ คณะอนุกรรมการนี้ได้ช่วยเหลือพิจารณาหาทางปรับปรุงบริการจัดหางานให้นักเรียนทำก้าวหน้า
ยิ่งขึ้นโดยลำดับ

บริการนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการคือ

๑. ช่วยเหลือส่งเสริมให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่เป็นที่
สนใจแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
๒. ให้เยาวชนได้มีโอกาสฝึกฝนหาความชำนาญในวิชาชีพ และไ้รู้เห็นสภาพ
การทำงาน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมที่จะทำงานต่อไป
๓. ให้เยาวชนมีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาและแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง

นักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในข่ายมีสิทธิได้รับงานตามโครงการนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมวิสามัญ
ศึกษา ตั้งแต่ชั้น ม.ศ. ๓ ขึ้นไป (ไม่รวมนักศึกษาผู้ใหญ่) นักเรียนอาชีวศึกษา นิสิตนักศึกษาระดับ
วิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการพิจารณาถึงฐานะทางครอบครัว ความเดือดร้อนจำเป็น และความ
สามารถ หรือความถนัดในงานของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

งานนี้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบดังนี้

- ก. ส่วนกลาง ฝ่ายการจัดหางาน กรมแรงงาน เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ
จัดหางานให้นักเรียนทำ
- ข. ส่วนภูมิภาค สำนักงานแรงงาน ซึ่งตั้งอยู่ตามจังหวัดใหญ่ ๆ รับผิดชอบในการ
จัดหางานให้นักเรียนทำในส่วนภูมิภาคประจำเขต โดยดำเนินงาน
ตามขอบเขตและวัตถุประสงค์ของโครงการจัดหางานให้นักเรียนทำ
เช่นเดียวกับส่วนกลาง

- ค. คณะกรรมการบริหารงานจัดหางานนักเรียน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นมีหน้าที่

๑. พิจารณาโครงการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการนำเสนอ
๒. พิจารณาปัญหาข้อขัดข้องเกี่ยวกับการดำเนินงาน และให้ความคิดเห็น
ข้อเสนอแนะ
๓. คณะกรรมการดำเนินงานจัดหางานนักเรียน ที่ปลัดกระทรวงมหาดไทย
แต่งตั้งมีหน้าที่

๑. พิจารณากลับกรองโครงการและแผนงานต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่จัดทำเพื่อ
นำเสนอคณะกรรมการบริหารงานจัดหางานนักเรียน
๒. ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ในการดำเนินงาน
๓. ติดต่อหน่วยงานองค์การเอกชนต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือให้
สนับสนุนจ้างนักเรียนไปทำงาน
๔. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานและองค์การต่าง ๆ ในการฝึกอบรม
นักเรียนก่อนส่งไปทำงาน
๕. ร่วมพิจารณาคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ที่จะส่งไปทำงาน

การดำเนินการแบ่งออกเป็น ๔ ฝ่าย ดังนี้

๑. ฝ่ายธุรการ มีหน้าที่

- รวบรวมสถิติการจัดหางานให้นักเรียนทำ และทำรายงานเสนอคณะกรรมการ
ระดับต่าง ๆ
- จัดทำและปรับปรุงโครงการตลอดจนระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงาน
- ร่างหนังสือโต้ตอบ โฆษณา และประชาสัมพันธ์
- ติดต่อประสานงานกับแผนกและกองต่าง ๆ

๒. ฝ่ายสัมภาษณ์และบรรจุงาน มีหน้าที่

- รับสมัครแล้วจำแนกใบสมัครออกจากระดับการศึกษา
- สัมภาษณ์และทดสอบความสามารถ และความถนัดในงานของนักเรียน ที่มา
สมัครรับความช่วยเหลือทุกคนโดยพิจารณา ลักษณะที่ ความสนใจในการ
ทำงานและฐานะของนักเรียน และสอบถามความสมัครใจในการทำงาน
ประเภทอื่น ๆ ที่อาจไม่ได้ใช้วิชาความรู้ตามที่ได้ศึกษาจากโรงเรียน หรือ
มหาวิทยาลัย แล้วบันทึกไว้ในใบสัมภาษณ์พร้อมทั้งลงความเห็นไว้ด้วย
- คัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ที่ได้รับการสัมภาษณ์ แล้วส่งไปให้นายจ้างตามความ

ค. กองการ

- รับคำขออนักเรียนไปทำงานของนายจ้าง ทั้งที่มาติดต่อกับตนเอง และพูดโทรศัพท์ นอกจากนั้นยังออกไปติดต่อกับนายจ้างถึงที่อยู่เพื่อขอความร่วมมือจากนักเรียน แล้วลงทะเบียนไว้ ระบุประเภทงาน ระยะเวลาทำงาน และค่าจ้างไว้ด้วย
- บรรจุนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับสัมภาษณ์ และคัดเลือกให้ไปทำงานกับนายจ้างตามความประสงค์
- ติดต่อกับนายจ้าง เพื่อติดตามผล การบรรจุและการทำงานซึ่งอาจใช้โทรศัพท์ หรือไปติดต่อกับที่อยู่ของนายจ้างตามโอกาสอันควร
- แยกเก็บใบสมัครของนักเรียนที่ได้อ่านและไม่ได้อ่านไว้ต่างหากจากกัน
- เก็บใบขอจ้างนักเรียนของนายจ้างทั้งหมด

๓. ฝ่ายฝึกอบรมทำหน้าที่ดังนี้

- ฉ. การอบรมประจำ ได้แก่การอบรมตามวิชาชีพที่อยู่ในความต้องการของตลาดแรงงาน โดยคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ส่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายฝึกอบรม ของกรมแรงงานทำการอบรม
- ช. การอบรมพิเศษ ได้แก่การอบรมพิเศษเป็นครั้งคราว ตามลักษณะและประเภทงาน โดยเชิญผู้ทรงวุฒิในวิชาการด้านต่าง ๆ มาให้การอบรมนักเรียนนักศึกษาตามสายงานที่ต้องทำ ขอความร่วมมือจากสมาคม องค์กร หรือหน่วยงานแห่งอื่นที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอบรมให้

๔. ฝ่ายศูนย์จำหน่ายสินค้านักเรียนและบริการรับว่าจ้างทำของ มีหน้าที่

- จัดให้นักเรียนไปจำหน่ายสินค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามสถานที่ต่าง ๆ หรือในที่ที่มีการประชุมใหญ่ ๆ
- จัดตั้งร้านจำหน่ายสินค้าในงานนิทรรศการ งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน งานกาชาด ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนนำสินค้าไปจำหน่าย
- เป็นแหล่งกลางรับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนประดิษฐ์ขึ้น เพื่อนำไปจำหน่ายตามงานและในที่ที่มีการประชุมต่าง ๆ
- เป็นแหล่งกลางรับว่าจ้างทำงานของประชาชน แล้วติดต่อไปยังหน่วยงานต่าง ๆ

เช่นหน่วยงานในกรมประชาสัมพันธ์ และโรงเรียนต่าง ๆ ให้จัดทำของให้
ผู้ว่าจ้างตามความประสงค์

สำนักงานบริการจัดหางานนักเรียนจะประเมินผลงานอยู่เสมอ วิธีประเมินผลงานของ
นักเรียนก็คือ ให้นายจ้างที่รับนักเรียนหรือนิสิตนักศึกษาไปทำงานแล้ว มีจดหมายแจ้งผลการทำงาน
ของนักเรียนโดยกรอกคะแนนความประพฤติ และการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา ตามแบบของ
สำนักงาน ส่งมาให้สำนักงาน รวบรวมประเมินผลงานของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่ได้ไปทำงาน
นอกจากนี้ยังมีการให้รางวัลแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษา ผู้ทำงานได้ดีเป็นพิเศษตามเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. ต้องเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่กรมแรงงานจัดส่งไปทำงานกับนายจ้างในระหว่าง

ปีภาคเรียน

๒. เป็นผู้ที่

- มีความประพฤติดี
- ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่การงานของนายจ้าง
- ปฏิบัติงานด้วยความอดทน ชยันหมั่นเพียร และมีผลงานดียิ่ง
- เคารพต่อระเบียบคำสั่ง หรือข้อบังคับของสถานที่ทำงาน
- ไม่มีขโมยหรือพรองเสียหายในหน้าที่การงาน
- ได้ประกอบคุณงามความดีเป็นพิเศษนอกเหนือการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ

ตัวอย่าง จดหมายชมเชยผลการปฏิบัติงานตอนหนึ่งของนายจ้างผู้หนึ่งที่ส่งไปให้

สำนักงานบริการจัดหางานนักเรียน

"...ตามที่ท่านได้จัดส่งนายเอนก พึ่งผลพูน นักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ซึ่งขณะ
นั้นเป็นเวลาพักการเรียนของนักเรียน ท่านได้ส่งนายเอนก ไปเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔ เพื่อให้
ไปสอนหนังสือให้กับบุตรของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกขอบใจท่านเป็นอย่างมากที่ได้กรุณาคัดเลือก
นักศึกษาชั้นยอดเยี่ยมไปทำการสอนให้บุตรของข้าพเจ้า ตลอดเวลาที่ได้ทำการสอนนั้นข้าพเจ้าใคร่
ขอชมเชย นายเอนก พึ่งผลพูน ว่าเป็นผู้ที่ชยันหมั่นเพียรต่อหน้าที่ มีมารยาทดี ความประพฤติ
เรียบร้อยดีมาก มีเจตนาที่จะหาทางให้ข้าพเจ้าได้รับผลตอบแทนอย่างน่ายินดี ในการที่ข้าพเจ้าต้อง
เสียค่าจ้างการให้กับบุตร และข้าพเจ้าขอยืนยันการให้คะแนนตามแบบพิมพ์นั้น ข้าพเจ้าให้ความ
เต็มใจ และขอเอาเกียรติของข้าพเจ้าเป็นประกัน ถ้าหากเป็นไปได้ในปีการศึกษาต่อไป ข้าพเจ้า
อาจจะเรียกร้องขอให้ท่านได้ส่งนายเอนก พึ่งผลพูน มาปฏิบัติงานดังคราวนี้อีก..."

แบบให้คะแนนความประพฤติและการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา

ที่กรมแรงงานส่งไปทำงานระหว่างปีภาคเรียน

ชื่อการค้า บริษัท หรือนายจ้าง หมายเลขโทรศัพท์.....

ที่	ชื่อโรงเรียนนักศึกษา	ชื่อสถานศึกษา	คะแนนความประพฤติ ๖๐ คะแนน			คะแนนการปฏิบัติงาน ๔๐ คะแนน			คะแนนรวม	หมายเหตุ
			ความซื่อสัตย์	มารยาท	การประหยัด	ผลงาน	ความคล่องแคล่วในงาน	การปฏิบัติตามคำสั่ง		
			๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐	๑๐	๑๐๐	

ประเภทงานที่กรมแรงงานเคยส่งนักเรียน นิสิต นักศึกษา ไปทำ

๑. พิมพ์ดีด เลขานุการ บัญชี
๒. สอนหนังสือ
๓. ก่อสร้าง ขางกล ขางไม้ ขางไฟฟ้า ขางทาสี ขางโลหะ
๔. ขางวาดเขียน
๕. ขางเรียงพิมพ์ ตรวจรูป
๖. สัตวแพทย์ เกษตร
๗. เย็บเสื้อผ้า
๘. สรรวจ
๙. ขางภาพ
๑๐. ทำสวน ตกแต่งสนาม
๑๑. พนักงานเสนอขายสินค้า
๑๒. แบกหาม งานไร่แรง
๑๓. เสรีอาหาร
๑๔. ชั้บรด
๑๕. ทำงานกับชาวต่างประเทศ นำเที่ยว แพลหนังสือ
๑๖. กระเป๋ารดเมล็ด
๑๗. อื่น ๆ

จึงเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของงานนี้อย่างยิ่ง พ.ศ. ๒๕๐๔ บริการจัดหางานนักเรียนจึงได้ขยายงานออกไปอีก คือได้เปิดศูนย์บริการจัดหางานขึ้น รับจัดหางานให้ทำในเวลาว่างจากการเรียน (Parttime Job) ตลอดปี อันเป็นการช่วยนักเรียนให้ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

โพรลิช ได้กล่าวว่าการจัดวางตัวบุคคล (Placement) มีความหมายกว้างกว่าการบรรจุงานมากมาย โครงการแนะแนวของโรงเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือทั้งนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่และเรียนจบไปแล้วให้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน ทั้งยังต้องให้ความสนใจในงาน

ของนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน รวมทั้งนักเรียนที่ทำงานพิเศษนอกเวลา (Part time) ในระหว่างการเรียนด้วย

เรน^๖ ได้กล่าวว่าการช่วยเหลือทางการเงินแก่นักเรียน ที่สำคัญนั้นประกอบด้วย การหาทุนให้ - ถ้ามีให้ยืมเงิน และการหางานให้นักเรียนทำในเวลาว่างจากการเรียน และในระหว่างปีคเเทม

พอลลาร์ด และชาร์ฟ^๗ กล่าวว่า ผู้ที่จะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินนั้นควรได้รับการพิจารณาส่วนประกอบสำ ๆ ๓ ประการคือ

๑. ความสามารถทางสติปัญญา ดูได้จากคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความถนัดทางการเรียน

๒. คุณลักษณะประจำตัว สำหรับประเมินค่า ดูได้จากใบรับรองของโรงเรียนเก่า ประกอบการสัมภาษณ์ด้วย

๓. ผู้ที่มีความจำเป็นด้านการเงินอย่างยิ่ง

ชาร์ฟ^๘ กล่าวว่า สำนักงานจัดหางานให้นักเรียน มีหน้าที่พอสรุปได้ ๔ ประการคือ

๑. ลงทะเบียนการสมัคร

๒. หางานต่าง ๆ

๓. บรรจุนักเรียนให้เหมาะสมกับงาน

๔. ติดตามผล

^๖ Wrenn, Gilbert C., Student Personnel Work in College, pp. 358-359.

^๗ Pollard, F. G. and Sharp, R. T., "Student Financial Aid," in Encyclopedia of Educational Research, W. S. Monroe (ed), pp. 1348-49.

^๘ Sharpe, Russell T., "Financial Assistance for College Students," Student Personnel Work, 7:63-86, September, 1946.

พอลลาร์ด และ ชาร์ฟ กล่าวว่า การทำงานในยามว่างของนักเรียนนั้นไม่กระทบกระเทือน ผลการเรียน คือไม่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนต่ำลง

โฟร์ลลิช^{๑๐} ได้กล่าวถึงเรื่องการทำงานพิเศษไว้ว่า ปัญหาทางการเงินของนักเรียนโดยทั่วไป มักเกี่ยวกับการทำงานพิเศษนอกเวลาเรียนฐานะการเงินของครอบครัว และการจัดช่องทางการเงิน ที่มีอยู่ชั่วครั้งชั่วคราว โฟร์ลลิชกล่าวต่อไปอีกว่า เป็นที่เชื่อกันว่าการทำงานพิเศษ อาจจะทำให้นักเรียน สอบไล่คะแนนลดลง แต่อย่างไรก็ตาม เท่าที่มีการวิจัยกันมาแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ทำงานพิเศษนอกเวลาแต่พอเหมาะพอดี ก็เรียนได้คะแนนดีพอ ๆ กับนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน แต่ไม่ได้ทำงานพิเศษ

ทรูบลัด^{๑๑} ได้ทำการศึกษาค้นคว้าว่า การทำงานพิเศษของนิสิตมหาวิทยาลัยอินเดียน่า จะมีผลต่อความสัมพันธ์ทางการเรียนอย่างไรบ้าง ปรากฏว่าการทำงานพิเศษไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของ นิสิตเหล่านั้นลดลง และผลการเรียนของนิสิตเหล่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับนิสิตที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ

แฮร์รี^{๑๒} ได้ทำการศึกษาวិการสำหรับนิสิตใน Michigan College of Mining and Technology โดยใช้ Mooney Problem Check List เป็นเครื่องมือ เพื่อต้องการทราบ ปัญหาที่นิสิตต้องการความช่วยเหลือจากวิทยาลัย และปัญหาเฉพาะตัวนิสิต ได้ผลพอสรุปได้ดังนี้คือ

^๙ Pollard, F. G. and Sharp, R.T., op. cit. pp. 1351-52.

^{๑๐} Froehlich, Clifford F., Guidance Testing, p. 383.

^{๑๑} Trucllood, Dennis L., "Effect of Emplyment on Academic Achievement" The Personnel and Guidance Journal, 2:112-115, October, 1957.

^{๑๒} Mary, Crnsby L., "A study of the Student Personnel Services at Michigan College of Mining and Technology," Dissertation Abstracts Vol, 21, 1960, p. 1126.

๑. ปัญหาที่นิสิตต้องการขอความช่วยเหลือจากวิทยาลัยได้แก่ ปัญหาการเงิน ภาวะที่อยู่อาศัย งานอาชีพ กิจกรรมทางค่านิยม และสันติภาพ
๒. นิสิตที่แต่งงานแล้วมีปัญหาทางการเงิน ภาวะที่อยู่อาศัย และงานอาชีพ มากกว่านิสิตที่ยังไม่ได้แต่งงาน

อาร์จอนา^{๑๓} ได้ทำการวิจัยปัญหาการปรับตัวของนิสิตต่างประเทศเปรียบเทียบกับนิสิตชาวอเมริกัน ซึ่งนิสิตทั้งสองประเภทกำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาชั้นสูง นิสิตที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ ลงทะเบียนปีการศึกษา ๑๙๕๔-๑๙๕๕

นิสิตต่างประเทศหมายถึง นิสิตจากยุโรป ลาตินอเมริกา อาเซียนตะวันตกเฉียงใต้ รวม ๓ ภูมิภาคด้วยกัน นิสิตต่างประเทศที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองนี้ สุ่มมาจากจำนวนนิสิตต่างประเทศทั้งหมดที่กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาชั้นสูงของ College of Arts and Sciences และ School of Education จำนวนทั้งสิ้น ๒๒ คน

อีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้เป็นกลุ่มอยู่ในความควบคุมเป็นนิสิตอเมริกัน เรียนอยู่ในสาขาเดียวกับนิสิตกลุ่มแรก มีจำนวน ๒๒ คนเช่นกัน

ข้อมูลต่าง ๆ เก็บมาโดยวิธีวิธีการและเครื่องมือดังต่อไปนี้

๑. The Mooney Problem Check List
๒. แบบสอบถาม
๓. สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

ได้ผลพอสรุปได้ดังนี้คือ

๑. นิสิตชาวต่างประเทศมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ อารมณ์ สังคม และวิชาการ มากกว่านิสิตอเมริกัน
๒. ปัญหาที่นิสิตชาวต่างประเทศมีมากที่สุดได้แก่ปัญหา
 - การเงิน ภาวะที่อยู่อาศัย และการอาชีพ
 - การปรับตัวให้เข้ากับการเรียนในวิทยาลัย
 - กิจกรรมทางค่านิยมและสันติภาพ

^{๑๓}

Arjona, Adoracion C., "An Experimental Study of the American Graduate Student at Indiana University," Thesis Abstract, 1956, p. 11-13.

๓. ปัญหาที่นิสิตอเมริกันมีมากที่สุด ได้แก่ ปัญหา

- การเงิน ภาวะที่อยู่อาศัย และงานอาชีพ
- อนาคต และการศึกษาคอ

สุรางค์ โค้วตระกูล^{๑๔} ได้ทำการวิจัยปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๓-๒๕๐๔ เพื่อนำผลของการวิจัยออกเผยแพร่ให้อาจารย์ทั้งหลายได้นำไปเป็นแนวทางการแนะแนว และช่วยเหลือนิสิตต่อไป

ปัญหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยปัญหาใหญ่ ๑๐ ปัญหาคือ

๑. ปัญหาครอบครัว
๒. ปัญหาบุคลิกภาพ
๓. ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ
๔. ปัญหาการคบเพื่อนเพศเดียวกัน
๕. ปัญหาการเรียน
๖. ปัญหาการเงิน
๗. ปัญหาสุขภาพ
๘. ปัญหาที่อยู่อาศัย
๙. ปัญหาการเดินทางมามหาวิทยาลัย
๑๐. ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์

สำหรับปัญหาที่ ๖ คือปัญหาการเงินนั้น พอสรุปได้ดังนี้

- นิสิตชายมีปัญหาทางการเงินมากกว่านิสิตหญิง
- นิสิตชายร้อยละ ๒๑ ตอบว่า มีเงินใช้จ่ายประจำวันไม่พอ ปัญหาเดียวกันนี้ นิสิตหญิงมีเพียงร้อยละ ๙ เท่านั้น
- นิสิตชายร้อยละ ๑๔ ตอบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถจะเสียค่าเล่าเรียนได้ ปัญหาเดียวกันนี้ นิสิตหญิงมีเพียงร้อยละ ๒
- นิสิตชายร้อยละ ๒๙ ตอบว่าต้องการหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน

^{๑๔} สุรางค์ โค้วตระกูล, คร. การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๔.

สมบัติ โสวัตธรรม^{๑๕} ได้ทำการสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัญหาค้นทาง ๆ ของนิสิตรวม ๑๐ ประการ เหมือนของ สุรางค์ โค้วตระกูล ที่สำรวจปัญหานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีความประสงค์ จะใช้ผลการสำรวจนี้เป็นเครื่องมือแนะแนวในการช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหา ให้สามารถแก้ปัญหาของตนเองได้

ผลการวิจัยสำหรับปัญหาค้นทางการเงินพอสรุปได้ดังนี้

- ก. นิสิตชายร้อยละ ๗๕ และนิสิตหญิงร้อยละ ๔๖ อยากมีเงินซื้อของส่วนตัว ไข่มากกว่านี้ นิสิตชายมีปัญหานี้มากกว่านิสิตหญิง
- ข. นิสิตชายร้อยละ ๕๒ และนิสิตหญิงร้อยละ ๑๕ อยากหารายได้พิเศษ เพราะเคืองครอนทางการเงิน นิสิตชายมีปัญหานี้มากกว่านิสิตหญิง
- ค. นิสิตชายร้อยละ ๓๔ และนิสิตหญิงร้อยละ ๑๕ ไม่มีเงินพอที่จะหาความ เพลิดเพลินส่วนตัว เช่นดูภาพยนตร์ นิสิตชายมีปัญหานี้มากกว่านิสิตหญิง

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะปัญหาเกี่ยวกับการเงินไว้ว่า เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ต้องการทำ งานหาเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน วิทยาลัยจึงควรหางานพิเศษนอกเวลาให้นิสิตทำมากขึ้น ควรคำนึงถึงลักษณะของงานที่ให้อำนาจว่าต้องเป็นงานที่ไม่บั่นทอนสุขภาพอนามัยจนเกินไป และ ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนิสิต ถ้าเป็นงานที่นิสิตต้องใช้วิชาความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วก็จะ เป็นประโยชน์แก่นิสิตมาก

^{๑๕} สมบัติ โสวัตธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ๑๕๘ หน้า.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เลือกกลุ่มตัวอย่าง
๒. สร้างแบบสอบถาม
๓. รวบรวมข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรต่อไปนี้

๑. นิสิตซึ่งทางสำนักงานแนะแนวจัดหางานสอนพิเศษให้ทุกคน และนิสิตเหล่านี้เป็นผู้ที่มีเวลาสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองเดือน กับทั้งต้องทำการสอนพิเศษอยู่ในขณะที่ตอบแบบสอบถาม แต่คตินิสิตปีที่สองซึ่งมีจำนวนอยู่ เพียง ๕ คนเท่านั้นออก ดังนั้นนิสิตที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีดังนี้

- ก. นิสิตชั้นปีที่สาม จำนวน ๕๐ คน
- ข. นิสิตชั้นปีที่สี่ จำนวน ๓๐ คน
๒. ผู้ปกครองของเด็กที่นิตินข้อ ๑ ไปสอน จำนวน ๙๐ คน
๓. เด็กที่นิตินข้อ ๑ ไปสอน จำนวน ๙๐ คน

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

๑. การสร้างแบบสอบถามสำหรับถามนิสิต

- ก. ครั้งแรกสร้างคำถามประเภทปลายเปิด แจกให้นิสิตที่เคยสอนพิเศษกับนิสิตซึ่งกำลังสอนพิเศษอยู่ จำนวน ๑๐๐ คน ตอบคำถามในแบบสอบถาม และให้ส่งคืน สำนักงานแนะแนว ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๐ ได้แบบสอบถามคืนมา ๙๐ ชุด
- ข. นำแบบสอบถามในข้อ ก. มาเรียบเรียงเสียใหม่และปรับปรุงเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถามนี้มีคำถามทั้งสิ้น ๔๔ ข้อคำถาม แบ่งได้เป็นหกหมวด เมื่อได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Pretest) กับนิสิตซึ่งเคยมีประสบการณ์ในด้านการสอนพิเศษ

ตามบ้านมาแล้ว ๖๐ คน และเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้ทั้งหมด โดยผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามเองเมื่อได้แบบสอบถามมาเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์ตามวิธีการของลิเคิร์ต

(Likert's Method) เพื่อให้ทราบว่าข้อความแต่ละข้อในแบบสอบถามนั้นมีอำนาจจำแนกสูงต่ำเพียงใด เป็นที่เชื่อถือได้หรือไม่ ปรากฏผลว่า แบบสอบถามทุกข้อ มีอำนาจจำแนกสูงพอ และเป็นที่ยอมรับได้ คือมีอำนาจจำแนกสูงกว่า ๑.๙๕ ($t > 1.75$) ทุกข้อ (ตั้งแต่ข้อที่ ๑๑-๔๔ รวม ๓๔ ข้อ แต่ข้อ ๑-๑๐ ไม่ไต่ค่า t) เพราะเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในสำนักงานแนะแนวในปัจจุบัน ซึ่งผู้ตอบ ไม่มีประสบการณ์มาก่อน)

ค. เมื่อได้แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่าที่พอเชื่อถือได้แล้ว ก็นำมารวบรวมเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์^๒ ซึ่งประกอบด้วยข้อความสามตอนใหญ่ ๆ คือ

ตอนที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นชนิตมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคิร์ต

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามประเภทปลายเปิด

๒. สร้างแบบสอบถามสำหรับถามผู้ปกครอง

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชุดนี้โดยใช้ข้อความบางตอนในแบบสอบถามนิสิตเป็นแนวทาง และเพิ่มเติมเรื่องที่ต้องการทราบจากผู้ปกครองด้วย

แบบสอบถามชุดนี้^๓ ประกอบด้วยข้อความสามตอนใหญ่ ๆ เช่นเดียวกับแบบสอบถามนิสิตคือ

ตอนที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นชนิตมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามประเภทปลายเปิด

^๑ คู่มือภาคผนวก หน้า ๔๖ .. ๕๐ ประกอบ

^๒ คู่มือภาคผนวก หน้า ๔๔ - ๕๒ ประกอบ

^๓ คู่มือภาคผนวก หน้า ๕๓ - ๕๕ ประกอบ

๓. สร้างแบบสอบถามสำหรับถามนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามชุดนี้ คงดำเนินการอย่างเดียวกันกับการสร้างแบบสอบถามสำหรับครูปกครอง และแบ่งเป็นสามตอน แต่เนื้อหาและสาระแตกต่างกันไปบ้าง ตามความเหมาะสมต่อคุณวุฒิของผู้ตอบ

แบบสอบถามทั้งสามชุดนี้ให้หมายเลขกำหนดไว้ตรงกัน เพื่อป้องกันการหาย นอกจากนี้ยังมีจดหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย และอาจารย์ผู้ทำหน้าที่จัดหางานให้ใบสิด แนบไปพร้อมกับแบบสอบถามทุกฉบับด้วย

วิธีรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการมีดังนี้

๑. แจกแบบสอบถามให้แก่มวลประชากรที่จะทำการศึกษาสามประเภทในภาคเรียนที่สาม (วันที่ ๑-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑) แบบสอบถามชุดถามครูปกครองและเด็กนั้น มอบให้ใบสิดที่สอนพิเศษนำไปให้ครูปกครองและเด็กที่เรียนพิเศษตอบ โดยพับแบบสอบถามพร้อมกับซองเปล่าหนึ่งซอง ใส่ซอง ปิดซอง ประทับตราของวิทยาลัยอย่างเรียบร้อย
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลคืนมา โดยให้ใบสิดที่สอนพิเศษช่วยรวบรวมมาให้ที่สำนักงานแนะแนวทั้งหมด ภายในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และได้อะเอียดกลับคืนมาครบทุกฉบับ
๓. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ใบสิดที่สอนพิเศษดังกล่าวเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ที่ใบสิดพบ จากการทำงานพิเศษครั้งนี้ โดยเน้นเฉพาะเรื่องผลการเรียน การพบปะติดต่อกับครูปกครอง และการสอนเด็กที่สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการค้นคว้า

เนื่องจากข้อมูลมีด้วยกันสามชุด และแต่ละชุดก็มีสามตอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กระทำกับข้อมูลแต่ละชุดดังต่อไปนี้

๑. หาความถี่ของข้อมูลแต่ละตอน แล้วบันทึกไว้
๒. ให้คะแนนข้อมูลตอนที่สอง ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าเป็นหมวด ๆ ไปโดยวิธีการดังนี้

ใครตอบว่า	จริงที่สุด	ให้	๕	คะแนน
	จริง	ให้	๓	คะแนน
	เฉย ๆ	ให้	๒	คะแนน
	ไม่จริง	ให้	๑	คะแนน
	ไม่จริงที่สุด	ให้	๐	คะแนน

แล้วรวมคะแนนในแบบสอบถามแต่ละชุดไว้เป็นหมวด ๆ พร้อมกับจดบันทึกคะแนนของแต่ละคนไว้

๓. รวบรวมจดบันทึกคำตอบของประชากรแต่ละคนที่ตอบหัวข้อคำถามประเภทปลายเปิด
๔. แยกข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ตามความมุ่งหมายที่ต้องการศึกษา เช่น เพศชาย-หญิง
ชั้นปีที่ ๓ ปีที่ ๔ ผลการเรียน (Grade) ก่อนออกสอบพิเศษและหลังจากที่ไปสอบพิเศษแล้ว ฯลฯ เป็นต้น
๕. ใช้สถิติต่อไปนี้วิเคราะห์ตาม กรณีที่จะทำการศึกษา

ก. เปอร์เซ็นต์

ข. มัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (Mean)

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ค. อัตราส่วนวิกฤติ (Critical ratio หรือ t-test)

จากการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีดังกล่าวปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ ลักษณะการสอบพิเศษของนิสิตโดยทั่วไป

สอบพิเศษวิชาแต่ละ (ชั่วโมง)					ใ้รับค่างานสอบชั่วโมงละ (บาท)					ใ้เวลาเดินทางไป - กลับ					สอบพิเศษนอกเรียนชั้น				
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐

ตารางที่ ๒. เกี่ยวกับการสอบพิเศษ จะเห็นได้ว่าการสอบพิเศษมีชั่วโมงต่าง ๑ ชั่วโมง ถึง ๑๐ ชั่วโมง และนิสิตส่วนใหญ่สอบพิเศษวิชาแต่ละ ๒ ชั่วโมงเท่านั้น เมื่อหากสอบพิเศษวิชาโดยเฉลี่ยแล้ว นิสิตคนหนึ่งสอบพิเศษวิชาแต่ละประมาณ ๔ - ๕ ชั่วโมง

อัตราค่าสอบพิเศษมีดังนี้ ตั้งแต่ ๑๐ บาท ถึง ๕๐ บาท จะเห็นได้จากตารางว่า นิสิตส่วนใหญ่ได้ค่างานสอบพิเศษแล้วก็นิสิตคนหนึ่งจะได้ค่างานสอบประมาณ ๑๕.๕๕ บาท ดังนั้นโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตคนหนึ่งจะมีส่วนได้จากการสอบพิเศษประมาณ ๑๕.๕๕ บาท

ตารางที่ ๓ ลักษณะอาชีพของผู้นับถวายเป็น

จำนวนผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน												
รับราชการ	ค้าขาย	แพทย์	รับจ้าง	นักธุรกิจ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ทำงานบริษัท	ทนายความ	รับบำนาญ	แม่บ้าน			
บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา	บิดา มารดา
๒๒	๑๔	๔	๔	๓	๔	๓	๓	๒	๑	-	-	๒๐

ตารางที่ ๓ จะทำให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ ทั้งบิดาและมารดามีอาชีพ รับราชการ บิดามีอาชีพรับราชการถึงร้อยละ ๓๗ มารดามีอาชีพรับราชการร้อยละ ๓๗

ตารางที่ ๔ รายได้ของผู้ปกครองครอบครัว

จำนวนผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน (บาท)												
๕๐๐	๑๐๐๐	๑๕๐๐	๑๖๕๐	๒๐๐๐	๓๐๐๐	๔๐๐๐	๔๕๐๐	๕๐๐๐	๕๕๐๐	๖๐๐๐	๗๐๐๐	๘๐๐๐
๑	๒	๑	๑	๑	๕	๓	๖	๖	๓	๕	๔	๕

ตารางที่ ๔ ทำให้เห็นว่าผู้ปกครองมีรายได้ตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ถึง ๘๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะมีรายได้ประมาณ ๓๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท ต่อเดือน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองคนหนึ่ง ๆ จะมีรายได้ประมาณเดือนละ ๔,๓๑๔ บาท

ตารางที่ ๕ ลักษณะการเรียนพิเศษเป็นความต้องการของใคร

คำตอบของนิสิตว่าเป็นความต้องการของ			คำตอบของผู้ปกครองว่าเป็นความต้องการของ			คำตอบของเด็กว่าเป็นความต้องการของ		
ผู้ปกครอง	เด็ก	ผู้ปกครองและเด็ก รวมกัน	ผู้ปกครอง	เด็ก	ผู้ปกครองและเด็ก รวมกัน	ผู้ปกครอง	เด็ก	ผู้ปกครองและเด็ก รวมกัน
๒๕	๓	๔๒	๑๕	๔	๕๑	๑๙	๒	๔๘
๓๕.๓๕%	๔.๒๔%	๕๕.๘๖%	๒๑.๕๕%	๕.๓๒%	๓๒.๘๗%	๒๗.๑๓%	๒.๘๖%	๖๙.๙๙%

จากตัวเลขในตารางที่ ๕ แมวนิสิตผู้ปกครองและเด็กจะตอบแตกต่างกันไปบ้าง แต่หากมีเนื้อหาสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกัน คือ ทั้งนิสิต ผู้ปกครอง และเด็กจะตอบว่าการเรียนพิเศษครั้งนี้เป็นความต้องการของผู้ปกครอง และเด็กรวมกัน

ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควาขอที่หนึ่ง คือต้องการทราบว่า การจัดส่งนิสิตออกไปทำงานสอนพิเศษนั้นได้ผลหรือไม่ ตามความมุ่งหมายต่อไปนี้

๑. การแบ่งเบาภาระทางการเงินของนิสิต นิสิตได้ตอบเรื่องนี้อย่างต่อไปนี้

ตารางที่ ๖ การแบ่งเบาภาระทางการเงินของนิสิต

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
รายได้หรือค่าตอบแทนจากการสอนช่วยแบ่งเบาปัญหาทางการเงินได้มาก	๒๙	๒๙	๘	๔	๐
	๔๑.๔๓%	๔๑.๔๓%	๑๑.๔๔%	๕.๖๒%	๐%

ตารางที่ ๖ นิสิตส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๔๑.๔๓ ตอบว่า รายได้จากการสอนพิเศษช่วยแบ่งเบาปัญหาทางการเงินได้จริงที่สุด และนิสิตร้อยละ ๔๑.๔๓ตอบว่ารายได้จากการสอนพิเศษช่วยแบ่งเบาปัญหาทางการเงินได้จริง จึงเห็นได้ว่านิสิตถึงร้อยละ ๘๒.๘๖ ยอมรับว่าการสอนพิเศษช่วย

แบ่งเบาปัญหาทางการเงินได้ และเมื่อพิจารณารายได้ของนิสิตที่ได้ประมาณสัปดาห์ละ ๔๘.๓๕ บาท นั้นก็พอที่จะเป็นเครื่องยืนยันให้เชื่อได้ว่า การทำงานสอนพิเศษนั้นจะได้ผลสมตามความมุ่งหมายข้อ ๑ ที่ว่าเป็นการแบ่งเบาภาระทางการเงินของนิสิต

๒. การเพิ่มพูนประสบการณ์ในการสอนและอื่น ๆ นิสิตได้ตอบเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๗ การเพิ่มพูนประสบการณ์ในการสอนและอื่น ๆ

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์จากการสอนเพิ่มขึ้น เป็นต้นว่าวิธีการสอนและหลักสูตร	๒๒ ๓๑.๕๖%	๔๒ ๕๔.๕๖%	๖ ๘.๕๘%	๐ -	๐ -
ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์อื่น ๆ นอกเหนือไปจาก ด้านการสอนเพิ่มขึ้น	๒๑ ๓๐.๐๓%	๔๔ ๖๒.๘๒%	๕ ๗.๑๕%	๐ ๐	๐ ๐

ตารางที่ ๗ นิสิตส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๓๑.๕๖ ตอบว่าได้รับประสบการณ์ด้านการสอนเพิ่มขึ้นจริงที่สุด และร้อยละ ๕๔.๕๖ ตอบว่าได้รับประสบการณ์ด้านการสอนเพิ่มขึ้นจริง นิสิตร้อยละ ๓๐.๐๓ ตอบว่าได้รับประสบการณ์อื่น ๆ นอกเหนือไปจากการสอนเพิ่มขึ้นจริงที่สุด และร้อยละ ๖๒.๘๒ ตอบว่าได้รับประสบการณ์อื่น ๆ นอกเหนือไปจากการสอนจริง จึงเห็นได้ว่านิสิตร้อยละ ๕๑.๕๒ เห็นพ้องต้องกันว่าการสอนพิเศษ เป็นการช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ในการสอน และร้อยละ ๕๒.๘๕ ได้รับประสบการณ์อื่น ๆ นอกเหนือไปจากประสบการณ์ด้านการสอน

จากคำถามประเภทปลายเปิด ที่ให้นิสิตตอบ คำถามว่า "ในการสอนพิเศษนิสิตได้รับประสบการณ์อะไรบ้างในการสอน" และ "นอกเหนือจากประสบการณ์ในการสอนนิสิตได้รับประสบการณ์อะไรอีกบ้าง" ก็ได้รับคำตอบต่าง ๆ หลายประการซึ่งจะได้นำมากล่าวเป็นข้อ ๆ ตามลำดับความสำคัญมากน้อยโดยถือจำนวนมากน้อยของการตอบซ้ำ

ในการสอนพิเศษนิสิตได้รับประสบการณ์ในด้านการสอนดังต่อไปนี้

จำนวนผู้ตอบ

๑. เข้าใจวิธีสอนนักเรียน รู้จักหาวิธีสอนที่เหมาะสมกับเด็กซึ่งทำให้การสอนดีและได้ผลดี ๒๐
๒. ได้รับความชำนาญในด้านการสอน การเตรียมการสอน ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่สอน ๑๗
๓. เข้าใจปัญหาและความต้องการของเด็ก ทั้งรู้จักเด็กดียิ่งขึ้นว่ามีความแตกต่างกัน ๑๕
๔. รู้จักอธิบาย ทั้งได้ฝึกฝนแก้ไขการพูดให้ง่ายแก่การเข้าใจยิ่งขึ้น ๑๔
๕. ทราบขอบเขตของหลักสูตรและหนังสือแบบเรียนของที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ๑๒
๖. พบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการสอน ซึ่งเป็นการทำให้รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
ด้วยตนเอง ๑๒
๗. ได้รู้จักหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ในแต่ละชั้นที่สอน ทั้งได้มีโอกาสทราบวิธีสอนของ
โรงเรียนที่เด็กเรียนอยู่ ๑๐
๘. ได้มีโอกาสคิดวิธีสอนแบบแปลก ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็ก และสนใจเด็ก ๑๐
๙. ทำให้ได้ศึกษาค้นคว้าถึงเนื้อหาวิชาที่จะสอนเพิ่มเติม ทำให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น
ความรู้แน่นขึ้น ๕
๑๐. ทำให้รู้จักใช้อุปกรณ์การสอนได้เหมาะสมยิ่งขึ้นทั้งรู้จักเทคนิคในการสอน ๕
๑๑. ทำให้รู้จักกะแบ่งเวลาในการสอน ๔
๑๒. นำเอาหลักการสอนที่กำลังเรียนอยู่ไปลองใช้ได้ทันที ๔
๑๓. ทำให้ได้ฝึกทำโครงการสอนและเตรียมการสอนเป็น ๔
๑๔. การให้การบ้านเด็กทำต้องให้พอสมควร ถ้ามากเกินไปจะไม่ยอมทำ ๓
๑๕. ทำให้เกิดความมั่นใจในการสอน และการตอบข้อซักถามของเด็ก ๖
๑๖. ได้เพิ่มพูนความรู้เดิมที่ใคร่เรียนไปแล้ว ๕
๑๗. รู้จักวิธีการจูงใจให้เด็กอยากเรียน ตลอดจนการนำเอาจิตวิทยามาใช้ ๕
๑๘. รู้จักวิธีการควบคุมและปกครองเด็ก ๓

นอกจากประสบการณ์ด้านการสอน นิสิตได้รับประสบการณ์อื่น ๆ อีกดังต่อไปนี้

จำนวนผู้ตอบ

๑. ทราบชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวที่มีฐานะสูง ๓๕

๒. การต้อนรับจากครูปกครองและนักเรียน ทำให้รู้จักการวางตัวและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าหาผู้ใหญ่ ๓๐
๓. ใ้ครูเห็นสภาพของชุมชนยานที่ไปทำการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านของเด็ก และรู้จักกับเส้นทางสายใหม่ ๆ ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง ๓๐
๔. ได้มีโอกาสเข้าสังคมทำให้รู้จักมารยาทในการเข้าสังคม ๒๕
๕. ใ้ครูจักมักคุ้นสนิทสนมกับครอบครัวที่มีชื่อเสียง ซึ่งนิสัยอาจจะพึงพาอาศัยได้ในวันข้างหน้า ๒๔
๖. การควบคุมอารมณ์ ทำให้เป็นผู้มีอารมณ์มั่นคงยิ่งขึ้น ๒๐
๗. มีความรับผิดชอบมากขึ้น ๒๐
๘. มีความอดทนยิ่งขึ้น ๑๘
๙. เป็นผู้ตรงต่อเวลา ๑๖
๑๐. ทำให้เป็นผู้ที่ปรับตัวอยู่เสมอ ๑๕
๑๑. ใ้ครูจักชีวิตของการทำงานเพื่อหาเงิน ทำให้รู้จักคุณค่าของเงินและเวลา ๑๓
๑๒. ทำให้เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ๑๒
๑๓. เข้าใจทัศนคติของครูปกครองและเด็กที่ร่ำรวย ๑๐
๑๔. ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ๑๐
๑๕. ภูมิใจที่ได้ช่วยตนเองและครอบครัว ๕
๑๖. ได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็นของบุคคลในวงอาชีพอื่น ๆ ๘
๑๗. มองเห็นหนทางการประกอบอาชีพใ้กว้างขวางขึ้น ๗
๑๘. การอบรมเลี้ยงดูเด็ก ๖
๑๙. รู้จักวิธีการดำเนินชีวิตดีขึ้น ๖
๒๐. ทำให้รู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน ๕
๒๑. ทำให้นิสัยขยันเรียนยิ่งขึ้น ๔
๒๒. ได้รับทราบปัญหาทั้งของครูปกครองและเด็ก ๔
๒๓. ทำให้สามารถไปไหนคนเดียวได้ขึ้น ๓
๒๔. วิธีทำขนมอร่อย ๆ ๑

จากข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวมาจึงทำให้กล่าวได้ว่า การทำงานสอนพิเศษครั้งนี้ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการสอนและอื่น ๆ^๒

๓. ให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เมื่อพิจารณาจากคำตอบประเภทมาตราส่วนประมาณค่า และคำตอบเรื่องผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่นิสิตได้รับนอกเหนือจากประสบการณ์ด้านการสอน ในแบบสอบถามนิติตปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๔ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนิสิต

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
ข้าพเจ้านิสิตใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น	๓๓ ๔๙.๑๕%	๓๑ ๔๔.๓๓%	๕ ๗.๑๕%	๑ ๑.๔๓%	๐ ๐%

ตารางที่ ๔ เห็นได้ว่านิสิตตอบว่าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นจริงที่สุดร้อยละ ๔๙.๑๕ และที่ตอบว่าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นจริงร้อยละ ๔๔.๓๓ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่านิสิตเห็นว่าการไปสอนพิเศษเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น มีถึงร้อยละ ๙๓.๕๒ และจากคำถามประเภทปลายเปิด^๓ นิสิตหลายคนตอบว่านอกเหนือจากได้รับประสบการณ์ในด้านการสอนแล้ว ยังได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุดด้วย ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า การสอนพิเศษครั้งนี้ช่วยให้นิสิตใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้จริง

๔. ช่วยเด็กที่นิสิตไปสอนให้มีผลการเรียนดีขึ้น จากคำตอบของนิสิต ผู้ปกครอง และเด็กปรากฏผลดังนี้

^๒ คำตอบของนิสิต ผู้ปกครอง และนักเรียนในหน้า ๔๔ - ๕๔ ประกอบ

^๓ หน้า ๓๖ ข้อ ๑๔ ประกอบ

ตารางที่ ๕ คำตอบของนิสิต ผู้ปกครอง และเด็กเกี่ยวกับผลการเรียนของเด็ก

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
คำตอบของนิสิต					
๔๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กเข้าใจในวิชาที่เด็กเรียนพิเศษขึ้น.....	๘	๕๓	๙	-	-
๔๕. รู้สึกว่าผลการเรียนโดยทั่วไปของเด็กดีขึ้น.....	๗	๕๑	๑๐	๒	-
๔๕. ผลการเรียนของเด็กในวิชาที่ข้าพเจ้าสอนดีขึ้น.....	๘	๕๒	๙	๑	-
ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น.....	๑๐.๘๗	๗๔.๓๖	๑๓.๓๔	๑.๔๓	-
	%	%	%	%	
คำตอบของผู้ปกครอง					
๔๐. เด็กเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษขึ้น.....	๒๘	๓๙	๓	-	-
๕๐. ผลการเรียนโดยทั่วไปของเด็กดีขึ้น.....	๒๒	๓๘	๑๐	-	-
๕๑. ผลการเรียนของเด็กในวิชาที่นิสิตสอนดีขึ้น.....	๒๘	๓๘	๘	-	-
ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น.....	๓๗.๐๘	๕๒.๙๑	๑๐.๐๑	-	-
	%	%	%		
คำตอบของเด็ก					
๔๔. ข้าพเจ้าเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษขึ้น.....	๓๘	๒๘	๔	-	-
๕๔. รู้สึกว่าผลการเรียนโดยทั่วไปของข้าพเจ้าดีขึ้น.....	๒๘	๓๒	๙	๑	-
๕๕. ผลการเรียนของข้าพเจ้าในวิชาที่อาจารย์สอนพิเศษขึ้น.....	๓๔	๓๓	๓	-	-
ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น.....	๔๗.๖๒	๔๔.๓๓	๖.๖๒	๑.๔๓	-
	%	%	%	%	

ตารางที่ ๕ ข้อความทั้งสามประโยคในคำตอบแต่ละตอน แปลความหมายว่า "ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น" สำหรับนิสิตตอบว่าผลการเรียนของเด็กดีขึ้นจริงที่สุดร้อยละ ๑๐.๘๗ และตอบว่าจริงร้อยละ ๗๔.๓๖ แสดงว่านิสิตร้อยละ ๘๕.๒๓ เชื่อว่าการสอนพิเศษทำให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น สำหรับผู้ปกครองตอบว่า ผลการเรียนของเด็กดีขึ้นจริงที่สุดร้อยละ ๓๗.๐๘ และตอบว่าจริงร้อยละ ๕๒.๙๑ จึงสรุปได้ว่าผู้ปกครองร้อยละ ๘๙.๙๙ ยอมรับว่าการสอนพิเศษทำให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น สำหรับตัวเด็กเองตอบว่า ผลการเรียนของตนดีขึ้นจริงที่สุดร้อยละ ๔๗.๖๒ และตอบว่าจริงร้อยละ

๔๔.๓๓ เด็กที่ยอมรับว่าการสอนพิเศษทำให้ผลการเรียนของตนดีขึ้นจึงมีถึงร้อยละ ๘๑.๘๕

อาจสรุปจากคำตอบของนิสิต ผู้ปกครอง และเด็ก ได้ว่า การสอนพิเศษช่วยให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น และจากการศึกษาคะแนนที่เด็กได้ทางโรงเรียนเมื่อก่อนเรียนพิเศษ เปรียบเทียบกับคะแนนหลังจากได้เรียนพิเศษไปบ้างแล้ว ปรากฏผลยืนยันแน่ชัดว่า ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น และผลการเรียนของเด็กนี้เมื่อก่อนเรียนพิเศษ และหลังเรียนพิเศษไปบ้างแล้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๐ เปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ยโดยทั่วไปของเด็กเมื่อก่อนเรียนพิเศษและหลังเรียนพิเศษ

จำนวน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	$\bar{X}_1$ (ก่อน)	$\bar{X}_2$ (หลัง)	S.D. ₁ (ก่อน)	S.D. ₂ (หลัง)			
๗๐	๖๑.๖๕	๖๖.๑๑	๕.๔๖	๑๑.๔๑	๑.๖๓	๒.๖๓	P > ๒.๕๘

$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต
คะแนน = เปอร์เซ็นต์ที่เด็กได้จากทางโรงเรียน

ตารางที่ ๑๐ ผลการเรียนของเด็กก่อนเรียนพิเศษ กับหลังจากเรียนพิเศษแล้ว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % นั่นคือคะแนนเฉลี่ยโดยทั่วไปของเด็กหลังจากเรียนพิเศษแล้ว สูงกว่าเมื่อก่อนเรียนพิเศษ

นอกจากจะดูผลการเรียนเฉลี่ยโดยทั่วไปของเด็กแล้ว ผลการเรียนเฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอน เด็กก็ได้คะแนนสูงขึ้นกว่าเดิม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๑ เปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กเป็นรายวิชา เมื่อก่อนเรียนพิเศษและหลังเรียนพิเศษไปบ้างแล้ว

วิชา	ค่าเฉลี่ยของคะแนน		ความแตกต่างของคะแนน
	ก่อนเรียนพิเศษ	หลังเรียนพิเศษ	
คณิตศาสตร์	๕๖.๕	๖๕.๘๘	๙.๓๘
ภาษาอังกฤษ	๕๘.๓๘	๖๖.๐๓	๗.๖๕
วิทยาศาสตร์	๕๕.๕๐	๖๖.๘๘	๑๑.๓๘

คะแนน หมายถึงจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ได้เป็นรายวิชาจากทางโรงเรียน

ตารางที่ ๑๑ จึงเห็นได้ว่า ผลการเรียนรู้เฉพาะวิชาที่เด็กเรียนพิเศษสูงขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนจะต้องเรียนด้วยความเข้าใจ และใช้เหตุผล แต่ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาทักษะ ผลการเรียนรู้สูงขึ้นไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะเป็นวิชาทักษะ ซึ่งถ้าจะให้ผลดีมาก ๆ จะต้องใช้ระยะเวลา

สรุปจากตารางที่ ๙ ถึง ๑๑ ได้ว่า การสอนพิเศษครั้งนี้ช่วยให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้น

๕. แผนเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย

จากแบบสอบถามความรูสึกของนิสิตข้อหนึ่งเกี่ยวกับการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๒ คำตอบของนิสิตเกี่ยวกับเรื่องการสอนพิเศษเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
งานที่ทำนี้เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถจนเป็นที่เชื่อถือ เป็นการเผยแพร่เกียรติคุณให้แก่วิทยาลัย	๑๙ ^{๒๓.๑๓} %	๔๓ ^{๖๑.๓๙} %	๖ ^{๘.๕๘} %	๒ ^{๒.๘๖} %	-

ตารางที่ ๑๒ นิสิตตอบว่างานที่ทำเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถจนเป็นที่เชื่อถือ เป็นการเผยแพร่เกียรติคุณให้แก่วิทยาลัยจริงที่สุดร้อยละ ๒๓.๑๓ และตอบว่าจริงร้อยละ ๖๑.๓๙ ดังนั้นนิสิตร้อยละ ๘๔.๕๖ มีความรู้สึกว่า การสอนพิเศษเป็นการเปิดโอกาสให้ตนได้แสดงความสามารถจนเป็นที่เชื่อถือ เป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณให้แก่วิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ความรู้สึกของผู้ปกครองและเด็กที่มีต่อนิสิต และผลงานอันเกี่ยวกับตัวเด็กโดยเฉพาะ
กับความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อตนเองและผลงานอันเกี่ยวกับตัวเด็ก

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนิสิต (ข้อ ๑๑-๓๔)	๒๔ ๓๔.๓๒%	๓๘ ๕๔.๓๔%	๙.๕ ๑๐.๖๒%	๐.๕ ๐.๓๒%	-
ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อตัวเด็ก (ข้อ ๔๐-๕๔)	๒๒.๑ ๓๐.๖๐%	๓๖.๖๖ ๕๒.๔๒%	๑๐.๓๓ ๑๕.๖๘%	๐.๙๑ ๑.๓๐%	-
ความรู้สึกของเด็กที่มีต่อตัวนิสิต (ข้อ ๕-๓๒)	๒๖.๕๐ ๓๓.๘๘%	๓๒.๖๔ ๔๖.๖๓%	๘.๖๔ ๑๓.๙๐%	๑.๖๖ ๑.๙๔%	-
ความรู้สึกของเด็กที่มีต่อตนเอง (ข้อ ๔๔-๕๘)	๒๔.๘๖ ๓๕.๒๐%	๓๒.๖๖ ๔๖.๓๐%	๑๐.๘๐ ๑๕.๙๐%	๑.๓๐ ๑.๘๖%	๐.๓๘ ๐.๕๔%
ความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อตนเอง (ข้อ ๖๒-๕๕)	๑๐.๔๐ ๑๕.๙๐%	๓๘.๓๐ ๕๕.๐๔%	๑๘.๑๖ ๒๓.๐๒%	๑.๖๔ ๒.๒๐%	๐.๑๖ ๐.๑๔%
ความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อเด็ก (ข้อ ๔๔-๖๑)	๘.๑๐ ๑๓.๐๑%	๔๐.๒๐ ๕๓.๓๐%	๑๘.๓๐ ๒๖.๑๖%	๒.๐๐ ๒.๘๖%	๐.๔๐ ๐.๕๓%

ตารางที่ ๑๓ นี้จะเห็นว่า

๑. ผู้ปกครองถึงร้อยละ ๘๘.๖๖ มีความรู้สึกต่อตัวเด็กไปในทางที่ดี
๒. ผู้ปกครองถึงร้อยละ ๘๓.๐๒ มีความรู้สึกต่อตัวเด็กไปในทางที่ดี
๓. เด็กถึงร้อยละ ๘๔.๕๖ มีความรู้สึกต่อตัวนิสิตไปในทางที่ดี
๔. เด็กถึงร้อยละ ๘๑.๙๐ มีความรู้สึกต่อตนเองไปในทางที่ดี
๕. นิสิตถึงร้อยละ ๙๐.๙๔ มีความรู้สึกต่อตนเองไปในทางที่ดี
๖. นิสิตถึงร้อยละ ๙๐.๓๑ มีความรู้สึกต่อเด็กไปในทางที่ดี

ตารางที่ ๑๔ คะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตที่ผู้ปกครอง และเด็กเป็นผู้ให้ กับที่นิสิตให้คะแนนผลการปฏิบัติงานของตนเอง

หมวด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	
		คะแนน	เปอร์เซ็นต์
ความรู้สึของผู้ปกครองที่มีต่อตัวเด็ก	๑๑๒	๕๐.๐๑	๔๐.๑๑
ความรู้สึของผู้ปกครองที่มีต่อตัวเด็ก	๖๐	๔๗.๗๕	๗๙.๖๒
ความรู้สึของเด็กที่มีต่อตัวนิสิต	๑๑๒	๕๐.๓๓	๔๐.๓๙
ความรู้สึของเด็กที่มีต่อตนเอง	๖๐	๔๖.๕๐	๗๗.๕๐
ความรู้สึของนิสิตที่มีต่อตนเอง	๑๑๒	๗๖.๒๔	๖๗.๘๕
ความรู้สึของนิสิตที่มีต่อเด็ก	๖๐	๔๑.๕๐	๖๘.๘๕

ตารางที่ ๑๔ ผู้ปกครองและเด็กให้คะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง คือประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ และตัวนิสิตเองก็ให้คะแนนการปฏิบัติงานของตนเองอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเช่นกัน คือประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นพอจะกล่าวได้ว่า นิสิตปฏิบัติงานการสอนพิเศษได้ผลอยู่ในเกณฑ์

ด้วยข้อมูลและเหตุผลตามตารางที่ ๑๒ ถึง ๑๔ ดังกล่าวแล้ว ประกอบกับผลการเรียนของเด็กก็ดีขึ้น และการที่นิสิตไปสอนพิเศษก็ยังไม่เคยปรากฏว่า นิสิตไปทำสิ่งใดเป็นการทำลายชื่อเสียงของวิทยาลัย ทั้งในค่านผลการเรียนของนิสิตก็มีได้เลวลง ประกอบทั้งลักษณะของงาน เป็นงานที่นิสิต

ในตารางที่ ๑๔ คะแนนเหล่านี้เป็นคะแนนคำตอบของผู้ปกครอง เด็ก และนิสิต โดยมีวิธีให้คะแนนดังนี้ ตอบว่าจริงที่สุดให้ ๔ คะแนน ตอบว่าจริงให้ ๓ คะแนน ตอบว่าเฉย ๆ ให้ ๒ คะแนน ตอบว่าไม่จริงให้ ๑ คะแนน และตอบว่าไม่จริงที่สุดให้ ๐ คะแนน

จะต้องเดินทางไปทำงานยังชุมชนทั่ว ๆ ไป ใ้พบปะกับบุคคลหลายอาชีพ และเมื่อนิสิตไม่ได้ปฏิบัติงานให้เป็นที่เสื่อมเสียแล้ว ทั้งยังไ้ผลดีดังกล่าวนั้น ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่า การทำงานพิเศษครั้งนี้เป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่สอง เพื่อที่จะศึกษาว่า นิสิตชาย และนิสิตหญิงปฏิบัติงานไ้ผลแตกต่างกันหรือไม่ จึงพิจารณาจาก

๑. คะแนนที่เด็กไ้รับจากโรงเรียนหลังจากเรียนพิเศษแล้ว
๒. แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่าทั้ง สามชุด

ไ้ผลดังนี้

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนที่สอบไ้ทางโรงเรียนหลังการเรียนพิเศษแล้วของเด็กกลุ่มที่มีนิสิตหญิงเป็นผู้สอน กับกลุ่มที่มีนิสิตชายเป็นผู้สอน

จำนวน		ค่าเฉลี่ยของคะแนน		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
นิสิตชาย	นิสิตหญิง	$\bar{X}_1$ (ชาย)	$\bar{X}_2$ (หญิง)	S.D. (ชาย)	S.D. (หญิง)			
๓๘	๓๑	๖๗.๕๐	๖๔.๘๓	๑๑.๕๐	๑๐.๒๑	๒.๖๐	๐.๘๕	$F < ๒.๕๘$

หมายเหตุ ผู้วิจัยไ้ศึกษาผลการเรียนของเด็กทั้งสองกลุ่มก่อนการเรียนพิเศษ คะแนนของเด็กสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % ($Z = ๐.๖๕$)

ดังนั้นจึงสามารถจะแปลความหมายของตัวเลขในตารางที่ ๑๕ ไ้ได้ว่า นิสิตชายกับนิสิตหญิงสอนพิเศษไ้ผลพอ ๆ กัน เพราะคะแนนสอบหลังเรียนพิเศษแล้วของเด็กทั้งสองกลุ่ม เพิ่มขึ้น และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

นอกจากนี้ผลการปฏิบัติงานของนิสิตชาย และนิสิตหญิง อาจจะพิจารณาไ้จากแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่าทั้งสามชุด คือชุดของผู้ปกครอง ชุดของเด็ก และชุดของนิสิต ตามหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ชุดของครูปกครองพิจารณาจากหมวด

๑. ความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยม
๒. ความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยม
๓. ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ชุดของเด็กพิจารณาจากหมวด

๑. ความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยม
๒. ความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยม
๓. ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

ชุดของนิสิตพิจารณาจากหมวด

๑. ความรู้สึกเกี่ยวกับผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่นิสิตได้รับจากการทำงานพิเศษ
๒. ความรู้สึกเกี่ยวกับงานที่นิสิตทำ
๓. ความรู้สึกเกี่ยวกับพ่อแม่ครูปกครองของเด็ก
๔. ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเด็ก
๕. ความรู้สึกที่เกี่ยวของกับตนเองโดยเฉพาะ

ก่อนที่จะได้เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานดังกล่าว ควรได้ทราบรายละเอียดของผลงานที่
ครูปกครอง เด็ก และนิสิต ตอบแบบสอบถามมาดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๖ ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิต ตามที่ครูปกครองตอบ

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยม					
๑๑. นิสิตมีกิริยาทางมารยาทดี	๓๙	๒๘	๔	๐	๐
๑๒. นิสิตมีความสัมพันธ์เป็นกันเองกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดี	๒๙	๓๘	๕	๐	๐
๑๓. นิสิตมีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างดีและเป็นกันเอง	๓๔	๓๓	๓	๐	๐
๑๔. นิสิตพูดจาปราศรัยได้เหมาะสม สุภาพ อ่อนหวานน่าฟัง	๓๔	๓๒	๔	๐	๐
๑๕. นิสิตพูดจาชัดเจนแจ่มแจ้ง มีจังหวะและคังพอเหมาะ ทั้งออกเสียงตัว ร , ล หรือตัวควบ ตัวกล้ำ ถูกต้อง	๒๔	๔๑	๕	๐	๐
๑๖. นิสิตแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมดีในเวลาสอน	๓๔	๓๔	๒	๐	๐

๑๗. นิสิตตรงต่อเวลา
๑๘. นิสิตมีความโอบอ้อมอารี
๑๙. นิสิตมีอารมณ์มั่นคง
๒๐. นิสิตเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ นานับถือ และไว้วางใจได้
๒๑. นิสิตเป็นผู้มีอารมณ์ขันอยู่เสมอ
๒๒. นิสิตรักเด็ก พอใจและเต็มใจที่จะไ้ทำงานอยู่กับเด็ก
๒๓. นิสิตเปิดโอกาสให้เด็กใช้ความฉลาด และไหวพริบของตนได้อย่างเสรี
๒๔. นิสิตรู้จักเลือกและจัดอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้มากขึ้น
๒๕. นิสิตฝึกให้เด็กสรุปเรื่องที่ไ้เรียนด้วยตนเองอยู่เสมอ
๒๖. นิสิตรู้จักลำดับขั้นของการสอน และกิจกรรมในการเรียนให้เด็กเรียนรู้อย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสะดวกในการจดจำ
๒๗. นิสิตสอนเด็กตามระดับความสามารถและความสนใจของเด็ก
๒๘. นิสิตให้โอกาสแก่เด็กแสดงความคิดอย่างเต็มที่
๒๙. นิสิตใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม
๓๐. นิสิตไ้ตรวจสอบผลงานเด็กโดยสม่ำเสมอ
๓๑. รู้ลึกว่านิสิตมีความรู้ ความสามารถในการเรื่องที่สอน
๓๒. นิสิตใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก
๓๓. นิสิตมีวิธีการสอนดี
๓๔. นิสิตเอาใจใส่ในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ของเด็กมาก
๓๕. ขาพเจ้ารู้สึกพอใจในวิธีการสอนของนิสิตมาก
๓๖. โดยส่วนรวมแล้วขาพเจ้ามีความพอใจในตัวนิสิตมาก
๓๗. ในการสอน นิสิตไ้อบรมเด็กให้รู้จักศึกษาค้นคว้าเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น
๓๘. นิสิตไ้ฝึกให้เด็กไ้ปฏิบัติ และกระทำด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ

๓๐	๓๕	๔	๑	๐
๓๒	๓๖	๒	๐	๐
๒๓	๓๖	๓	๐	๐
๓๑	๓๕	๔	๐	๐
๔	๓๓	๒๓	๑	๐
๒๑	๔๑	๔	๐	๐
๒๑	๔๑	๔	๐	๐
๑๔	๓๖	๒๐	๐	๐
๑๕	๔๓	๑๒	๐	๐
๒๐	๔๓	๓	๐	๐
๒๑	๔๔	๔	๑	๐
๒๐	๔๐	๑๐	๐	๐
๑๔	๓๖	๑๔	๑	๐
๒๔	๔๑	๕	๐	๐
๒๔	๓๔	๔	๐	๐
๒๓	๔๓	๔	๐	๐
๒๒	๔๑	๓	๐	๐
๑๔	๓๓	๕	๐	๐
๒๓	๓๔	๔	๐	๐
๓๒	๓๕	๓	๐	๐
๑๓	๔๐	๑๒	๑	๐
๒๐	๔๒	๔	๐	๐

๓๙. นิสิตได้ช่วยข้าพเจ้าในการอบรมเด็กให้รู้จักปฏิบัติตนเป็นคนดี
ตามสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านตัวเด็ก

๔๐. เด็กเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษดีขึ้น

๔๑. เด็กมีความสนใจต่อการสอนของอาจารย์มาก

๔๒. เด็กมีความประพฤติเรียบร้อยมากขึ้น

๔๓. เด็กเป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบมากขึ้น

๔๔. เด็กอยากเรียนพิเศษ และกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษด้วย
ความจริงใจ

๔๕. เด็กชอบนิสิตมาก

๔๖. นิสิตชอบและพอใจเด็ก

๔๗. เด็กเรียนกับนิสิตด้วยความเต็มใจ

๔๘. เด็กมักจะนำปัญหาทั้งในด้านการเรียนและอื่น ๆ มาปรึกษา
นิสิตอย่างเป็นกันเอง

๔๙. เด็กมีความเคารพและเชื่อถือนิสิตมาก

๕๐. ผลการเรียนโดยทั่วไปของเด็กดีขึ้น

๕๑. ผลการเรียนของเด็กในวิชาที่นิสิตสอนดีขึ้น

๕๒. เด็กเอาใจใส่ ชยัน และสนใจต่อการเรียนมากขึ้น

๕๓. การเรียนพิเศษทำให้เด็กมีความสุข สบายใจ และร่าเริงแจ่มใส
ขึ้น

๕๔. หลังจากนิสิตเริ่มมาสอน เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
มากขึ้น

ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

๕๕. ข้าพเจ้าตั้งใจในการที่เด็กเรียนพิเศษครั้งนี้

๕๖. ข้าพเจ้ามีความสุขเกี่ยวกับตัวเด็กมากขึ้น

๕๗. ข้าพเจ้าเอาใจใส่และสนใจในการเรียนพิเศษของเด็กมาก

๕๘. ข้าพเจ้าได้การตอบรับจากปราชญ์กับนิสิตเป็นอย่างดี

๑๗	๓๗	๑๖	๐	๐
๒๘	๒๙	๓	๐	๐
๒๖	๓๕	๙	๐	๐
๑๙	๒๙	๒๒	๐	๐
๒๑	๓๘	๑๐	๐	๐
๒๔	๓๓	๑๒	๑	๐
๒๒	๔๐	๘	๐	๐
๑๘	๔๒	๑๐	๐	๐
๒๔	๔๑	๕	๐	๐
๑๔	๔๖	๑๓	๑	๐
๒๑	๔๖	๓	๐	๐
๒๒	๓๘	๑๐	๐	๐
๒๘	๓๔	๘	๐	๐
๒๓	๓๙	๘	๐	๐
๒๐	๓๕	๑๓	๑	๐
๒๐	๒๙	๒๑	๐	๐
๓๙	๓๐	๑	๐	๐
๓๓	๓๔	๓	๐	๐
๓๒	๓๔	๔	๐	๐
๓๔	๓๒	๔	๐	๐

๕๙. ข้าพเจ้าเอาใจใส่และสนใจเกี่ยวกับการสอนของนิสิตมาก	๓๒	๓๔	๔	๐	๐
๖๐. ข้าพเจ้าให้ความสนิทสนมและไปกันเองกับนิสิตมาก	๒๓	๔๑	๖	๐	๐
๖๑. ข้าพเจ้าให้ความสะดวกแก่นิสิตเป็นอย่างดี	๓๓	๓๔	๓	๐	๐
๖๒. ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของเด็กดี จึงทำให้ไม่หวังผลมากเกินไป	๒๑	๔๓	๔	๒	๐
๖๓. รู้สึกนิสิตรัก เคารพ นับถือข้าพเจ้า	๒๖	๓๓	๑๑	๐	๐
๖๔. ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจนิสิต มีปัญหาอะไรก็มักนำมาปรึกษา	๑๔	๔๐	๑๔	๒	๐
๖๕. รู้สึกว่าเด็กเห็นใจข้าพเจ้าที่ต้องจ่ายเงินในการเรียนพิเศษครั้งนี้	๒๓	๒๒	๑๓	๒	๐

ตารางที่ ๑๗ ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่เด็กตอบแบบสอบถาม

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวอาจารย์สอนพิเศษ					
๕. อาจารย์มีกิริยาทางมารยาทดี	๔๑	๒๗	๒	๐	๐
๖. อาจารย์มีความสัมพันธ์เป็นกันเองกับผู้ปกครองของข้าพเจ้าเป็น อย่างดี	๓๐	๓๑	๔	๐	๐
๗. อาจารย์มีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้าอย่างดี และเป็นกันเอง	๓๓	๒๖	๗	๐	๐
๘. อาจารย์พูดจาปราศรัยได้เหมาะสม สุกภาพ อ่อนหวานน่าฟัง	๓๕	๒๔	๖	๑	๐
๙. อาจารย์พูดจาชัดเจนแจ่มแจ้งดี มีจังหวะและคังพอเหมาะ ทั้งออกเสียงตัว ร , ล หรือตัวควบกล้ำถูกต้อง	๒๓	๓๑	๑๓	๓	๐
๑๐. อาจารย์แต่งกายเรียบร้อยสวยงามดีเวลาสอน	๓๔	๓๐	๖	๐	๐
๑๑. อาจารย์ตรงต่อเวลาดี	๓๑	๓๒	๕	๒	๐
๑๒. อาจารย์มีความโอบอ้อมอารี	๒๖	๔๑	๓	๐	๐
๑๓. อาจารย์มีอารมณ์มั่นคงดี	๒๖	๔๑	๓	๐	๐
๑๔. อาจารย์เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ น่านับถือ และไว้วางใจได้	๓๓	๓๔	๓	๐	๐
๑๕. อาจารย์มีอารมณ์ขันอยู่เสมอ	๑๐	๓๐	๒๖	๔	๐
๑๖. อาจารย์รักข้าพเจ้า พอใจและเต็มใจที่จะทำงานอยู่กับข้าพเจ้า	๑๖	๓๓	๑๗	๐	๐

๑๗. อาจารย์เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าใช้ความฉลาดและไหวพริบของข้าพเจ้าได้อย่างเสรี	๒๙	๓๔	๖	๑	๐
๑๘. อาจารย์รู้จักเลือกและจัดอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู่มากขึ้น	๑๙	๓๒	๑๙	๒	๐
๑๙. อาจารย์ฝึกให้ข้าพเจ้าสรุปเรื่องที่เรียนด้วยตนเองอยู่เสมอ	๒๐	๓๙	๑๓	๐	๐
๒๐. อาจารย์รู้จักลำดับขั้นของการสอน และกิจกรรมในการเรียน ให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อย่างมีระเบียบ มีเหตุผลและสะดวกในการจดจำ	๒๕	๔	๑	๐	๐
๒๑. อาจารย์สอนข้าพเจ้าตามระดับความสามารถและความสนใจของข้าพเจ้า	๒๒	๔๔	๔	๐	๐
๒๒. อาจารย์ให้โอกาสข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	๓๒	๓๒	๕	๑	๐
๒๓. อาจารย์ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม	๑๙	๓๐	๒๐	๓	๐
๒๔. อาจารย์ได้ตรวจสอบผลงานของข้าพเจ้าโดยเสมอ	๒๕	๓๒	๑๓	๐	๐
๒๕. อาจารย์มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่สอน	๓๓	๓๔	๔	๐	๐
๒๖. อาจารย์ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของข้าพเจ้า	๓๓	๓๓	๔	๐	๐
๒๗. อาจารย์มีวิธีการสอนดี	๒๙	๓๓	๔	๐	๐
๒๘. อาจารย์เอาใจใส่ในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ของข้าพเจ้ามาก	๓๒	๒๙	๑๐	๐	๐
๒๙. ข้าพเจ้าพอใจในวิธีการสอนของอาจารย์มาก	๒๙	๓๐	๑๒	๑	๐
๓๐. ในการสอนอาจารย์ได้อบรมให้ข้าพเจ้าได้รู้จักศึกษาคนๆ เพื่อการเรียนรู่มากขึ้น	๑๕	๓๔	๑๕	๑	๐
๓๑. ในการสอนอาจารย์ได้ฝึกให้ข้าพเจ้าปฏิบัติและกระทำด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ	๒๑	๓๓	๖	๐	๐
๓๒. อาจารย์ได้ช่วยผู้ปกครองอบรมข้าพเจ้าให้รู้จักปฏิบัติตนเป็นคนดีตามสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน	๑๙	๒๙	๒๑	๓	๐
ความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง					
๓๓. ผู้ปกครองตั้งใจในการที่ข้าพเจ้าเรียนพิเศษครั้งนี้	๓๖	๒๙	๙	๐	๐
๓๔. ผู้ปกครองมีความสบายใจเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้ามากขึ้น	๒๖	๓๖	๔	๐	๐

๓๕. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจในการเรียนพิเศษของข้าพเจามาก
๓๖. ผู้ปกครองให้การต้อนรับโอภาปราศรัยกับอาจารย์เป็นอย่างดี
๓๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มาก
๓๘. ผู้ปกครองให้ความสนทนสนมและเป็นกันเองกับอาจารย์มาก
๓๙. ผู้ปกครองให้ความสะดวกแก่อาจารย์เป็นอย่างดี
๔๐. ผู้ปกครองเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของข้าพเจ้า
ดี จึงทำให้ไม่หวังผลมากเกินไป
๔๑. รู้สึกว่า อาจารย์ รัก เคารพ นับถือผู้ปกครองของข้าพเจ้า
๔๒. ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจอาจารย์ มีปัญหาอะไรก็มักนำมา
ปรึกษา
๔๓. ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจผู้ปกครองที่ต้องจ่ายเงินในการเรียนพิเศษ
ครั้งนี้
- ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
๔๔. ข้าพเจ้าเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษดีขึ้น
๔๕. ข้าพเจ้ามีความสนใจต่อการสอนของอาจารย์มาก
๔๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความประพฤติภิรมยามากขึ้น
๔๗. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบมากขึ้น
๔๘. ข้าพเจ้าอยากเรียนพิเศษและกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษ
ด้วยความจริงใจ
๔๙. ข้าพเจ้าชอบอาจารย์มาก
๕๐. รู้สึกว่าอาจารย์ชอบและพอใจข้าพเจ้า
๕๑. ข้าพเจ้าเรียนกับอาจารย์ด้วยความเต็มใจ
๕๒. ข้าพเจ้ามักจะนำปัญหาทั้งในด้านการเรียนและอื่น ๆ มา
ปรึกษาอาจารย์อย่างเป็นกันเอง
๕๓. ข้าพเจ้ามีความเคารพและเชื่อถืออาจารย์มาก
๕๔. รู้สึกว่าผลการเรียนโดยทั่วไปของข้าพเจ้าดีขึ้น
๕๕. ผลการเรียนของข้าพเจ้าในวิชาที่อาจารย์สอนดีขึ้น

๓๑	๓๑	๘	๐	๐
๔๑	๒๖	๓	๐	๐
๒๔	๓๕	๑๑	๐	๐
๒๖	๓๓	๑๑	๐	๐
๓๕	๓๐	๕	๐	๐
๒๐	๓๕	๑๓	๐	๐
๒๔	๓๒	๔	๐	๐
๑๔	๓๔	๒๐	๑	๐
๓๒	๒๒	๑๔	๑	๐
๓๘	๒๘	๔	๐	๐
๒๗	๓๖	๗	๐	๐
๑๔	๒๗	๒๖	๒	๐
๑๗	๓๔	๑๖	๒	๑
๒๓	๓๔	๑๐	๒	๑
๓๐	๓๑	๘	๑	๐
๒๔	๓๐	๑๖	๐	๐
๓๐	๓๕	๓	๒	๐
๒๕	๓๔	๗	๓	๑
๒๗	๔๑	๒	๐	๐
๒๘	๓๒	๔	๑	๐
๓๔	๓๓	๓	๐	๐

๕๖. ข้าพเจ้าเอาใจใส่ ชยัน และสนใจต่อการเรียนมากขึ้น	๑๘	๓๖	๑๓	๒	๐
๕๗. การเรียนพิเศษทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข สบายใจ ไร่เร่งแจ่มใสขึ้น	๑๘	๒๔	๒๓	๓	๒
๕๘. หลังจากทีอาจารย์เริ่มมาสอน ข้าพเจ้ารู้สึกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น	๑๘	๓๕	๑๕	๑	๐

ตารางที่ ๑๘ ผลงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนิสิต ที่นิสิตตอบแบบสอบถาม

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
ความรู้สึเกี่ยวกับผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่นิสิตได้รับจากการทำงานพิเศษครั้งนี้					
๑๑. รายได้หรือค่าตอบแทนจากการสอน ช่วยแบ่งเบาปัญหาทางการเงินได้มาก	๒๘	๒๘	๘	๔	๐
๑๒. ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ด้านการสอนเพิ่มขึ้น เป็นคนหาวิธีการสอน และหลักสูตร	๒๒	๔๒	๖	๐	๐
๑๓. ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์อื่น ๆ นอกเหนือไปจากด้านการสอนเพิ่มขึ้น	๒๑	๔๔	๕	๐	๐
๑๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น	๒๓	๓๖	๕	๑	๐
๑๕. การทำงานสอนพิเศษนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของข้าพเจ้าเลวลง	๑๒	๓๖	๑๖	๕	๐
๑๖. การทำงานสอนพิเศษนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่ได้ทำให้สุขภาพของข้าพเจ้าเสื่อมทรามลง	๑๒	๓๗	๑๑	๘	๐
๑๗. การสอนพิเศษนี้เป็นการเตรียมตัวไว้ก่อนที่จะทำงานสอนจริง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในอาชีพ ทั้งเป็นทางให้รู้จักปรับปรุงแก้ไขปัญหาเสียแต่เนิ่น	๒๖	๓๕	๖	๓	๐
๑๘. ได้เห็นเยี่ยงอย่างและแนวทางชีวิตของผู้ปกครองที่มีความเป็นอยู่ดี	๑๘	๓๕	๑๒	๔	๐

๑๙. การสอนพิเศษทำให้ข้าพเจ้ารู้จักแบ่งเวลา ตรงต่อเวลา ทั้งทำให้เกิดความอดทน อุทิศหาวิธีะ ทำให้เห็นคุณค่าของเงินและการทำงาน

๒๐. ข้าพเจ้ารู้ว่าได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและภูมิใจในงานที่ทำนี้

๒๑. การทำงานสอนพิเศษนี้ ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเรียน

๒๒. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะได้ไปทำงานสอนพิเศษ ข้าพเจ้าก็ยังเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยได้อย่างพอเพียง

ความรู้สึกเกี่ยวกับงานที่นิสิตทำ

๒๓. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานนี้เป็นงานที่น่าสนใจ ก่อให้เกิดความพอใจและสนุกสนาน

๒๔. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเบื่องานสอนพิเศษเลย

๒๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำเป็นงานที่มีเกียรติและต้องใช้ความสามารถ

๒๖. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเด็กที่ข้าพเจ้าสอน

๒๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองของเด็กมาก

๒๘. การทำงานสอนพิเศษนี้ ได้ผลคุ้มค่ามาก

๒๙. ข้าพเจ้ารู้สึกขบขันในวิทยาลัยที่ได้จัดให้มีบริการค่านนี้ เพื่อช่วยเหลือนิสิต

๓๐. งานที่ทำนี้เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถจนเป็นที่เชื่อถือ เป็นการเผยแพร่เกียรติคุณให้แก่วิทยาลัย

๓๑. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานนี้ได้ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างวิทยาลัย และชุมชน

๓๒. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานสอนพิเศษนี้ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักช่วยตนเองได้

๓๔	๓๑	๔	๑	๐
๑๖	๓๔	๑๘	๒	๐
๑๔	๓๗	๑๐	๕	๐
๑๔	๔๑	๑๐	๕	๐
๑๑	๔๑	๑๖	๒	๐
๑๐	๓๔	๑๖	๑๐	๐
๑๗	๔๔	๕	๐	๐
๑๕	๔๔	๕	๒	๐
๑๔	๓๔	๒๐	๒	๐
๑๐	๓๒	๒๒	๕	๑
๓๔	๓๒	๓	๐	๑
๑๕	๔๓	๖	๒	๐
๒๔	๓๘	๘	๐	๐
๓๖	๓๓	๑	๐	๐

ความรู้สึกเกี่ยวกับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก

๓๓. ผู้ปกครองตั้งใจในการที่เด็กเรียนพิเศษครั้งนี้
๓๔. ผู้ปกครองมีความสบายใจเกี่ยวกับตัวเด็กมากขึ้น
๓๕. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจในการเรียนพิเศษของเด็กมาก
๓๖. ผู้ปกครองให้การต้อนรับโอภาปราศรัยกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดี
๓๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจเกี่ยวกับการสอนของข้าพเจ้ามาก
๓๘. ผู้ปกครองให้ความสนิทสนมและเป็นกันเองกับข้าพเจ้า
๓๙. ผู้ปกครองให้ความสะดวกแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี
๔๐. ผู้ปกครองเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของเด็กดี
จึงทำให้ไม่หวังผลเกินไป
๔๑. ข้าพเจ้ารู้สึก รัก เคารพ นับถือผู้ปกครอง
๔๒. ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจข้าพเจ้า มีปัญหาอะไรก็มักนำมาปรึกษา
๔๓. รู้สึกว่าเด็กเห็นใจผู้ปกครองที่ต้องจ่ายเงินในการเรียนพิเศษครั้งนี้

ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเด็ก

๔๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษดีขึ้น
๔๕. เด็กมีความสนใจต่อการสอนของข้าพเจ้ามาก
๔๖. รู้สึกว่าเด็กมีความประพฤติเรียบร้อยมากขึ้น
๔๗. รู้สึกว่าเด็กเป็นคนตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบมากขึ้น
๔๘. เด็กอยากเรียนพิเศษและกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษด้วยความ
จริงใจ
๔๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กชอบข้าพเจ้ามาก
๕๐. ข้าพเจ้าชอบและพอใจเด็กที่ข้าพเจ้าไปสอน
๕๑. เด็กเรียนกับข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
๕๒. เด็กมักจะนำปัญหาทั้งในด้านการเรียนและอื่น ๆ มาปรึกษากับข้าพเจ้าอย่างเป็นกันเอง
๕๓. เด็กมีความเคารพ และเชื่อฟังข้าพเจ้ามาก
๕๔. รู้สึกว่าผลการเรียนโดยทั่วไปของเด็กดีขึ้น

๒๑	๔๓	๖	๐	๐
๑๑	๔๖	๑๒	๐	๑
๒๐	๓๙	๑๐	๑	๐
๒๕	๓๙	๖	๐	๐
๑๔	๓๙	๑๖	๑	๐
๑๔	๔๖	๖	๐	๐
๒๐	๔๔	๕	๑	๐
๑๕	๓๖	๑๓	๑๐	๐
๒๖	๓๑	๑๒	๐	๐
๑๕	๓๖	๑๒	๙	๐
๕	๑๙	๓๕	๘	๓
๘	๕๓	๙	๐	๐
๘	๔๖	๑๓	๑	๒
๖	๒๙	๓๕	๒	๐
๙	๓๕	๑๙	๙	๐
๑๑	๒๙	๒๓	๔	๓
๑๐	๓๔	๒๖	๐	๐
๑๓	๔๙	๙	๑	๐
๙	๔๒	๑๖	๓	๐
๑๙	๒๙	๑๙	๓	๐
๑๐	๔๐	๒๐	๐	๐
๙	๕๑	๑๐	๒	๐

๕๕. ผลการเรียนรู้ของเด็กในวิชาที่ข้าพเจ้าสอนดีขึ้น
๕๖. รู้สึกว่าเด็กเอาใจใส่ ขยัน และสนใจต่อการเรียนมากขึ้น
๕๗. การที่ข้าพเจ้าไปสอน รู้สึกว่าทำให้เด็กมีความสุขสบายใจ
ร่าเริง แจ่มใสขึ้น
๕๘. หลังจากที่ข้าพเจ้าเริ่มไปสอน รู้สึกว่าเด็กใช้เวลาให้เป็น
ประโยชน์มากขึ้น
๕๙. การเรียนพิเศษนี้ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น
๖๐. การเรียนพิเศษนี้ รู้สึกว่าทำให้เด็กมีความรับผิดชอบ และรู้จัก
ตัวเองดีขึ้น
๖๑. การเรียนพิเศษนี้เป็นการช่วยให้เด็กสามารถจะช่วยตนเองได้ต่อไปในอนาคต
- ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับตนเองโดยเฉพาะ
๖๒. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีกิริยาท่าทางมารยาทดีขึ้น
๖๓. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์เป็นกันเองกับครูปกครองของเด็ก
เป็นอย่างดี
๖๔. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างดีและเป็นกันเอง
๖๕. รู้สึกว่าข้าพเจ้าพูดจาปราศรัยได้เหมาะสมสุภาพ อ่อนหวานน่าฟัง
๖๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้าพูดจาชัดเจนแจ่มแจ้งดี มีจังหวะและคังพอ
เหมาะ ทั้งออกเสียงตัว ร , ล หรือตัวควบ กล่าวกว้างของ
๖๗. รู้สึกว่าข้าพเจ้าแต่งกายเหมาะสมดีเวลาสอน
๖๘. รู้สึกว่าข้าพเจ้าตรงต่อเวลาดี
๖๙. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความโอบอ้อมอารี
๗๐. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีอารมณ์มั่นคงดี
๗๑. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ นานับถือและไว้วางใจได้
๗๒. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีอารมณ์ขันอยู่เสมอ
๗๓. รู้สึกว่าข้าพเจ้ารักเด็ก พอใจและเต็มใจที่จะได้ทำงานอยู่กับเด็ก
๗๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นโอกาสให้เด็กใช้ความฉลาด และไหวพริบ
ของตนได้อย่างเสรี

๘	๕๒	๙	๑	๐
๘	๔๑	๑๙	๒	๐
๗	๓๔	๒๗	๒	๐
๘	๓๖	๒๓	๓	๐
๑๓	๔๙	๘	๐	๐
๖	๔๐	๒๔	๐	๐
๖	๓๙	๒๐	๕	๐
๕	๓๙	๒๖	๑	๐
๙	๔๘	๑๓	๐	๐
๒๐	๔๓	๙	๑	๐
๔	๓๙	๒๔	๓	๐
๑๑	๔๔	๑๕	๐	๐
๙	๔๓	๑๙	๑	๐
๑๔	๔๖	๑๐	๐	๐
๑๓	๔๕	๑๒	๐	๐
๕	๓๖	๒๙	๐	๐
๕	๓๑	๓๐	๔	๐
๒๑	๓๙	๑๒	๐	๐
๒๑	๔๒	๙	๐	๐
๒	๒๔	๔๐	๔	๐

๓๕. รู้สึกว่าข้าพเจ้ารู้จักเลือกและจัดอุปกรณ์การสอน ที่จะช่วยให้ เด็กได้เรียนรู้มากขึ้น	๑๑	๓๕	๒๐	๓	๑
๓๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้าฝึกให้เด็กสรุปเรื่องที่เรียนด้วยตนเองอยู่เสมอ	๓	๔๓	๑๕	๑	๐
๓๗. รู้สึกว่าข้าพเจ้ารู้จักลำดับขั้นของการสอนและกิจกรรมในการเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสะดวกใน การจดจำ	๔	๕๒	๘	๑	๐
๓๘. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้สอนเด็กตามระดับความสามารถ และความ สนใจของเด็ก	๒๒	๔๒	๖	๐	๐
๓๙. รู้สึกว่าข้าพเจ้าให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเต็มที่	๒	๑๓	๓๘	๑๑	๑
๔๐. รู้สึกว่าข้าพเจ้าใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่าง เหมาะสม	๑๐	๔๓	๑๑	๒	๐
๔๑. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้ตรวจสอบผลงานของเด็กโดยสม่ำเสมอ	๑๔	๓๓	๑๘	๖	๐
๔๒. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความรู้ ความสามารถในการเรื่องที่สอนดี	๑๑	๔๒	๑๓	๐	๐
๔๓. รู้สึกว่าข้าพเจ้าใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ได้เหมาะสมกับความ สามารถของนักเรียน	๓	๒๓	๔๑	๓	๐
๔๔. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีวิธีการสอนดี	๑๓	๔๖	๑๑	๐	๐
๔๕. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเอาใจใส่ในเรื่องส่วนตัว และเรื่องการเรียนรู้ ของเด็กมาก	๘	๒๓	๓๕	๔	๐
๔๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้าพอใจในวิธีการสอนของตนเองมาก	๑๐	๔๒	๑๓	๑	๐
๔๗. รู้สึกว่าในการสอนข้าพเจ้าได้อบรมให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้า เพื่อการเรียนรู้มากขึ้น	๑๓	๔๓	๔	๑	๐
๔๘. รู้สึกว่าในการสอนข้าพเจ้าได้ฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติและกระทำด้วย ตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ	๔	๓๑	๒๖	๓	๐
๔๙. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้ช่วยผู้ปกครองในการอบรมนักเรียนให้รู้จัก ปฏิบัติตนเป็นคนดี ตามสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน	๕	๒๐	๓๐	๑๐	๕

อยู่ในเกณฑ์ดี และไคเดล เพราะมากกว่าร้อยละ ๕๐ ที่ตอบ จริงที่สุด และจริง

การเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างระหว่างผลการทำงานของนิสิตหญิงและนิสิตชาย ได้ให้คะแนนคำตอบในแบบสอบถามทั้งสามชุด ตามตารางที่ ๑๖ - ๑๗ - ๑๘ ตามวิธีการเดิมคือ

ตอบจริงที่สุดให้ ๔ คะแนน

ตอบจริงให้ ๓ คะแนน

ตอบเฉย ๆ ให้ ๒ คะแนน

ตอบไม่จริงให้ ๑ คะแนน

ตอบไม่จริงที่สุดให้ ๐ คะแนน

ตารางที่ ๑๘ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตเพศชาย และเพศหญิงตามคำตอบของผู้ปกครอง

หมวด	จำนวนนิสิต		ค่าคะแนนเฉลี่ย		S.D.		$\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	ชาย	หญิง	$\bar{x}_1$ ชาย	$\bar{x}_2$ หญิง	ชาย	หญิง			
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนิสิต	๓๘	๓๑	๔๘.๕๓	๔๒.๒๕	๘.๔๗	๑๐.๓๔	๒.๓๘	๑.๑๔	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเด็ก	๓๘	๓๑	๔๗.๐๓	๔๔.๐๓	๕.๓๕	๔.๘๕	๑.๒๓	๐.๘๑	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	๓๘	๓๑	๓๖.๔๘	๓๕.๕๘	๔.๖๐	๖.๔๘	๑.๓๘	๐.๖๕	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๑๘ นิสิตชายและนิสิตหญิงปฏิบัติงานไคเดลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงาน ของนิสิตเพศหญิงและเพศชาย จากคำตอบในแบบสอบถามของเด็ก

หมวด	จำนวนนิสิต		ค่าคะแนนเฉลี่ย		S.D.		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %
	ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$ ชาย	$\bar{X}_2$ หญิง	SD ชาย	SD หญิง			
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนิสิต	๓๔	๓๑	๔๐.๔๐	๔๐.๓๑	๑๐.๖๔	๑๐.๓๖	๒.๖๐	๐.๐๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง	๓๔	๓๑	๓๔.๑๐	๓๖.๓๒	๔.๕๐	๔.๔๐	๑.๐๔	๒.๐๓	$P < ๒.๕๘$
ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง	๓๔	๓๑	๔๖.๕๐	๔๖.๔๕	๓.๔๒	๓.๓๓	๑.๔๓	๐.๐๓	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๒๐ นิสิตชายและนิสิตหญิงปฏิบัติงานได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตารางที่ ๒๑ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตเพศชายและเพศหญิงจากคำตอบในแบบสอบถามของนิสิต

หมวด	จำนวนนิสิต		Mean = $\bar{X}$		S.D.		$\frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S.D.^2}{n_1} + \frac{S.D.^2}{n_2}}}$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง			
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	๓๘	๓๑	๓๖.๕๐	๓๕.๕๘	๒๖.๖๓	๕.๕๕	๓.๓๓	๐.๓๘	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง	๓๘	๓๑	๓๒.๓๕	๓๒.๓๘	๕.๕๐	๕.๙๓	๑.๒๖	๐.๒๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเด็ก	๓๘	๓๑	๔๐.๕๐	๔๒.๑๐	๑๒.๓๕	๘.๑๒	๒.๔๕	๐.๔๘	$P < ๒.๕๘$
ความรู้สึกเกี่ยวกับผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่นิสิตได้รับ	๓๘	๓๑	๓๖.๕๒	๓๖.๒๓	๕.๙๔	๖.๓๘	๑.๔๓	๐.๔๓	$P < ๒.๕๘$
ความรู้สึกเกี่ยวกับงานที่นิสิตทำ	๓๘	๓๑	๒๘.๕๓	๓๐.๓๘	๓.๑๒	๓.๕๔	๐.๘๑	๐.๕๒	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๒๑ นิสิตหญิงและนิสิตชายปฏิบัติงานได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตารางที่ ๑๘-๒๐-๒๑ ผลการทำงานของนิสิตตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง เด็ก และนิสิต แสดงว่าผลการทำงานของนิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่สาม เพื่อที่จะศึกษาว่านิสิตชั้นปีที่สาม และนิสิตชั้นปีที่สี่ ปฏิบัติงานสอนพิเศษได้ผลแตกต่างกันหรือไม่ เรื่องนี้จะได้พิจารณาจากคะแนนที่นักเรียนได้รับหลังจากเรียนพิเศษแล้ว และคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ ซึ่งผู้ปกครอง เด็ก และนิสิตเป็นผู้ตอบแบบสอบถามตนเองเกี่ยวกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่สอง

ตารางที่ ๒๒ เปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้ทางโรงเรียนหลังการเรียนพิเศษแล้ว ของเด็กกลุ่มที่มีนิสิตชั้นปีที่สามเป็นผู้สอน กับกลุ่มที่มีนิสิตชั้นปีที่สี่เป็นผู้สอน

จำนวนนิสิต		ค่าเฉลี่ยของคะแนน		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	$\bar{X}_1$ (ปีที่ ๓)	$\bar{X}_2$ (ปีที่ ๔)	S.D. $_1$ (ปีที่ ๓)	S.D. $_2$ (ปีที่ ๔)			
๔๐	๓๐	๖๘.๐๕	๖๖.๐๖	๑๑.๘๘	๑๐.๘๕	๒.๓	๐.๓๕	$P < ๒.๕๘$

หมายเหตุ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการเรียนของเด็กก่อนสอนพิเศษของกลุ่มนิสิตชั้นปีที่สามสอน และกลุ่มที่นิสิตชั้นปีที่สี่สอนแล้ว ปรากฏผลว่า คะแนนของเด็กทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % ($Z = ๐.๖๒$)

สรุปผลจากตัวเลขในตารางที่ ๒๒ ใ้ว่านิสิตชั้นปีที่สาม กับนิสิตชั้นปีที่สี่ สอนพิเศษได้ผลพอ ๆ กันเพราะคะแนนสอบหลังการ เรียนพิเศษแล้วของเด็กทั้งสองกลุ่ม เพิ่มขึ้นและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและชั้นปีที่สี่ตามแบบสอบถามของผู้ปกครอง

หมวด	จำนวนนิสิต		Mean = $\bar{X}$		S.D.		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	(ปีที่ ๓)	(ปีที่ ๔)	(ปีที่ ๓)	(ปีที่ ๔)			
ความคิดเห็นด้านตัวนิสิต	๔๐	๓๐	๔๐.๖๒	๔๐.๘๐	๑๖.๑๒	๑๕.๑๓	๓.๘๑	๐.๐๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นด้านตัวเด็ก	๔๐	๓๐	๔๕.๘๐	๔๘.๓๐	๓.๕๓	๕.๓๒	๑.๕๔	๒.๕๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	๔๐	๓๐	๓๕.๘๐	๓๖.๓๓	๔.๒๔	๕.๖๘	๑.๒๕	๐.๓๔	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๒๓ แสดงการปฏิบัติงานของนิสิตตามคำตอบในแบบสอบถามของผู้ปกครอง นิสิตชั้น

ปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ปฏิบัติงานได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตารางที่ ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ตามคำตอบในแบบสอบถามของเด็ก

หมวด	จำนวนนิสิต		Mean = $\bar{X}$		S.D.		$\sqrt{\frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{2}}$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	ปีที่๓	ปีที่๔	(ปีที่๓)	(ปีที่๔)	(ปีที่๓)	(ปีที่๔)			
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนิสิต	๔๐	๓๐	๔๑.๑๓	๔๐.๔๐	๑๒.๒๑	๑๓.๑๒	๓.๐๘	๐.๒๕	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง	๔๐	๓๐	๓๕.๘๘	๓๔.๓๐	๔.๕๒	๔.๕๕	๑.๑๔	๑.๐๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	๔๐	๓๐	๔๖.๔๒	๔๖.๖๐	๙.๓๖	๘.๓๐	๑.๘๑	๐.๐๘	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผลการปฏิบัติงานของนิสิตตามความคิดเห็นของเด็ก นิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ ปฏิบัติงานได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบคะแนนการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ตามคำตอบในแบบสอบถามของนิสิต

หมวด	จำนวนนิสิต		Mean = $\bar{X}$		S.D.		$\sqrt{\frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{2}}$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	ปีที่๓	ปีที่๔	(ปีที่๓)	(ปีที่๔)	(ปีที่๓)	(ปีที่๔)			
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	๔๐	๓๐	๔๘.๔๕	๔๓.๔๓	๑๐.๕๕	๓๑.๖๘	๖.๐๐	๐.๘๓	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง	๔๐	๓๐	๓๒.๕๓	๓๒.๖๓	๕.๐๕	๕.๑๘	๑.๒๐	๐.๑๑	$P < ๒.๕๘$
ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเด็ก	๔๐	๓๐	๔๒.๕๕	๔๐.๘๓	๘.๑๔	๑๑.๖๑	๒.๔๖	๐.๖๖	$P < ๒.๕๘$
ความรู้สึกเกี่ยวกับผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่นิสิตได้รับ	๔๐	๓๐	๓๖.๐๓	๓๙.๓๓	๖.๓๔	๙.๑๒	๑.๖๒	๑.๐๕	$P < ๒.๕๘$
ความรู้สึกเกี่ยวกับงานที่นิสิตทำ	๔๐	๓๐	๓๐.๒๘	๓๐.๐๐	๔.๕๕	๓.๔๒	๐.๘๔	๐.๒๘	$P < ๒.๕๘$

ตารางที่ ๒๕ เห็นได้ว่าการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ ได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ตามตารางที่ ๒๓ - ๒๔ - ๒๕ ผลการปฏิบัติงานของนิสิตชั้นปีที่สาม และนิสิตชั้นปีที่สี่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ %

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อนี้ คือ การที่จะศึกษาว่านิสิตสอนได้ระดับไหนได้ผลดี การศึกษาสำหรับความมุ่งหมายข้อนี้จะพิจารณาจาก

๑. ผลการเรียนของเด็กในระดับชั้นต่าง ๆ

๒. คำถามประเภทปลายเปิดเกี่ยวกับความรู้สึกของนิสิตว่า ตนจะสอนชั้นใดได้ผลดีที่สุด

ตารางที่ ๒๖ เปรียบเทียบผลการเรียนของเด็กในระดับชั้นต่าง ๆ

ระดับชั้น	จำนวน	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	คะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น
ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึง ๔	-	-	-	-
ชั้นประถมปีที่ ๕ ถึง ๙	๒๓	๖๖.๑๖	๖๘.๐๓	๑.๘๗
ชั้นม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๓	๓๕	๖๐.๓๖	๖๘.๑๔	๗.๗๘
ชั้นม.ศ. ๔ ถึง ม.ศ. ๕	๑๒	๕๘.๕๓	๖๒.๑๖	๓.๖๓

ตารางที่ ๒๖ เด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม หลังจากเรียนพิเศษแล้วสอบได้เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น ๗.๗๘ % เด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า หลังจากเรียนพิเศษแล้วได้เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น ๓.๖๓ % และเด็กระดับชั้นประถมปีที่ห้าถึงชั้นประถมปีที่เจ็ด หลังจากเรียนพิเศษแล้วได้เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น ๑.๘๗ % แสดงว่านิสิตน่าจะสอนได้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึง สาม ได้ผลดีที่สุด เพราะเด็กสอบได้เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนพิเศษมากที่สุด

ตารางที่ ๒๓ ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับได้ระดับชั้นที่นิสิตสอนไ้ผลดีที่สุด

ระดับชั้น	จำนวนนิสิตที่แสดงความรู้สึกว่าตนสอนไ้ผลดีที่สุด		หมายเหตุ
	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)	
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๔	๒	๒.๕๐	นิสิตบางคนตอบว่า ตนสอนไ้ผลดีที่สุด หลายระดับ
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ถึง ๘	๑๓	๑๖.๒๕	
ระดับชั้น ม.ศ. ๑ ถึง ๓	๕๐	๖๒.๕๐	
ระดับชั้น ม.ศ. ๔ ถึง ๕	๑๕	๑๘.๗๕	

ตารางที่ ๒๓ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าตนสามารถสอนได้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามไ้ผลดีที่สุด แต่ทั้งนี้อาจมีข้อผิดพลาดได้ เพราะนิสิตที่ตอบแสดงความรู้สึกนี้ ส่วนใหญ่สอนได้ระดับชั้นดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อนี้หา ต้องการจะเปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิต ก่อนและหลังออกปฏิบัติงาน เพื่อที่จะศึกษาว่าเมื่อนิสิตไปทำงานแล้วจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตลดลงหรือไม่ พิจารณาจาก

๑. แบบสอบถามนิสิตประเภทมาตราส่วนประมาณค่า

๒. ผลการเรียนของนิสิตเทอมสุดท้ายก่อนรับงานออกไปสอนพิเศษ กับผลการเรียนเทอมที่ไปสอนพิเศษ

๓. ผลการเรียนของนิสิตกลุ่มที่ไปสอนพิเศษ กับกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษ

ตารางที่ ๒๔ ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับผลการเรียน
ของคน

	จริง ที่สุด	จริง	เฉย ๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
การทำงานสอนพิเศษนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไ้ทำให้ผลการเรียนของข้าพเจ้าเลวลง	๑๒ ๑๘.๗๕%	๓๖ ๔๖.๘๗๕%	๑๖ ๒๐.๘๓๓%	๕ ๖.๒๕%	๑ ๑.๒๕%
การสอนพิเศษนี้ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเรียน	๑๔ ๒๐.๐๐%	๓๘ ๕๒.๘๑%	๑๐ ๑๔.๓๐%	๕ ๖.๖๗%	๐ -

ตารางที่ ๒๘ นิสิตร้อยละ ๑๙.๙๖ ตอบว่าการทำงานพิเศษนี้ ไม่ทำให้ผลการเรียนของตนเลวลงจริงที่สุด และร้อยละ ๕๑.๔๔ ตอบว่าจริง ดังนั้นนิสิตร้อยละ ๖๙.๔๔ มีความคิดเห็นว่า การทำงานพิเศษไม่ทำให้ผลการเรียนเลวลง

นิสิตร้อยละ ๙๒.๕๓ เห็นว่าการสอนพิเศษไม่ทำให้ตนเสียเวลาเรียน

ตารางที่ ๒๙ เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตเมื่อก่อนไปสอนพิเศษและหลังการสอนพิเศษ

จำนวนนิสิต	ค่าเฉลี่ยของเกรด = $\bar{X}$		ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
	$\bar{X}_1$ (ก่อน)	(หลัง) $\bar{X}_2$	ก่อน	หลัง			
๙๐	๒.๕๑	๒.๕๐	๑.๒๓	๑.๑๒	๐.๒๐	๐.๐๕	$P < ๒.๕๔$

ตารางที่ ๒๙ ผลการเรียน (เกรด) ของนิสิตที่ได้ก่อนไปสอนพิเศษ กับหลังการสอนพิเศษแล้ว ค่าเฉลี่ยของเกรดทั้งสองระยะเวลาแตกต่างกันน้อยมากเพียง ๐.๐๑ เท่านั้นเมื่อทดสอบด้วยอัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio) ได้ค่า $Z = ๐.๐๕$ แสดงว่าเกรดของนิสิตเมื่อก่อนไปสอนพิเศษและเกรดเมื่อหลังสอนพิเศษแล้ว มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตกลุ่มที่ไปสอนพิเศษกับกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษ

จำนวนนิสิต		ค่าเฉลี่ยของเกรด = $\bar{X}$		ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z	ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%
		$\bar{X}_1$ (สอน)	$\bar{X}_2$ (ไม่สอน)	สอน	ไม่สอน			
๙๐	๙๐	๒.๕๐	๒.๔๐	๑.๕๑	๑.๓๒	๐.๒๓	๐.๐๔	$P < ๒.๕๔$

$\bar{X}_1$ (สอน) = เกรดเฉลี่ยเฉพาะเทอมที่ไปสอนพิเศษของนิสิตกลุ่มสอนพิเศษจำนวน ๙๐ คน

$\bar{X}_2$ (ไม่สอน) = เกรดเฉลี่ยของนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษ และเป็นเกรดเทอมเดียวกับของนิสิตกลุ่มที่ไปสอนพิเศษ

การเปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตกลุ่มที่สอนพิเศษและกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษดำเนินการดังนี้

๑. ศึกษาผลการเรียน (เกรด) ของนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษจำนวน ๘๐ คน โดยคัดเลือกมาจากนิสิตที่มีผลการเรียน (เกรด) ใกล้เคียงกับผลการเรียนของนิสิตกลุ่มสอนพิเศษ และนิสิตทั้งสองกลุ่มนี้จะต้องเรียนวิชาเอก วิชาโทเหมือนกันด้วย (เกรดนี้เป็นเกรดเทอมก่อนไปสอนพิเศษเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม) ดังนั้นก็จะได้ค่าเฉลี่ยจากจำนวนนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้สอน ใกล้เคียงกับกลุ่มที่สอนพิเศษ ต่อมาศึกษาเกรดของนิสิตทั้งสองกลุ่ม หลังจากกลุ่มหนึ่งได้ไปสอนพิเศษ แต่อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้สอนพิเศษ

๒. ทดสอบความแตกต่างควยอัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio)

ตารางที่ ๓๐ แสดงว่าผลการเรียนของนิสิตกลุ่มที่ได้ไปสอนพิเศษ กับกลุ่มที่ไม่ได้ไปสอนพิเศษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % แต่อาจมีข้อผิดพลาดไปบ้าง ในการเลือกกลุ่มนิสิตที่จะเป็นกลุ่มตัวแทนของนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษ เพราะนิสิตกลุ่มนี้อาจจะทำงานพิเศษอย่างอื่นก็ได้ ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบ แต่ก็ได้พยายามเลือกจากผู้ที่ไม่ได้ทำงานพิเศษที่ทางสำนักงานแนะแนวจัดให้

อย่างไรก็ตาม ตารางที่ ๒๘ - ๒๙ - ๓๐ ก็น่าจะเป็นกรณีที่ใช้ได้ว่า การไปทำงานสอนพิเศษของนิสิต ไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของนิสิตเลวลง

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ขอที่หมด ต้องการจะศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำงานสอนพิเศษของนิสิตครั้งนี้ สำหรับปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยพิจารณาจากข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่าทั้งสามชุด คือชุดของนิสิต ชุดของผู้ปกครอง และชุดของนักเรียน

๒. แบบสอบถามประเภทปลายเปิด ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะเรื่อง

- อัตราการสอน , การเลือกนิสิตไปสอนเด็ก
- ปัญหาอื่น ๆ ที่ผู้ปกครอง เด็ก และนิสิตรายงาน

จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

๒
ขอขอบคุณคณะกรรมการเป็นของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๑๑ โดยได้รับอนุมัติจากท่านรองอธิการ

ตารางที่ ๓๑ ความรู้สึกของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการและบริหารงานในบริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำ

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๑. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจที่จะมาสมัครงานและติดต่อที่สำนักงาน แนะแนวของวิทยาลัย	๔	๓๘	๑๓	๔	๒
๒. ข้าพเจ้าได้รับความสะดวกในการมาติดต่อทำงานพิเศษที่ สำนักงานแนะแนว	๓	๔๕	๑๓	๔	๑
๓. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ผู้ให้บริการคำนึงถึงความเหมาะสม แล้ว	๑๐	๔๓	๑๕	๑	๑
๔. แบบหนังสือแนะนำตัวนิสิตแก่ผู้ประกอบการของเด็กเหมาะสม แล้ว	๑๔	๔๔	๑๑	๑	-
๕. ป้ายประกาศหรือป้ายนิเทศสำหรับประกาศเรื่องราวเกี่ยว กับการทำงานพิเศษนั้นได้จัดกระทำไว้อย่างเหมาะสมแล้ว	๓	๓๑	๑๘	๑๔	-
๖. การถามรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้ประกอบการเพื่อที่จะได้คัดเลือก นิสิตไปสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทางสำนักงาน แนะแนวได้กระทำดีแล้ว	๔	๓๖	๒๒	๔	-
๗. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ได้คัดเลือกนิสิตให้ไปงานสอนพิเศษ กระทำอย่างยุติธรรม	๓	๓๔	๑๓	๕	๒
๘. สำนักงานแนะแนวได้จัดหางานพิเศษให้นิสิตทำอย่างกว้าง ขวางและเพียงพอต่อความต้องการของนิสิตแล้ว	๑	๓	๒๔	๓๖	๒
๙. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือและเป็น ที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจากการทำงานสอน พิเศษเป็นอย่างดี	๓	๓๖	๒๔	๑๐	๒
๑๐. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ได้ให้บริการนี้อย่างเป็นกันเองกับ นิสิต จนนิสิตรู้สึกอบอุ่นใจ	๓	๓๘	๒๒	๔	๒

ตารางที่ ๓๑ ข้อที่ น่าจะเป็นปัญหาคือข้อที่ ๕ , ๘ และ ๙ เพราะนิสิตแสดงความรู้สึกใน

เชิงนิเสธ และเฉย ๆ เป็นจำนวนมากดังนี้

ข้อ ๕. ป้ายประกาศหรือป้ายนิเทศสำหรับประกาศเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานพิเศษนั้นได้ จักกระทำไว้เหมาะสมแล้ว นิสิตร้อยละ ๒๕.๙๔ แสดงความรู้สึกเฉย ๆ ทั้งไม่ยอมรับและไม่ปฏิเสธ แต่ นิสิตร้อยละ ๒๐.๐๒ ตอบว่าไม่จริง ค่ายเปอร์เซ็นต์การตอบดังกล่าวมีจำนวนมากพอสมควร ดังนั้นจึง น่าจะเป็นปัญหาสำคัญในการบริหารและจัดดำเนินการทางงานพิเศษให้นิสิตทำข้อหนึ่ง

ข้อ ๘. สำนักงานแนะแนวได้จัดทำงานพิเศษให้นิสิตทำอย่างกว้างขวางและเพียงพอกับความ ต้องการของนิสิตแล้ว นิสิตร้อยละ ๒๔.๓๒ แสดงความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ยอมรับและไม่ปฏิเสธ แต่ นิสิต ร้อยละ ๕๑.๔๘ ตอบว่าไม่จริง ค่ายเปอร์เซ็นต์การตอบดังกล่าวมีจำนวนมาก และมากกว่าครึ่ง ที่ เฉย ๆ และปฏิเสธเรื่องนี้ ประกอบกับคำถามในประเภทปลายเปิดเกี่ยวกับหัวข้อปัญหาและอุปสรรค ในการทำงานสอนพิเศษ นิสิตหลายคนก็ตอบว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่ง

ข้อ ๙. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ อันเกิดจากการทำงานสอนพิเศษนี้เป็นอย่างดี นิสิตร้อยละ ๔๐.๔๙ แสดงความรู้สึกเฉย ๆ คือไม่ ยอมรับและไม่ปฏิเสธ แต่ นิสิตร้อยละ ๑๔.๓๐ ตอบว่าไม่จริง ค่ายเปอร์เซ็นต์การตอบดังกล่าวมีจำนวน มาก ดังนั้นเรื่องนี้จึงน่าจะเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดทำงานพิเศษให้แก่ นิสิต

ตารางที่ ๓๒ ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับบริการทางงานพิเศษให้นิสิตทำของสำนักงานแนะแนว

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๑. ขาพเจ้าคิดว่าบริการทางงานสอนพิเศษให้แก่ นิสิตมีคุณค่าต่อนิสิต มาก	๔๔	๒๕	๑	๐	-
๒. ขาพเจ้าคิดว่าบริการจัดทำงานสอนพิเศษให้แก่ นิสิตมีคุณค่าต่อ เด็กของขาพเจามาก	๓๓	๓๕	๒	๐	-
๓. ขาพเจ้าคิดว่าบริการจัดทำงานสอนพิเศษให้แก่ นิสิต มีคุณค่าต่อ ขาพเจามาก เพราะช่วยแบ่งเบาภาระบางอย่าง ทั้งยังช่วย ขาพเจ้าในการอบรมเด็กให้เป็นคนดีอีกด้วย	๓๕	๒๔	๒	๐	-
๔. ขาพเจ้าได้รับความสะดวกสบายและรวดเร็วในการติดต่อกับ บริการนี้	๑๒	๔๔	๑๒	๒	-

๕. การติดต่อทางโทรศัพท์ได้รับความสะดวก	๓	๑๔	๓๓	๒๐	-
๖. ข้าพเจ้ามีความสนใจและพอใจในบริการค่านี้นมาก	๓๑	๓๖	๓	-	-
๗. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจที่จะไปติดต่อกับสำนักงานแนะแนวของวิทยาลัยเพื่อขอนิสิตไปสอนพิเศษแก่เด็กในปกครองของข้าพเจ้า	๑๔	๔๑	๑๒	๓	-
๘. แบบหนังสือแนะนำตัวนิสิตแก่ปกครองเหมาะสมแล้ว	๑๖	๔๖	๙	๑	-
๙. ข้าพเจ้าไต่ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับบริการทางานพิเศษให้นิสิตทำอย่างแจ่มแจ้งและเข้าใจดี ก่อนที่จะได้นิสิตมาสอนพิเศษ	๑๔	๓๕	๑๙	๔	-
๑๐. ข้าพเจ้ารู้สึกวาทวิทยาลัยไ้แข็งแรงให้ข้าพเจ้าไต่ทราบระเบียบการเกี่ยวกับบริการค่านี้อย่างดี เป็นคนวาทราคาสอน การประเมินผลตัวนิสิต	๒๑	๔๐	๘	๑	-

ตารางที่ ๓๒ ข้อที่น่าจะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญคือ ข้อที่ ๕ คือการติดต่อทางโทรศัพท์ได้รับความสะดวก ผู้ปกครองร้อยละ ๔๙.๑๔ แสดงความคิดเห็นเฉย ๆ แต่ผู้ปกครองร้อยละ ๒๔.๖๐ แสดงความคิดเห็นว่าไม่จริง ดังนั้นเรื่องนี้จึงน่าจะเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดหางานพิเศษให้นิสิต

สำหรับข้ออื่น ๆ ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไร เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นจริง

ตารางที่ ๓๓ ความรู้สึกและความคิดเห็นของเด็กเกี่ยวกับการมีอาจารย์มาสอนพิเศษให้

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
๑. ข้าพเจ้าคิดว่าการมีอาจารย์พิเศษมาสอนพิเศษ เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อข้าพเจ้ามาก	๔๒	๒๖	๒	-	-
๒. การที่ผู้ปกครองจ้างอาจารย์มาสอนพิเศษแก่ข้าพเจ้าเป็นผลดีและเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าคุ้มกับค่าเงินที่ผู้ปกครองเสียไป	๓๓	๓๔	๓	-	-
๓. ข้าพเจ้าต้องการให้มีอาจารย์พิเศษมาสอนพิเศษให้ที่บ้าน เพื่อจะได้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น	๔๑	๒๕	๔	-	-
๔. การที่มีอาจารย์มาสอนพิเศษแก่ข้าพเจ้า ทำให้ช่วยแบ่งเบาภาระบางอย่างของผู้ปกครองทำให้ผู้ปกครองสบายใจยิ่งขึ้น	๒๘	๓๓	๙	๑	๑

ความรู้สึกและความคิดเห็นของเด็กตามข้อมูลในตารางที่ ๓๓ จะเห็นได้ว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ทั้งเด็กก็เห็นว่า งานนี้มีคุณค่าต่อตนอย่างมาก

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องผลการทำงานพิเศษของนิสิตจากแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า ไม่มีข้อใดที่แสดงให้เห็นเด่นชัดว่าจะเป็นปัญหา หรืออุปสรรค เพราะผู้ปกครอง เด็ก และนิสิต ส่วนใหญ่ตอบในเชิงนิมิตว่าเป็นจริงที่สุด และเป็นจริง

ปัญหาอัตราค่าสอนพิเศษ

๑. นิสิตร้อยละ ๓๐ ตอบว่า นิสิตควรตกลงกับผู้ปกครองเอง

๒. นิสิตร้อยละ ๙๐ ตอบว่า ทางสำนักงานแนะแนวควรเป็นผู้กำหนดอัตราค่าสอน

๓. ผู้ปกครองร้อยละ ๔๐ ตอบว่า นิสิตควรตกลงกับผู้ปกครองเอง

๔. ผู้ปกครองร้อยละ ๖๐ ตอบว่า ทางสำนักงานแนะแนวควรเป็นผู้กำหนดอัตราค่าสอน

เห็นได้ว่าทั้งนิสิตและผู้ปกครองส่วนใหญ่ ต้องการให้ทางสำนักงานแนะแนวเป็นผู้กำหนดอัตราค่าสอน เพื่อหาเกณฑ์อัตราค่าสอนที่เหมาะสมดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ถามความคิดเห็นของทั้งนิสิตและผู้ปกครองว่า อัตราค่าสอนตามระดับชั้นต่าง ๆ ควรเป็นเท่าไรจึงจะเหมาะสม เมื่อหาค่าเฉลี่ยแล้ว ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓๔ อัตราค่าสอนพิเศษที่นิสิตและผู้ปกครองเสนอ

ระดับชั้นของนักเรียน	อัตราค่าสอนสำหรับระยะเวลาสอน๑ชม.ม.				อัตราค่าสอนสำหรับระยะเวลาสอน๒ชม.ม.			
	สอนเด็ก ๑ คน		สอนเด็ก ๒ คน		สอนเด็ก ๑ คน		สอนเด็ก ๒ คน	
	ที่ผู้ปกครองเสนอ	ที่นิสิตเสนอ	ที่ผู้ปกครองเสนอ	ที่นิสิตเสนอ	ที่ผู้ปกครองเสนอ	ที่นิสิตเสนอ	ที่ผู้ปกครองเสนอ	ที่นิสิตเสนอ
ป.๑ถึง ป.๔ Range	๑๑ ๑๐-๑๕	๑๑ ๑๐-๑๕	๑๖ ๑๕-๒๐	๑๗ ๑๐-๓๐	๑๙ ๑๕-๓๐	๒๐ ๑๕-๓๐	๒๖ ๒๐-๔๐	๓๑ ๒๐-๔๐
ป.๕ถึง ป.๗ Range	๑๓ ๑๐-๑๕	๑๔ ๑๐-๒๐	๑๙ ๑๕-๒๕	๒๒ ๑๕-๓๐	๒๒ ๑๕-๓๐	๒๕ ๑๕-๓๐	๒๙ ๒๕-๔๐	๓๔ ๒๐-๖๐
ม.ศ.๑ถึงม.ศ.๓ Range	๑๗ ๑๐-๒๐	๑๘ ๑๕-๓๐	๒๔ ๑๕-๓๐	๒๘ ๒๐-๔๐	๒๗ ๒๐-๔๐	๓๑ ๒๐-๔๕	๓๙ ๒๕-๖๐	๔๕ ๒๕-๘๐
ม.ศ.๔ถึงม.ศ.๕ Range	๒๕ ๑๕-๓๐	๒๓ ๒๐-๓๐	๒๘ ๑๕-๓๕	๓๕ ๓๐-๕๐	๓๕ ๒๐-๔๐	๓๙ ๓๐-๖๐	๔๕ ๓๕-๗๐	๕๖ ๓๕-๑๐๐

Range = ช่วงของคะแนนที่มีผู้ตอบต่ำสุดถึงสูงสุด

จากตัวเลขอัตราค่าสอนตามตารางที่ ๓๔ นิสิตจะเสนอราคาสูงกว่าผู้ปกครองเล็กน้อย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สมควรเหตุผล เพราะนิสิตเป็นฝ่ายได้รับเงิน ส่วนผู้ปกครองเป็นฝ่ายเสียเงิน ดังนั้นเพื่อจะกำหนดอัตราค่าสอนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของทั้งนิสิตและผู้ปกครอง ก็ควรเอาอัตราทั้งสองมารวมกัน แล้วเฉลี่ย อัตราค่าสอนที่นั่นจะเหมาะสมเป็นตัวแทนความต้องการของนิสิตและผู้ปกครอง ก็ควรจะเป็นดังนี้

ตารางที่ ๓๕ อัตราค่าสอนพิเศษ

ระดับชั้นของนักเรียน	อัตราค่าสอนสำหรับระยะเวลา ๑ ชั่วโมง		อัตราค่าสอนสำหรับระยะเวลา ๒ ชั่วโมง		หมายเหตุ
	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	
ป.๑ ถึง ป.๔	๑๑	๑๓	๒๐	๒๔	๑. ให้การดูแล นิสิตอีกตาม ที่จ่ายจริง ๒. ถ้าสอน ๒ ชั่วโมงไม่ ต้องจ่ายค่า รถ
ป. ๕ ถึง ป. ๗	๑๔	๒๑	๒๔	๓๔	
ม.ศ.๑ ถึง ม.ศ.๓	๑๘	๒๖	๒๘	๔๒	
ม.ศ.๔ ถึง ม.ศ.๕	๒๔	๓๒	๓๓	๕๑	
(นอกเหนือจากอัตราที่กำหนดไว้นี้ ให้ผู้ปกครองตกลงกับนิสิตเอง))					

อัตราค่าสอนพิเศษตามตารางที่ ๓๕ นี้ น่าจะเป็นอัตราที่เหมาะสม เพราะสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต และผู้ปกครอง

ปัญหาการเลือกนิสิตไปสอน

ตารางที่ ๓๖ รายงานของเด็กและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเลือกนิสิตไปสอน

รายการ	จำนวนผู้ปกครองที่ต้องการนิสิต		จำนวนเด็กที่ต้องการนิสิต	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศเดียวกับเด็ก	๔๐	๕๙.๒๐	๔๐	๕๙.๒๐
ต่างเพศกับเด็ก	๑	๑.๕๓	๒	๒.๘๖
แล้วแต่ความต้องการของเด็ก	๕	๗.๖๙	-	-
เพศใดก็ได้	๒๐	๒๘.๖๐	๒๘	๓๙.๙๔

ตารางที่ ๓๖ ผู้ปกครองและเด็กต่างก็ต้องการที่จะได้นิสิตที่เป็นเพศเดียวกับเด็กไปสอน ทั้งผู้ปกครองและเด็กแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ถึงร้อยละ ๕๙.๒๐ และผู้ปกครองร้อยละ ๒๘.๖๐ ตอบว่าจะส่งนิสิตเพศใดไปสอนก็ได้ สำหรับเด็กร้อยละ ๓๙.๙๔ ตอบว่าจะส่งนิสิตเพศใดไปสอนก็ได้ แต่การพิจารณาจากแบบสอบถาม แล้วได้ขอสังเกตเพิ่มเติมอีกดังต่อไปนี้คือ

๑. นักเรียนหญิงและผู้ปกครองของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ จะตอบว่าต้องการนิสิตที่เป็นเพศเดียวกับเด็กไปสอน แต่สำหรับนักเรียนชายและผู้ปกครองของนักเรียนชาย จะตอบในเรื่องนี้น้อยกว่า
๒. นักเรียนชายและผู้ปกครองของนักเรียนชาย ส่วนใหญ่จะตอบว่าให้นิสิตเพศใดไปสอนก็ได้ แต่สำหรับนักเรียนหญิงและผู้ปกครองของนักเรียนหญิง จะตอบในเรื่องนี้น้อยกว่า
๓. นักเรียนระดับประถมศึกษา และผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ส่วนใหญ่จะตอบว่าส่งนิสิตเพศใดไปสอนก็ได้

ตารางที่ ๓๗ ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

จำนวน
ผู้ตอบ

๑. การติดต่อกับทางวิทยาลัยไม่ค่อยได้รับความระแวก เป็นต้นว่าบางครั้งเด็กหรือผู้ปกครองมีธุระ ต้องรงคเรียนกับนิสิต แต่เมื่อโทรศัพท์ออกมาทางวิทยาลัยเพื่อแจ้งให้นิสิตทราบ แต่นิสิตก็หาได้ทราบไม่ ยังคงไปสอนตามเดิม ทำให้นิสิตต้องเสียเวลา และผู้ปกครองก็รู้สึกเกรงใจนิสิต ต้องยอมจ่ายเงินค่าสอนให้แก่นิสิตตามปกติ นี่จึงผู้ปกครองรู้สึกไม่ค่อยสบายใจอย่างยิ่ง..... ๑๕
๒. ควรจัดผู้สอนที่มีความถนัดในวิชาที่สอนจริง ๆ ไปสอน ทั้งจะต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี เพื่อให้เด็กสนใจและอยากเรียน..... ๑๓
๓. นิสิตมักจะเกรงใจเด็ก อยากให้อบรมสั่งสอนเด็กเหมือนในห้องเรียน ทั้งในค่านิยม จรรยาและมารยาทด้วย..... ๑๐
๔. เด็กมักจะไม่ทำการบ้านที่ทางโรงเรียนให้ คอยที่จะให้นิสิตเป็นผู้ช่วยทำให้ ซึ่งจะทำให้เด็กขี้เกียจและไม่ค่อยพึ่งตนเอง..... ๘
๕. หลักการสอนของนิสิต กับทางโรงเรียนที่เด็กเรียนแตกต่างกัน นิสิตจึงต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการที่จะอธิบายให้เด็กเข้าใจ..... ๖
๖. เด็กไม่สนใจในการศึกษาเล่าเรียนเลย ไม่ยอมทำอะไรทั้งนั้น ซึ่งเป็นนิสัยของเด็กเอง นิสิตที่มาสอนจึงคอยแกล้วควบคุมให้ทำการบ้านบ้าง หรือสอนวิชาที่เด็กไม่เข้าใจให้อีกเล็กน้อย ทางวิทยาลัยควรหาวิธีการแก้ไขช่วยเหลือเด็กประเภทนี้ด้วย..... ๖
๗. เด็กมักจะบ่นว่าเหนื่อยเกินไปในการเรียนพิเศษ แต่ก็ได้ประโยชน์มาก จึงยังต้องการเรียนอยู่เรื่อย ๆ ทางวิทยาลัย หรือทางนิสิตควรจะได้พิจารณาต่อให้จริงนี้ ความจริงนิสิตไม่จำเป็นจะต้องสอนมากนัก แต่เมื่อสอนสิ่งใดก็ควรให้เด็กเข้าใจอย่างแท้จริง ทั้งต้องหาวิธีทำให้เด็กสนุกสนานและเพลิดเพลินบ้าง..... ๖
๘. นิสิตมักมาสอนไม่ค่อยตรงตามเวลาที่กำหนด..... ๖
๙. นิสิตควรรายงานผลการเรียนของเด็กให้ผู้ปกครองทราบบ้าง..... ๖
๑๐. อัตราค่าสอนที่ทางวิทยาลัย กำหนดไว้แพงเกินไปสำหรับผู้ปกครองที่มีเด็กหลายคนด้วยกัน..... ๔
๑๑. นิสิตสอนเสียงค่อยเกินไปจึงไม่ทราบการสอนของนิสิตที่แน่นอนว่าเป็นอย่างไร นอกจากจะถามเด็ก จะนั่งฟังใกล้ ๆ ก็เกรงใจ..... ๓

ตารางที่ ๓๘ ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาตามความคิดเห็นของเด็ก

	จำนวนผู้ตอบ
๑. การติดต่อกับนิสิตทำได้ยากลำบากอย่างยิ่ง บางครั้งมีครูก็ต้องจำใจเรียน เพราะไม่ทราบจะบอกนิสิตอย่างไร โทรทัศน์ออกมาทางวิทยาสัย นิสิตก็บอกว่าไม่ทราบ.....	๖๖
๒. นิสิตมักจะทำให้ทำการบ้านมากเกินไป ทางโรงเรียนให้มากอยู่แล้ว.....	๖๕
๓. รู้สึกทอนแรก ๆ ไม่เป็นกันเองกับนิสิต ทำให้ไม่คอยสบายใจและไม่คอยสนิทสนม.....	๖๐
๔. นิสิตเมื่อมาสอนบางที่ก็ดูเหนื่อยอ่อน หน้าตาไม่สดชื่นเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และเกรงใจในการซักถาม.....	๕
๕. นิสิตชอบซักถาม ตอบไม่ได้อายนิสิต ทำให้เมื่อเรียนไม่ชอบเรียน.....	๗
๖. การสอนพิเศษในวันอาทิตย์ ทำให้ไม่ไถ่ครูหนึ่ง ที่ - ๖ เรื่องสนุก ๆ เพราะครูพอบังคับให้เรียนหนังสือ.....	๕
๗. บางครั้งรู้สึกเหนื่อยอ่อน ไม่ชอบเรียน เพื่อที่จะเรียนแต่ก็ต้องทนจำใจเรียน.....	๕
๘. ไม่รอบวิชาคณิตศาสตร์ และทำโจทย์คณิตศาสตร์ไม่ได้ ต้องให้นิสิตคอยแนะนำอยู่เสมอจึงจะสามารถทำได้.....	๕
๙. นิสิตที่มาสอนควรจริงจังและเป็นกันเอง.....	๕
๑๐. ขอให้ นิสิตตรงต่อเวลาในการสอน.....	๔
๑๑. นิสิตควรเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และควรนำอุปกรณ์การสอนมาแสดงให้ดูบ้าง.....	๔
๑๒. สภาพสิ่งแวดล้อมรอบที่เรียนไม่ดี มีเสียงเอะอะหนวกหู และพลุกพล่าน.....	๓

ตารางที่ ๓๙ ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของนิสิต

	จำนวนผู้ตอบ
๑. บางครั้งเด็กไม่สนใจเรียน ไม่ชอบเรียนเมื่อเรียน ทำให้ไม่สบายในการสอน.....	๓๘
๒. ระยะทางไปสอนไกลเกินไป ทำให้ยุ่งยากลำบากในการเดินทาง บางครั้งทำให้ไปสอนไม่ทันตามเวลาเพราะรถติด.....	๖๕
๓. การไว้โทรทัศน์ติดต่อกับเด็กหรือผู้ปกครองทำได้ยากลำบาก ทั้งผู้ปกครองและเด็กโทรทัศน์มากติดต่อกันได้ลำบาก.....	๖๔

๔. เด็กมักจะคอยให้นิสิตเป็นผู้ทำการบ้านให้ ทั้งไม่ค่อยยอมทำการบ้านทั้งที่ทางโรงเรียนให้และนิสิตให้	๖๐
๕. ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่การเรียนของลูกเท่าที่ควร	๗
๖. เนื่องจากนิสิตยังไม่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนมากนัก บางครั้งจึงทำให้ไม่สามารถจะแก้ปัญหาจากโจทย์ที่ศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ ได้ หรือบางทีก็ไม่ทราบความหมายของศัพท์หรือสำนวน (Idioms) ในภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความอึดอัดใจที่ต้องท่องจำเด็ก	๗
๗. สถานที่และวิธีการที่จะไปบ้านผู้ปกครองลูกไม่ค่อยสะดวก ทำให้ยากลำบากแก่การเดินทางไปหา	๖
๘. ผู้ปกครองมักเกียจจนราคากำสอนตามที่ทางสำนักงานแนะแนวตั้งไว้ และบางครั้งก็จ่ายเงินน้อยกว่าอัตราที่ตั้งไว้	๖
๙. ผู้ปกครองมักมอบเงินค่าสอนไว้ให้เด็กเป็นผู้จ่าย ทำให้นิสิตผู้รับรู้สึกไม่ค่อยสบายใจนัก	๕
๑๐. งานสอนพิเศษมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิต นิสิตทราบดีว่างานสอนต้องรอเป็นเวลานานมาก	๕
๑๑. เด็กไม่ให้ความเคารพแก่นิสิตเท่าที่ควร	๕
๑๒. นิสิตไม่ค่อยเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนพิเศษ	๔
๑๓. เด็กไม่พร้อมที่จะเรียน บางทีเด็กต้องรอผู้ปกครองทำงานนาน หรือมีเด็นนั่งกลับมาจากโรงเรียนเหนื่อย ๆ เมื่อนิสิตมาสอนแล้วก็ต้องพามาเรียน ทั้ง ๆ ที่ยังเหนื่อยอยู่	๔
๑๔. การสอนไม่ได้เป็นไปตามวันเวลา ตามที่ตกลงกับผู้ปกครองไว้ จึงทำให้มีเสถียรภาพทางรายได้ที่ไม่แน่นอน บางครั้งก็เกิดความยุ่งยากเกี่ยวกับการเงิน	๓
๑๕. เด็กมักทำหยา้ง เป็นต้นว่าพูดจาไม่เรียบร้อยกับนิสิต	๓

การวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการสอนพิเศษดังกล่าวมาแล้ว ยังได้ศึกษาถึงข้อเสนอแนะของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับการสอนพิเศษ ข้อมูลที่ศึกษาได้มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔๐ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของเด็กเกี่ยวกับการจัดส่งนิสิตมาสอนพิเศษ

	จำนวนผู้ตอบ
๑. อยากได้นิสิตที่ สอนดี มีความชำนาญในวิชาที่สอน สอนเก่งทุกวิชา พุฒเก่ง คุยสนุก ใจดี ร่าเริงแจ่มใส ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่มาสอน.....	๖๐
๒. นิสิตควรจะวางตัวเป็นกันเองกับเด็ก.....	๒๕
๓. นิสิตควรจะเป็นคนที่มีอารมณ์เย็น และมั่นคง.....	๓๐
๔. นิสิตไม่ควรให้การบ้านมากเกินไป.....	๖๘
๕. การส่งนิสิตมาสอนควรทำอย่างรวดเร็ว.....	๖๕
๖. การสอนควรจะสอนให้ตรงกับหลักสูตรที่เรียนจากโรงเรียน.....	๖๒
๗. นิสิตควรจะสอนจากง่ายไปหายาก.....	๖๐
๘. นิสิตควรพยายามปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น อย่าคิดว่า เป็นเด็กแล้วไม่ควรรับไหว.....	๘

ตารางที่ ๔๑ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดส่งนิสิตมาสอนพิเศษ

	จำนวนผู้ตอบ
๑. บริการทางานสอนพิเศษให้แก่ นิสิต นั้นว่ามีประโยชน์ต่อนิสิต ผู้ปกครอง และเด็กมาก ดังนั้น วิทยาลัยควรจะได้มีการโฆษณาบริการนี้ให้เป็นที่รู้และเข้าใจกันโดยกว้างขวาง ทางสื่อสารมวลชน เช่น หนังสือนิตยสาร อาจเขียนเป็นทำนองบทความ หรือออกวิทยุ หรือโทรทัศน์ เป็นต้น.....	๖๕
๒. การส่งนิสิตมาสอน ควรจะส่งมาให้ตรงกับความสามารถ และความถนัดของนิสิต เพื่อ นิสิต จะได้สอนได้เต็มที่ และเด็กก็จะได้รับความรู้อย่างดีที่สุด.....	๓๐
๓. วิทยาลัยควรจะเป็นคนกลางในการกำหนดอัตราค่าสอนพิเศษ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงผู้ ปกครองที่มีฐานะแตกต่างกันไปประกอบด้วย บางคนมีฐานะดีมาก บางคนฐานะไม่สู้ดี แต่ทั้งนี้ต้องการให้ผู้ หาเงินได้เรียน ดังนั้นอัตราค่าสอนควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ และควรคำนึงถึงการเดินทางไปสอนของ นิสิตด้วยว่า ได้รับความสะดวกสบายแค่ไหน นิสิตต้องเดินทางไกล หรือใกล้ และถ้าผู้ปกครองมีบุตรหลาน หลายคนเรียนรวมกันค่าสอนก็ควรลดลง.....	๖๕

๔. การติดต่อเพื่อขอนิสิตไปสอนควรกระทำด้วยความรวดเร็ว อย่างช้าควรอยู่ในระยะเวลา ๕ วัน หรือประมาณ ๑ อาทิตย์ ทั้งการติดต่อกับสำนักงานแนะแนวก็ควรจะทำได้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็ว..... ๒๐
๕. นิสิตที่ส่งไปสอน ควรมีผลการเรียนอยู่ในขั้นดี ทั้งมีความประพฤติดี เรียบร้อยและสามารถสอนได้เก่งอธิบายให้เด็กเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง นอกจากนี้ก็ควรเป็นนิสิตที่ทัศนคติดี และมีความสนใจที่จะสอนจริง ๆ เพื่อที่จะสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่เด็ก ผู้ปกครองจะพอใจ..... ๑๖
๖. ทางสำนักงานแนะแนวควรจะได้มีการติดตามผลการสอนพิเศษของนิสิตอย่างใกล้ชิด..... ๑๕
๗. นิสิตที่มาสอนควรเป็นกันเองกับเด็กและผู้ปกครองให้มากที่สุด..... ๑๓
๘. นิสิตจะต้องเป็นผู้รักเด็กรักการสอน ถ้าไม่รักการสอนเป็นเบื้องต้นเสียแล้ว จะทนสอนเด็ก คือ เด็กก็เกลียดเขานี้ นิสิตหรือทางวิทยาลัยจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพราะจุดประสงค์สำคัญของผู้ปกครอง ที่ต้องการนิสิตมาสอน ก็เพราะกลัวลูกจะเรียนไม่ทันเพื่อน ถ้านิสิตหรือทางวิทยาลัยสามารถแก้ปัญหาได้ก็จะ เป็นประโยชน์แก่เด็กและผู้ปกครองจริง..... ๑๐
๙. ทางวิทยาลัยควรคำนึงถึงความปลอดภัยของนิสิตให้มาก เพราะบ้านผู้ปกครองบางบ้านอยู่ใน ตรอกซอกซอย..... ๘
๑๐. ควรจัดเป็นโปรแกรมให้นิสิตสอนหลาย ๆ แห่ง ตามวิชาที่ถนัด และแต่ละสถานที่ก็ควรให้นิสิต ผัดกันไปสอนหลาย ๆ คน ในกรณีที่ทางบ้านต้องการให้สอนหลายวิชา..... ๒

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าผลการทำงานพิเศษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ที่ทางสำนักงานแนะแนวจัดให้ในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ นี้ ทำให้ทราบว่านิสิตทำงานได้ผลเป็นอย่างดี และเป็นข้อมูลที่สำนักงานแนะแนววิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรอาจจะได้ใช้เป็นแนวทางปรับปรุงวิธีการให้ดียิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำกับหมวดหมู่ประชากร ๒๑๐ คน แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนิสิต ๗๐ คน กลุ่มที่เป็นผู้ปกครอง ๗๐ คน และกลุ่มที่เป็นเด็ก ๗๐ คน

วิธีการศึกษา สร้างแบบสอบถามสามชุดคือ ชุดสำหรับถามนิสิต ชุดสำหรับผู้ปกครอง และชุดสำหรับเด็ก โดยเฉพาะแบบสอบถามชุดสำหรับถามนิสิตได้ทดลองสอบ (Pretest) ตามวิธีของดีเกร์ทอน สำหรับชุดอื่น ๆ ใช้แนวทางมาจากชุดที่ถามนิสิต และจากประสบการณ์ที่ได้ทำงานในด้านนี้มาประกอบ การเก็บข้อมูลได้มีการสัมภาษณ์นิสิตประกอบด้วย และได้เริ่มเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่สาม (กุมภาพันธ์ - มีนาคม ๖๖) ข้อมูลเหล่านี้ที่นิสิตที่สอนพิเศษเป็นผู้รวบรวมมาให้ที่สำนักงานแนะแนวทั้งสามชุด เมื่อรวบรวมข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ก็นำมาแจกแจงออกเป็นหมวดหมู่ ทั้งใช้วิธีการทางสถิติบางอย่างในการคำนวณ

ผลของการศึกษาค้นคว้า ปรากฏผลการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

๑. ผลการจัดส่งนิสิตออกไปสอนพิเศษได้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ คือ
 - ๑.๑ สามารถแบ่งเบาภาระทางการเงินของนิสิตได้
 - ๑.๒ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการสอนและอื่น ๆ ให้แก่นิสิต
 - ๑.๓ เป็นการช่วยให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - ๑.๔ เป็นการช่วยให้เด็กที่นิสิตไปสอน ให้มีผลการเรียนดีขึ้น ผลการเรียนของเด็กหลังเรียนพิเศษแล้วสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนพิเศษ ๔.๔๖% ซึ่งผลการเรียนของเด็กก่อนเรียนพิเศษและหลังเรียนพิเศษนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑% ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า จากการสอนพิเศษของนิสิตทำให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ
 - ๑.๕ เป็นการช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย

๒. นิสิตหญิงและนิสิตชายปฏิบัติงานได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในเชิงสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑%

๓. นิสิตชั้นปีที่สามและนิสิตชั้นปีที่สี่ ปฏิบัติงานได้ผลพอ ๆ กันทุก ๆ ด้าน

๔. เด็กกระต๊อชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.๑ – มศ.๓) เป็นระดับชั้นที่นิสิตสอนได้ดีที่สุด เพราะนักเรียนในระดับชั้นนี้สอบไล่คะแนนสูงกว่าเมื่อก่อนเรียนพิเศษถึง ๗.๗๘ เปอร์เซนต์ และนิสิตถึงร้อยละ ๒๒.๕๐ ก็มีความเห็นว่าเด็กกระต๊อชั้นดังกล่าวเป็นเด็กที่นิสิตสอนได้ดีที่สุด

๕. การสอนพิเศษของนิสิตไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของนิสิตเลวลง เพราะผลการเรียนของนิสิตก่อนและหลังออกปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เจริญสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑% และเมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนกับนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้สอนพิเศษแล้ว ก็ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญในเจริญสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๑% จึงแสดงว่าการสอนพิเศษไม่ได้เป็นสาเหตุให้นิสิตที่ไปสอนมีผลการเรียนเลวลง

๖. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญยิ่งผู้ปกครองเด็ก และนิสิตพบในการไปสอนพิเศษของนิสิต มีดังนี้
ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ปกครองพบ

ก. การติดต่อกับทางวิทยาลัยไม่ค่อยได้รับความสะดวก เป็นต้นว่าบางครั้งเด็กหรือผู้ปกครองมีเรื่องร้องเรียนกับนิสิตแต่เมื่อโทรไปพบออกมาทางวิทยาลัยเพื่อแจ้งให้นิสิตทราบ แต่นิสิตก็หาได้ทราบไม่ ยังคงไปสอนตามปกติ ทำให้นิสิตต้องเสียเวลา และผู้ปกครองก็รู้สึกเกรงใจนิสิตต้องยอมจ่ายเงินค่าสอนให้แก่นิสิตตามปกติ ซึ่งนิสิตก็ไม่ยอมรับ ทำให้ผู้ปกครองรู้สึกไม่พอใจอย่างยิ่ง

ข. ควรจัดนิสิตที่มีความฉันทในวิชาที่สอนจริง ๆ ไปสอน ทั้งจะต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี เพื่อให้เด็กสนใจและอยากเรียน

ค. นิสิตมักจะเกรงใจเด็ก อดบอกรั้วมสั่งสอนเด็กเหมือนในห้องเรียนทั้งในคำทักเตือน จรรยาและมารยาท

๗. ด. ๗

ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เด็กพบ

ก. การติดต่อกับนิสิตทำได้ยากลำบากยิ่ง บางครั้งมีผู้กระต๊อต้องจำใจเรียน เพราะไม่ทราบจะบอกนิสิตอย่างไร ติดต่อกับทางโทรก็พม่าทางวิทยาลัยก็ไม่ถึงตัวนิสิต

ข. นิสิตมักจะให้ทำการบ้านมากเกินไป ทั้งที่ทางโรงเรียนให้มากอยู่แล้ว

ค. ตอนแรก ๆ รู้สึกไม่เป็นกันเองกับนิสิต ทำให้ไม่กล้าสบายใจและไม่กล้าสนทน

๗. ด. ๗

ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่นิสิตพบ

- ก. บางครั้งเด็กไม่สนใจเรียน ไม่อยากเรียน เบื่อเรียน ทำให้นิสิตไม่สนใจในการสอน
- ข. ระยะทางไปสอนไกลเกินไป ทำให้ยุ่งยากลำบากในการเดินทาง บางครั้งทำให้ไปสอนไม่ทันเวลาเพราะรถติด
- ค. มีความยุ่งยากและไม่สะดวกในการติดต่อกับผู้ปกครองและเด็กทางโทรศัพท์

๑ ค ๑

ขอเสนอแนะ

เนื่องจากภารกิจทางงานสอนพิเศษนิสิตทำมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อนิสิต เด็ก และผู้ปกครอง ตามข้อมูลที่ได้มาจากการกัณฑ์ครั้งนี้ ดังนั้นทางสำนักงานแนะแนวควรจะได้จัดการปรับปรุงบริการทางด้านการให้คำปรึกษาเพียงพอกับความต้องการของนิสิต โดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้เด็กและผู้ปกครองได้รู้และเข้าใจ ทั้งเห็นคุณค่าของบริการนี้

ตามข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่ได้ศึกษารัสนี้ พบว่างานนี้ยังไม่ได้ขยายไปอย่างกว้างขวางให้เป็นที่เพียงพอ กับความต้องการของนิสิต ดังนั้นถ้าจะขยายงานนี้ให้กว้างขวาง ก็อาจปรับปรุงบริการของค่านี้นี้ดังต่อไปนี้

๑. ปรับปรุงการบริหารงานในสำนักงานให้เรียบร้อย เน้นระเบียบแบบแผน ดังนี้
 - ๑.๑ ให้มีเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานแนะแนวอยู่ตลอดเวลา อาจจะให้นิสิตที่กำลังศึกษาวิชาทางการแนะแนวฝึกเปลี่ยนกันมาประจำก็ได้
 - ๑.๒ มีโทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกได้โดยตรง และวางระเบียบการใช้โทรศัพท์ไว้ให้เรียบร้อย เช่น อาจจะวางระเบียบการใช้โทรศัพท์ไว้ดังนี้
 - ก. อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานนี้ ใช้โทรศัพท์นี้ได้อิสระทุกเวลา
 - ข. นิสิตที่ต้องการใช้โทรศัพท์นี้ ควรเสียค่าบริการครั้งละ ๑.๐๐ บาท ไม่ว่ากรณีใด ๆ เว้นแต่เป็นการโทรศัพท์ให้อาจารย์หรือเพื่อกิจการของวิทยาลัย ที่มีอาจารย์คนหนึ่งคนใดรับรอง
- สำหรับเงินที่ได้เจ้าหน้าที่จะได้นำไว้ใช้ประโยชน์ภายในสำนักงานเป็นหลัก
- ว่า พิมพ์เอกสารต่าง ๆ พิมพ์ใบแนะนำตัวและอื่น ๆ
- ก. ในการใช้ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ควรจะให้นานเกินควร
- ๑.๓ ปรับปรุงป้ายประกาศให้สวยงามน่าดูและเรียบร้อย ทั้งให้ตั้งอยู่ในที่ ๆ นิสิตสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และไม่ห่างไกลจากสำนักงานแนะแนวมากนัก การขีดเขียนหรือติดประกาศ

ใด ๆ ควรจะทำความกระตือรือร้นเรื่องใดที่ไม่ต้องการก็ควรเก็บทันที

- ๑.๔ มีสมุดทะเบียนอย่างน้อย ๒ เล่ม เพื่อบันทึก รายการต่าง ๆ เกี่ยวกับนิสิตที่มาสมัครทำงานเล่มหนึ่ง และอีกเล่มหนึ่ง สำหรับบันทึกรายการต่าง ๆ ที่นิสิตรับงานจากสำนักงานแนะแนวไป และอาจจะใช้อีกเล่มหนึ่งสำหรับเจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญในสำนักงานแนะแนว

- ๑.๕ วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนพิเศษให้นิสิตทราบอย่างชัดเจน ดังนี้
ความมุ่งหมายของการสอนพิเศษ

๑. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระทางด้านการเงินของนิสิต
๒. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการสอนและด้านอื่น ๆ แก่นิสิต
๓. เพื่อให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๔. เพื่อช่วยเด็กที่นิสิตไปสอนให้มีความรู้และเรียนรู้
๕. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติของวิทยาลัย

ก. สมบัติของผู้ที่จะได้รับพิจารณาให้ไปสอนพิเศษ

๑. เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๓ หรือปีที่ ๔ ของวิทยาลัย
๒. เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ หรือปีที่ ๒ หรือชั้นสูงกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งจะให้พิจารณาเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้ที่มีความจำเป็นจริง ๆ
๓. ไม่เป็นข้าราชการ หรือทำงานมีเงินเดือนอยู่แล้ว ถ้าเป็นข้าราชการหรือทำงานมีเงินเดือนอยู่ จะขอได้รับการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ

เกณฑ์ในการพิจารณาขอไปสอนพิเศษให้ พิจารณาความสำคัญตามลำดับ ดังนี้

๑. ผู้ที่มีความจำเป็นและ มีปัญหาทางการเงิน
๒. พิจารณาตามลำดับของการสมัคร รวมทั้งวิชาเอกวิชาโท และเพศด้วยว่าตรงกับที่เด็กและผู้ปกครองต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ตรงกับความต้องการของเด็กและผู้ปกครองก็จะพิจารณาอันดับต่อไป
๓. ผู้ที่มีความตั้งใจ สนใจ และต้องการที่จะสอนอย่างจริงจัง

วิธีปฏิบัติ

๑. ทางสำนักงานแนะแนวจะประกาศื่อนิสิตที่ได้รับการพิจารณาที่ฝ่ายประกาศของสำนักงานแนะแนวเพียงสองวันเท่านั้น ถ้านิสิตไม่มารับการสัมภาษณ์ก็จะถือว่าสละสิทธิ์

๒. เมื่อนิสิตผู้ใดได้รับการพิจารณาแล้วจะต้องรีบติดต่อกับผู้ปกครองโดยเร็วที่สุด อย่างช้าไม่เกิน ๒ วัน พร้อมกับลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานด้วย และมอบใบแนะนำตัวให้นิสิตไป เมื่อนิสิตมีปัญหาประการใด ให้รีบกลับมาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานแนะแนวทราบทันที งานนี้ก่อนที่นิสิตจะเปลี่ยนกันสอนหรือยกสอน จะต้องแจ้งให้ทางสำนักงานแนะแนวทราบ
๓. สำนักงานแนะแนวควรจะได้โฆษณาประชาสัมพันธ์ บริการนี้ทางสื่อสารมวลชน หรือด้วยวิธีอื่นใดก็ตามได้เป็นที่รู้และเข้าใจโดยกว้างขวางในหมู่เด็กและผู้ปกครองของเด็ก เป็นต้นว่า อาจจะโฆษณา หรือเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์ โฆษณาทางวิทยุและโทรทัศน์ พิมพ์ใบปลิวเผยแพร่ไปตามโรงเรียนต่าง ๆ โดยขอความร่วมมือจากครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ นอกจากนี้ก็อาจให้นิสิตผู้สอนโฆษณาเอง คือ ทำการสอนให้ดีที่สุดให้ได้ผลเป็นที่ชื่นชมยินดีของผู้ปกครองและเด็ก ทางสำนักงานแนะแนวต้องอัตรากำสอนตามที่เสนอแนะในรายงานการวิจัยนี้
๔. การส่งนิสิตไปสอนให้พิจารณาตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
 - ๔.๑ ส่งนิสิตที่เป็นเพศเดียวกับเด็กไปสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
 - ๔.๒ ถ้าเป็นเด็กนักเรียนชาย จะส่งนิสิตเพศใดไปสอนก็ได้
 - ๔.๓ ถ้าเป็นเด็กระดับชั้นประถมศึกษา จะส่งนิสิตเพศใดไปสอนก็ได้
 - ๔.๔ พิจารณาตามความสามารถและความกตัญญูของนิสิตโดยดูวิชาเอกวิชาโทเป็นเกณฑ์
 นอกจากนี้ ก็พิจารณาตามความต้องการของผู้ปกครองเป็นหลักด้วย
๕. ทางสำนักงานแนะแนวควรมีการประเมินผลและติดตามผลการสอนพิเศษของนิสิตอยู่เสมอ โดยขอความร่วมมือจากเด็กและผู้ปกครอง

บรรณานุกรม

- กรมแรงงาน, กระทรวงมหาดไทย, การประชุมนักธุรกิจเพื่อสนับสนุนบริการจัดหางานเยาวชน ณ ศาลาสันติธรรม ๒๖-๒๗ ม.ค. ๒๕๐๔ กรมแรงงาน, กระทรวงมหาดไทย ๒๕๐๔.
- กรมแรงงาน, กระทรวงมหาดไทย, บริการจัดหางานนักเรียน โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น พระนคร ๒๕๑๐, ๒๗ หน้า.
- โกสินทร์ ทักประดิษฐ์ ประสานมิตรบัณฑิต ๒๕๐๔, ๒๕๑๐.
- วิทยาลัยวิชาการศึกษา, คู่มือนิสิต นักศึกษา และอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๐ โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ ๒๕๑๐, ๑๔๗ หน้า.
- สมบัติ โสธิตธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๐๕, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๗, ๑๕๔ หน้า.
- สุรางค์ ไควตระกูล การวิจัยปัญหาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๔, ๑๔ หน้า.
- Arjonna, Adoracion C., "An Experimental Study of the Adjustment Problems of a Group of Foreign Graduate Students and a Group of America Graduate Students at Indiana University," in Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 1956, 378 pp.
- Beatty, John D. and Shartle, C.L., "Occupational Placement," in Encyclopedia of Educational Research, W.C. Monroe (ed) the Macmilland Co., New York, 1950, pp. 1324-27.
- Bennett, M.E., College and Life, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1952, 457 pp.
- Froehlich, Clifford P., Guidance Services in Schools, New York, McGraw-Hill, 1958, 383 pp.
- Froehlich, Clifford P., Guidance Testing, Chicago, Science Research Associates, Inc., 1959, 438 pp.
- Harry, Ormsby L., "A Study of the Student Personnel Services at Michigan College of Mining and Technology," in Dissertation Abstracts Vol. 21, number 5, November, 1960.

Johnson, Walter F., Pupil Personnel and Guidance Services, New York,
McGraw-Hill, 1961, 407 pp.

Follard, F.G. and Sharp, R.t., "Student Financial Aid," in Encyclopedia
of Educational Research, U.S., Monroe (ed).

Sharpe, Russell E., "Financial Assistance for College Students," Student
Personnel Work 7:63-86, September, 1946.

Trueblood, Dennis L., "Effect of Employment on Academic Achievement"
The personnel and Guidance Journal 2:112-115 October 1957.

Williamson, E.G., Student Personnel Services in College and Universities,
McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1961, 474 pp.

Brenn, C. Gilbert, Student Personnel Work in College, The Ronald Press
Company, New York, 1951, 539 pp.

ภาคผนวก

๑. แบบสอบถามต่าง ๆ

แบบสอบถามมีด้วยกันทั้งหมด สามชุด คือ

๑.๑ ชุดถามนิสิต

๑.๒ ชุดถามผู้ประกอบการ

๑.๓ ชุดถามเด็ก

แบบสอบถามทั้งสามชุดมีลักษณะดังต่อไปนี้

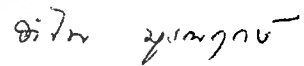
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๓๐ มกราคม ๒๕๑๑

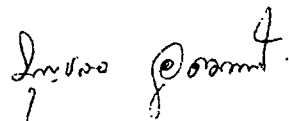
นิสิตที่สอนพิเศษ

นิสิตทราบดีแล้วว่าวิทยาลัยของเราได้จัดบริการต่าง ๆ ขึ้น เพื่อช่วยเหลือนิสิต
 บริการสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยเหลือนิสิตได้มากคือ "การจัดหางานสอนพิเศษให้แก่นิสิต" เพื่อเป็นการ
 แบ่งเบาภาระทางด้านการเงิน และช่วยให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด บริการประเภทนี้
 สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัยได้จัดทำมาหลายปีแล้ว เพื่อส่งเสริมให้บริกรนี้ อำนวยประโยชน์อย่าง
 สูงสุด และอย่างแท้จริง แก่นิสิต, นักเรียนที่นิสิตสอน และผู้ปกครองของนักเรียน ทางสำนักงานแนะแนว
 จึงมีความปรารถนาที่จะทราบผลการทำงานพิเศษนี้ ว่าเป็นอย่างไร ได้ผลดีมากน้อยแค่ไหน มีปัญหาและ
 ขอบกพร่องประการใดบ้าง สำหรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
 ขอความร่วมมือจากนิสิตที่สอนพิเศษทุกท่าน ให้ความตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง
 ในแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมกันกับจดหมายนี้ และโปรดส่งกลับคืนสำนักงานแนะแนวอย่างช้า ภายใน
 วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ นี้

อนึ่ง ทางสำนักงานแนะแนวจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่าน นำแบบสอบถาม
 อีก ๒ ชุด ไปให้ผู้ปกครอง และเด็กที่นิสิตสอน ให้เขาตอบแบบสอบถามนั้น และช่วยรวบรวมมาส่ง
 สำนักงานแนะแนว อย่างช้าภายในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ นี้ด้วย ขอขอบคุณ.

ศาสตราจารย์ อ่ำไพ บุณยฤกษ์ หัวหน้าแผนกบริการนิสิต

นาย บุญล่อ อุดมพันธ์ นิสิตปริญญาโทสาขาแนะแนว
 สำนักงานแนะแนววิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถามนิสิต

โปรดเติมคำลงในช่องว่าง หรือตอบคำถามต่อไปนี้, ให้สมบูรณ์

๑. ข้าพเจ้าเป็นนิสิตชั้นปีที่ อายุ วิชาเอก วิชาโท เพศ
๒. ข้าพเจ้าสอนพิเศษนักเรียนชั้น เพศ จำนวน คน
..... เพศ จำนวน คน
๓. การเรียนพิเศษของเจ้านั้น นิสิตรู้สึกว่าเป็นความต้องการของใคร (ชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการตอบ)
..... ก. เป็นความต้องการของผู้ปกครอง
..... ข. เป็นความต้องการของเด็ก
..... ค. เป็นความต้องการของผู้ปกครองและเด็กร่วมกัน
๔. ข้าพเจ้าสอนพิเศษสักพักละ ชั่วโมง ได้รับค่าจ้างสอนชั่วโมงละ บาท
๕. ข้าพเจ้าใช้เวลาเดินทางไปกลับ จากที่พักถึงที่สอนรวม ชั่วโมง
๖. ก. ผลการเรียน (grade เฉลี่ยเมื่อก่อนออกไปสอนพิเศษ)
..... ข. ผลการเรียนเฉพาะเทอมสุดท้ายเทอมเดียว (grade เทอมสุดท้าย ก่อนที่จะไปรับงานออกไปสอนพิเศษ)
..... ค. ผลการเรียน (grade เฉลี่ยหลังจากที่ได้ไปสอนพิเศษแล้ว)
..... ง. ผลการเรียนเฉพาะเทอมที่กำลังสอนพิเศษอยู่ เทอมเดียว (grade หลังจากที่ได้ไปสอนพิเศษแล้ว เฉพาะเทอมสุดท้ายเทอมเดียวเท่านั้น)

	จริงที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
๑๔. ข้าพเจารู้สึกว่าได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ขึ้น					
๑๕. การทำงานสอนพิเศษนี้ข้าพเจารู้สึกว่าไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของข้าพเจ้าเลวลง					
๑๖. การทำการสอนพิเศษนี้ข้าพเจารู้สึกว่าไม่ได้ทำให้สุขภาพของข้าพเจ้าเสื่อมทรามลง					
๑๗. การสอนพิเศษนี้เป็นการเตรียมตัวไว้ก่อนที่จะทำงานสอนจริง ทำให้เกิดความมั่นใจในอาชีพ ทั้งเป็นทางให้รู้จักปรับปรุงแก้ไขปัญหาเสียแค้น					
๑๘. ได้เห็นเบื้องหลังและแนวทางชีวิตของผู้ปกครองที่มีความเป็นอยู่ดี					
๑๙. การสอนพิเศษทำให้ข้าพเจ้ารู้จักแบ่งเวลา ตรงต่อเวลา ทั้งทำให้เกิดความอดทน อดสาธุวิริยะ ทำให้เห็นคุณค่าของเงินและการทำงาน					
๒๐. ข้าพเจารู้สึกว่าได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและภูมิใจในงานที่ทำนี้					
๒๑. การทำงานสอนพิเศษนี้ ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเรียน					
๒๒. ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้ไปทำงานสอนพิเศษ ข้าพเจ้าก็ยังเข้าร่วมกิจกรรมทาง ๆ ของวิทยาลัยได้อย่างพอเพียง					
ความรู้สึกเกี่ยวกับงานที่นักศึกษา					
๒๓. ข้าพเจารู้สึกว่างานนี้เป็นงานที่น่าสนใจ ก่อให้เกิดความพอใจและสนุกสนาน					
๒๔. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเบื่องานสอนพิเศษนี้เลย					
๒๕. ข้าพเจารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำเป็นงานที่มีเกียรติและต้องใช้ความสามารถ					
๒๖. ข้าพเจารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเด็กที่ข้าพเจ้าสอน					
๒๗. ข้าพเจารู้สึกว่างานที่ข้าพเจ้าทำนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองของเด็กมาก					
๒๘. การทำงานสอนพิเศษนี้ ได้ผลคุ้มค่ามาก					
๒๙. ข้าพเจารู้สึกซาบซึ้งในวิทยาลัย ที่ได้จัดให้มีบริการ ค่านนี้ เพื่อช่วยเหลือนิสิต					
๓๐. งานที่ทำนี้เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถจนเป็นที่เชื่อถือเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณให้แก่วิทยาลัย					
๓๑. ข้าพเจารู้สึกว่างานนี้ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างวิทยาลัย และชุมชน					
๓๒. ข้าพเจารู้สึกว่างานสอนพิเศษนี้ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักช่วยเหลือตนเองได้					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
<u>ความรู้สึกเกี่ยวกับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก</u>					
๓๓. ผู้ปกครองตั้งใจในการที่เด็กเรียนพิเศษครั้งนี้					
๓๔. ผู้ปกครองมีความสบายใจเกี่ยวกับตัวเด็กมากขึ้น					
๓๕. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจในการเรียนพิเศษของเด็กมาก					
๓๖. ผู้ปกครองให้การตอบรับโอบอ้อมอารีกับภาพเจ้าเป็นอย่างดี					
๓๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนใจเกี่ยวกับการสอนของภาพเจ้ามาก					
๓๘. ผู้ปกครองให้ความสนิทสนมและเป็นกันเองกับภาพเจ้า					
๓๙. ผู้ปกครองให้ความสะดวกแก่ภาพเจ้าเป็นอย่างดี					
๔๐. ผู้ปกครองเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของเด็กดี จึงทำให้ไม่หวังผลเกินไป					
๔๑. ภาพเจ้ารู้สึกรัก -- เคารพ นับถือผู้ปกครอง					
๔๒. ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจภาพเจ้า มีปัญหาอะไร ก็มานำมาปรึกษา					
๔๓. รู้สึกว่าเด็กเห็นใจผู้ปกครองที่ต้องจ่ายเงินในการเรียนพิเศษครั้งนี้					
<u>ความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเด็ก</u>					
๔๔. ภาพเจ้ารู้สึกว่าเด็กเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษครั้งนี้					
๔๕. เด็กมีความสนใจต่อการสอนของภาพเจ้ามาก					
๔๖. รู้สึกว่าเด็กมีความประพฤติเรียบร้อยมากขึ้น					
๔๗. รู้สึกว่าเด็กเป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบมากขึ้น					
๔๘. เด็กอยากเรียนพิเศษและกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษด้วยความจริงจัง					
๔๙. ภาพเจ้ารู้สึกว่าเด็กชอบภาพเจ้ามาก					
๕๐. ภาพเจ้าชอบและพอใจเด็กที่ภาพเจ้าไปสอน					
๕๑. เด็กเรียนกับภาพเจ้าด้วยความเต็มใจ					
๕๒. เด็กมักจะนำปัญหาทั้งในด้านการเรียนและอื่น ๆ มาปรึกษากับภาพเจ้าอย่าง เป็นกันเอง					
๕๓. เด็กมีความเคารพและเชื่อฟังภาพเจ้ามาก					
๕๔. รู้สึกผลการเรียนโดยทั่วไปของ เด็กดีขึ้น					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๗๗. รู้สึกว่าข้าพเจ้ารู้จักลำดับขั้นตอนของการสอนและกิจกรรมในการเรียน ในนักเรียน ใดเรียนรู้อย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสะดวกในการจดจำ					
๗๘. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้สอนเด็กตามระดับความสามารถ และความสนใจของเด็ก					
๗๙. รู้สึกว่าข้าพเจ้าให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดอย่างเต็มที่					
๘๐. รู้สึกว่าข้าพเจ้าใช้รูปแบบการสอนต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม					
๘๑. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้ตรวจสอบผลงานของเด็กโดยสม่ำเสมอ					
๘๒. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความรู้ความสามารถในเรื่องที่สอนดี					
๘๓. รู้สึกว่าข้าพเจ้าใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ได้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ของนักเรียน					
๘๔. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีวิธีการสอนดี					
๘๕. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเข้าใจในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ของเด็กมาก					
๘๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้าพอใจในวิธีการสอนของตนเองมาก					
๘๗. รู้สึกว่าในการสอนข้าพเจ้าได้อบรมให้นักเรียนรู้จักศึกษาหาความรู้เพื่อการเรียนรู้อย่าง ลึกซึ้ง					
๘๘. รู้สึกว่าในการสอน ข้าพเจ้าได้ฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติและกระทำด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ					
๘๙. รู้สึกว่าข้าพเจ้าได้ช่วยผู้ปกครองในการอบรมนักเรียนให้รู้จักปฏิบัติตนเป็นคนดี ตามสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน					

โปรดตอบคำถามหรือกรอกข้อความต่อไปนี้จากใจจริงที่สุด

๑. วิชาที่ข้าพเจ้าสอนพิเศษแก่เด็กคือ ก. ข.
 ค. ง.
๒. วิชาใดในข้อ ๑ ที่นักศึกษาท่านสอนได้ผลดีที่สุด (เรียงตามลำดับ)
 ก. ข. ค. ง.

๔. เด็กระดับชั้นใดที่สนใจที่จะสอนโดยสมัครใจ (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความนั้น)

..... ก. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

..... ข. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

..... ค. ระดับชั้น มศ. ๑ ถึง ชั้น มศ. ๓

..... ง. ระดับชั้น มศ. ๔ ถึง ชั้น มศ. ๕

๕. เรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าสอน นิสิตมีความนิยตควรตกลงกับทางผู้ปกครองของเด็กเอง จะดีและเหมาะสมกว่า หรือควรให้ทางสำนักงานแนะแนวเป็นผู้กำหนด (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการ)

..... ก. นิสิตควรตกลงกับผู้ปกครองเอง

..... ข. ทางสำนักงานแนะแนวกำหนด
(ถ้าตอบข้อ ข. ให้ตอบข้อ ๖ ด้วย)

๖. นิสิตคิดว่าอัตราค่าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ ควรจะเป็นเท่าไร (ให้นิสิตกรอกลงในตารางต่อไปนี้)

ระดับชั้นของนักเรียน	อัตราค่าสอน		อัตราค่าสอน		หมายเหตุ
	สำหรับระยะเวลาสอน ๑ ชั่วโมง		สำหรับระยะเวลาสอน ๒ ชั่วโมง		
	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	
ป. ๑ ถึง ป. ๔					
ป. ๕ ถึง ป. ๗					
มศ. ๑ ถึง มศ. ๓					
มศ. ๔ ถึง มศ. ๕					

๗. ในการสอนพิเศษ นิสิตใคร่บประมาณอะไรบ้างในด้านการสอน

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๘. นอกเหนือจากประสบการณ์ในด้านการสอน นิสิตได้รับประสบการณ์อะไรอีกบ้าง

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

๙. นิสิตมีความชำนาญและอุปสรรคอย่างไรบ้างในการทำการสอนพิเศษครั้งนี้ โปรดกรุณาให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ
พร้อมทั้งการแก้ไข

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๓๐ มกราคม ๒๕๑๑

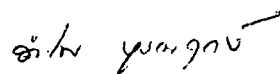
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ปกครองที่เคารพ

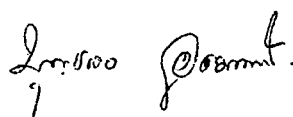
สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้จัดบริการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนิสิต และบริการประเภทหนึ่งที่สำคัญยิ่งก็คือ การจัดหางานสอนพิเศษให้แก่ นิสิต บริการประเภทนี้ วิทยาลัยได้จัดทำมาหลายปีแล้ว เพื่อให้บริการประเภทนี้อำนวยประโยชน์อย่างแท้จริง แก่เด็ก - ตัวนิสิต ตลอดจนตัวท่านผู้ปกครองเอง ทางสำนักงานแนะแนวจึงใคร่ขอความร่วมมือ ร่วมใจจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมจดหมายนี้ ด้วยความเป็นจริงที่สุด เพื่อจะได้ปรับปรุง แก้ไข บริการหางานสอนพิเศษของวิทยาลัยให้มีความดียิ่งขึ้น สามารถจะอำนวยความสะดวกได้อย่างสูงยิ่งแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

หวังว่าท่านผู้ปกครองคงจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และขอไกร่ถามแบบสอบถามที่ได้ออกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใส่ซองปิดผนึก เขียนลายมือของท่านบนซองแนบมา แล้วให้นิสิตที่มาสอนนำไปให้สำนักงานแนะแนว อย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ ด้วยขอได้รับความขอบคุณล่วงหน้า.

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์อ่ำไพ บุญฤกษ์ หัวหน้าแผนกบริการนิสิต

นายบุญรอด อุกมพันธ์ นิสิตปริญญาโทสาขาแนะแนว
สำนักงานแนะแนววิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

พระนกร

แบบสอบถามผู้ปกครอง

(ไม่ต้องลงชื่อของท่าน)

กรุณากรอกข้อความหรือตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

๑. อาชีพของผู้ปกครอง

ก. บิดาของนักเรียนมีอาชีพ รายได้ประมาณเดือนละ บาท

ข. มารดาของนักเรียนมีอาชีพ รายได้ประมาณเดือนละ บาท

ค. ถ้าเป็นญาติของนักเรียน (เป็นพี่, หรือลุง, ป้า, น้า, อา ฯลฯ) มีอาชีพ รายได้ประมาณเดือนละ บาท

๒. นิสัยที่มาสอนพิเศษ เพศ ใดก็ตามที่คิดเป็นเงินประมาณ ชั่วโมงละ บาท

นิสัยที่มาสอนพิเศษสัปดาห์ละ ชั่วโมง

๓. เด็กที่เรียน เพศ อายุ ปี จำนวน คน เรียนอยู่ชั้น

..... อายุ ปี จำนวน คน เรียนอยู่ชั้น

ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง หรือตามความรู้สึกอันแท้จริงที่สุด
ของท่าน

ตัวอย่าง พ่อแม่ควรรักลูก

จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
✓				

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางานพิเศษให้เด็กของท่านของสำนักงานแนะแนว

๑. ข้าพเจ้ามีความบริการทางานสอนพิเศษให้แก่เด็กที่มีคุณภาพดีมาก
๒. ข้าพเจ้ามีความบริการจัดทางานสอนพิเศษให้แก่เด็กที่มีคุณภาพดีพอสมควร
๓. ข้าพเจ้ามีความบริการทางานสอนพิเศษให้แก่เด็ก มีคุณภาพดีพอสมควร เพราะช่วย
แบ่งเบาภาระบางอย่าง พึงช่วยข้าพเจ้าในการอบรมเด็กให้เป็นคนดีอีกด้วย
๔. ข้าพเจ้าได้มีความสะดวกสบายและรวดเร็วในการติดต่อกับบริการนี้

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๕. การติดต่อทางโทรศัพท์ได้รับความสะดวก					
๖. ข้าพเจ้ามีความสนใจและพอใจในบริการท่านนี้มาก					
๗. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจที่จะไปติดต่อกับสำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย เพื่อขอ ไปสอนพิเศษแก่เด็กในปกครองของข้าพเจ้า					
๘. แบบหนังสือแนะนำตัวนิสิตแก่ผู้ปกครองเหมาะสมแล้ว					
๙. ข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับบริการทางานพิเศษให้นิสิตท่านนี้ อย่างแจ่มแจ้ง และเข้าใจดี ก่อนที่จะได้นิสิตมาสอนพิเศษ					
๑๐. ข้าพเจ้ารู้สึกว้าวินใจที่ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าได้ทราบระเบียบการเกี่ยวกับบริการ ท่านนี้เป็นอย่างดี เป็นที่น่าพอใจและประทับใจ การประเมินผลตัวนิสิต <u>ความพึงพอใจเกี่ยวกับตัวนิสิต</u>					
๑๑. นิสิตมีกิริยาท่าทางมารยาทดี					
๑๒. นิสิตมีความสัมพันธ์เป็นกันเองกับข้าพเจ้าเป็นอย่างดี					
๑๓. นิสิตมีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างดีและเป็นกันเอง					
๑๔. นิสิตพูดจาปราศรัยได้เหมาะสม สุภาพ, อ่อนหวาน น่ารัก					
๑๕. นิสิตพูดจาชัดแจ้งแจ่มแจ้ง มีจังหวะและคำพูดเหมาะสม ทั้งออกเสียงตัว ร, ล, หรือตัวควบ, ตัวกล่า ถูกต้อง					
๑๖. นิสิตแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาสอน					
๑๗. นิสิตตรงต่อเวลาดี					
๑๘. นิสิตมีความโอบอ้อมอารี					
๑๙. นิสิตมีอารมณ์ขัน					
๒๐. นิสิตเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ น่านับถือ และไว้วางใจได้					
๒๑. นิสิตเป็นผู้มีอารมณ์ขันอยู่เสมอ					
๒๒. นิสิตรักเด็ก พอใจและเต็มใจที่จะไปทำงานอยู่กับเด็ก					
๒๓. นิสิตเปิดโอกาสให้เด็กใช้ความฉลาด และไหวพริบของตนได้อย่างเสรี					
๒๔. นิสิตรู้จักเล็งและจับอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้อย่างดี					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๒๕. นิสิตฝึกให้เด็กสรุปเรื่องที่ได้อ่านด้วยตนเองอยู่เสมอ					
๒๖. นิสิตรู้จักลำดับขั้นตอนการสอนและกิจกรรมในการเรียนให้เด็กเรียนรู้อย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสะดวกในการจดจำ					
๒๗. นิสิตสอนเด็กตามระดับความสามารถ และความสนใจของเด็ก					
๒๘. นิสิตให้โอกาสแก่เด็ก แสดงความคิดอย่างเต็มที่					
๒๙. นิสิตใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม					
๓๐. นิสิตได้ตรวจสอบผลงานเด็กโดยสม่ำเสมอ					
๓๑. นิสิตมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่สอนดี					
๓๒. นิสิตใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก					
๓๓. นิสิตมีวิธีการสอนดี					
๓๔. นิสิตเข้าใจได้ในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ของเด็กมาก					
๓๕. ขาดใจเสียใจในวิธีการสอนของนิสิตมาก					
๓๖. โดยส่วนตัวแล้ว ขาดใจเสียใจในตัวนิสิตมาก					
๓๗. ในการสอนนิสิตโดยรมให้เด็กรู้จักศึกษาตนเองเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น					
๓๘. นิสิตได้ฝึกให้เด็กได้ปฏิบัติ และกระทำด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิดประสบการณ์ และความชำนาญ					
๓๙. นิสิตได้ช่วยเขาในการอบรมเด็กให้รู้จักปฏิบัติตนเป็นคนที่มีความสะอาดความ เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
<u>ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณาจารย์</u>					
๔๐. เด็กเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษขึ้น					
๔๑. เด็กมีความสนใจต่อการสอนของอาจารย์มาก					
๔๒. เด็กมีความประพฤติเรียบร้อยมาก					
๔๓. เด็กเป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบมากขึ้น					
๔๔. เด็กอยากเรียนพิเศษและกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษด้วยความจริงใจ					
๔๕. เด็กชอบนิสิตมาก					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๔๖. นิสิตรอบและพอใจเด็ก					
๔๗. เด็กเรียนกับนิสิตด้วยความเต็มใจ					
๔๘. เด็กมักจะนำปัญหาทั้งในด้านการเรียนและอื่น ๆ มาปรึกษานิสิตอย่าง เป็นกันเอง					
๔๙. เด็กมีความเคารพและเชื่อถือนิสิตมาก					
๕๐. ผลการเรียนโดยทั่วไปของเด็กดีขึ้น					
๕๑. ผลการเรียนของเด็กในวิชาที่นิสิตสอนดีขึ้น					
๕๒. เด็กเอาใจใส่ ชยัน และสนใจต่อการเรียนมากขึ้น					
๕๓. การเรียนพิเศษทำให้เด็กมีความสุข สบายใจ และร่าเริงแจ่มใสขึ้น					
๕๔. หลังจากนิสิตเริ่มมาสอนเด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น					
<u>ความรู้สึกและความนึกเห็นเกี่ยวกับตนเอง</u>					
๕๕. ข้าพเจ้าตั้งใจในการที่เด็กเรียนพิเศษครั้งนี้					
๕๖. ข้าพเจ้ามีความสุขสบายใจเกี่ยวกับตัวเด็กมากขึ้น					
๕๗. ข้าพเจ้าเอาใจใส่และสนใจในการเรียนพิเศษของเด็กมาก					
๕๘. ข้าพเจ้าให้การต้อนรับโอกาสปรึกษากับนิสิตเป็นอย่างดี					
๕๙. ข้าพเจ้าเอาใจใส่และสนใจเกี่ยวกับการสอนของนิสิตมาก					
๖๐. ข้าพเจ้าให้ความสนทนสนมและ เป็นกันเองกับนิสิตมาก					
๖๑. ข้าพเจ้าให้ความสะดวกแก่เด็กเป็นอย่างดี					
๖๒. ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของเด็กดี จึงทำให้ไม่หวังผล มากเกินไป					
๖๓. รู้สึกว่านิสิตรัก - เคารพ - นับถือข้าพเจ้า					
๖๔. ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจนิสิตมีปัญหอะไร ก็มักนำมาปรึกษา					
๖๕. รู้สึกว่าเด็กเห็นใจข้าพเจ้าที่ตองจ่ายเงินในการเรียนพิเศษครั้งนี้					

โปรดตอบคำถาม, แสดงความคิดเห็นหรือเติมคำ ข้อความต่าง ๆ ต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง

๑. เรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าสอนพิเศษ ผู้ปกครองคิดว่านิสิตควรจะต้องตกลงกับผู้ปกครองเอง หรือให้ทางสำนักงานแนะแนวเป็นผู้กำหนด (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หมายความว่า ให้นำข้อความที่ต้องการ)

..... ก. นิสิตควรตกลงกับผู้ปกครองเอง

..... ข. ทางสำนักงานแนะแนวเป็นผู้กำหนด

(ถ้าตอบข้อ ข. ให้ตอบข้อ ๒ ด้วย)

๒. ผู้ปกครองคิดว่าอัตราค่าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ ควรจะเป็นเท่าไร จึงจะเหมาะสม (ให้ผู้ปกครองกรอกลงในตารางต่อไปนี้)

ระดับชั้นของนักเรียน	อัตราค่าสอน สำหรับระยะเวลาสอน ๑ ชั่วโมง		อัตราค่าสอน สำหรับระยะเวลาสอน ๒ ชั่วโมง		หมายเหตุ
	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	สอนเด็ก ๑ คน	สอนเด็ก ๒ คน	
ป. ๑ ถึง ป. ๔					
ป. ๕ ถึง ป. ๗					
มศ. ๑ ถึง มศ. ๓					
มศ. ๔ ถึง มศ. ๕					

๓. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองพบจากการให้เด็กของท่านเรียนพิเศษครั้งนี้ มีอะไรบ้าง โปรดเสนอแนะวิธีแก้ไขด้วย

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

๔. ขอเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการให้สัตมาสอนพิเศษของสำนักงานแนะแนว วิทยาลัยวิชาการ-ศึกษา ประสานมิตร

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.
๗.
๘.
๙.
๑๐.

๕. ผู้ปกครองต้องการให้สัตมาสอนพิเศษของทาน (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการ)

๑. เพศเดียวกับเด็ก
๒. ทางเพศกับเด็ก
๓. แลวแต่เด็กจะต้องการ
๔. เพศใดก็ได้

๖. การเรียนพิเศษนี้เป็นความต้องการของใคร (ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการ)

๑. เป็นความต้องการของผู้ปกครองเอง
๒. เป็นความต้องการของเด็ก
๓. เป็นความต้องการของผู้ปกครองและเด็กร่วมกัน

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๓๐ มกราคม ๒๕๑๑

นักเรียนที่รักยิ่ง

เธอเป็นผู้ที่มีโชคคือคนหนึ่ง ที่ได้อาจารย์ ซึ่งทางสำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร จัดส่งมาช่วยสอนพิเศษให้ที่บ้าน เพื่อช่วยให้เธอมีความรอบรู้และเข้าใจ
ในวิชาที่เรียนดียิ่งขึ้น

บัดนี้สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย ต้องการปรับปรุงบริการทางคำนี้ เพื่อให้เธอ
ได้ประโยชน์จากอาจารย์ผู้สอนมากที่สุด โดยคัดเลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีริ้วามารยาท
อันดีงาม ทั้งสามารถจะเข้ากับเธอได้ดี มาสอน เธอจะได้มีความรู้และเรียนเก่ง

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องขอให้เธอช่วยตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นให้ขอเท็จจริง
ในแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมกับจดหมายนี้อย่างจริงจังใจที่สุด แล้วใส่ซองปิดให้เรียบร้อย เขียนลายเซ็น
ของเธอรองรอยปิดท้าย แล้วมอบให้อาจารย์ผู้สอนนำไปให้สำนักงานแนะแนว ภายในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
๒๕๑๑ นี้.

ด้วยความรักยิ่ง

อ.ไพฑูริย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อ่ำไพ บุรณฤกษ์ หัวหน้าแผนกบริการนิสิต

๒๕/๑๑ @๑๑๑๑

นาย บุณยล อุดมพันธ์ นิสิตปริญญาโทสาขาแนะแนว
สำนักงานแนะแนววิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๒๕ มกราคม ๒๕๑๑

แบบสอบถามนักเรียน

(ไม่ต้อง เขียนชื่อ)

เติมคำลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ ถูกต้องตามความเป็นจริง

๑. ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนชั้น อายุ เพศ
๒. บิดามีอาชีพ มีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
มารามีอาชีพ มีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
๓. ถ้านักเรียนอยู่กับญาติ (อาจจะเป็น พี่. ลุง. ป้า. น้า. อา ฯลฯ) ในขณะนี้ให้ตอบดังนี้
(ถ้าอยู่กับพ่อแม่ไม่ต้องตอบ)
ญาติของข้าพเจ้ามีอาชีพ รายได้ประมาณเดือนละ บาท
๔. ข้าพเจ้าเรียนพิเศษกับอาจารย์ที่ส่งมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร สักคาหละ ชั่วโมง
และได้เรียนพิเศษในวิชาต่อไปนี้ ก. ข. ค.
๕. เปลี่ยนชั้นหรือคะแนนหรือ grade โดยเฉลี่ยที่ได้จากทางโรงเรียนเมื่อก่อนเรียนพิเศษ
๖. เปลี่ยนชั้นหรือคะแนนหรือ grade โดยเฉลี่ยที่ได้จากโรงเรียนภายหลังจากได้เรียนพิเศษไปบ้างแล้ว
๗. เปลี่ยนชั้นหรือคะแนนหรือ grade เฉพาะวิชาที่เรียนพิเศษกับอาจารย์เมื่อก่อนเรียนพิเศษ
ก. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ grade
ข. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ grade
ค. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ grade
๘. เปลี่ยนชั้นหรือคะแนนหรือ grade เฉพาะวิชาที่เรียนพิเศษกับอาจารย์ หลังจากที่ได้เรียนพิเศษไปบ้างแล้ว ก. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ
ข. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ
ค. วิชา ได้คะแนนหรือเปอร์เซ็นต์หรือ
๙. อาจารย์ผู้สอนเป็นนิสิตชั้นปีที่ เรียนวิชาเอก วิชาโท
(ขอให้นักเรียนถามผู้ปกครอง หรืออาจารย์ก็ได้)
๑๐. การเรียนพิเศษครั้งนี้เป็นความต้องการของใคร (ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการตอบ)
..... ก. เป็นความต้องการของข้าพเจ้าเอง
..... ข. เป็นความต้องการของผู้ปกครอง
..... ค. เป็นความต้องการของทั้งข้าพเจ้าและผู้ปกครองร่วมกัน

ชี้แจงหมาย ✓ ลงในช่องหาข้อความต่อไปนี้ตามความเป็นจริง หรือตามความรู้สึกอันแท้จริงของ
นักเรียน

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
ตัวอย่าง ลูกที่ควรรักและเคารพบิดามารดา	✓				
ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อาจารย์พิเศษมาสอนพิเศษให้					
๑. ข้าพเจาถือว่าการมีอาจารย์พิเศษมาสอนพิเศษ เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อข้าพเจามาก					
๒. การที่ผู้ปกครองจ้างอาจารย์มาสอนพิเศษแก่ข้าพเจา เป็นผลดีและเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจามากกว่ากับเงินที่ผู้ปกครองเสียไป					
๓. ข้าพเจาต้องการให้อาจารย์พิเศษมาสอนพิเศษที่บ้านเพื่อจะได้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น					
๔. การที่อาจารย์มาสอนพิเศษแก่ข้าพเจา ทำให้ช่วยแบ่งเบาภาระบางอย่างของผู้ปกครอง และทำให้ผู้ปกครองหรือคุณพ่อคุณแม่สบายใจยิ่งขึ้น					
ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนพิเศษ					
๕. อาจารย์มีกิริยาท่าทางมารยาดี					
๖. อาจารย์มีความสัมพันธ์เป็นกันเองกับผู้ปกครองของข้าพเจาเป็นอย่างดี					
๗. อาจารย์มีความสัมพันธ์กับข้าพเจาอย่างดี และเป็นกันเอง					
๘. อาจารย์พูดจาปราศรัยได้เหมาะสม สุกภาพ อ่อนหวาน น่ารัก					
๙. อาจารย์พูดจาชัดแจ้งแจ่มแจ้งดี มีจังหวะและก้องพอเหมาะ ทั้งออกเสียงตัว ร. ล หรือตัวความกล้าถูกต้อง					
๑๐. อาจารย์แต่งกายเรียบร้อยสวยงามดี เวลาสอน					
๑๑. อาจารย์ตรงต่อเวลาดี					
๑๒. อาจารย์มีความโอบอ้อมอารี					
๑๓. อาจารย์มีอารมณ์เป็นปกติ					
๑๔. อาจารย์เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ น่านับถือ และไว้วางใจได้					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๑๘. อาจารย์มีอารมณ์ขันอยู่เสมอ					
๑๙. อาจารย์รักข้าพเจ้า พอใจและเต็มใจที่จะทำงานอยู่กับข้าพเจ้า					
๒๐. อาจารย์เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงความคิดและไหวพริบของข้าพเจ้าได้อย่างเสรี					
๒๑. อาจารย์รู้จักเลือกและจัดอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้อาจารย์ได้เรียนรู้มากขึ้น					
๒๒. อาจารย์ฝึกให้ข้าพเจ้าสรุปเรื่องที่เราเรียนด้วยตนเองอยู่เสมอ					
๒๓. อาจารย์รู้จักลำดับขั้นตอนของการสอน และกิจกรรมในการเรียน ให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ อย่างมีระเบียบ มีเหตุผล และสะดวกในการจดจำ					
๒๔. อาจารย์สอนข้าพเจ้าตามระดับความสามารถและความสนใจของข้าพเจ้า					
๒๕. อาจารย์ให้โอกาสข้าพเจ้าแสดงความคิดอย่างเต็มที่					
๒๖. อาจารย์ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนอย่างเหมาะสม					
๒๗. อาจารย์เฝ้าตรวจสอบผลงานของข้าพเจ้าโดยสม่ำเสมอ					
๒๘. อาจารย์มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่สอนดี					
๒๙. อาจารย์ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของข้าพเจ้า					
๓๐. อาจารย์มีวิธีการสอนดี					
๓๑. อาจารย์เข้าใจในเรื่องส่วนตัวและเรื่อง การเรียนของข้าพเจ้ามาก					
๓๒. ข้าพเจ้าพอใจในวิธีการสอนของอาจารย์มาก					
๓๓. ในการสอนอาจารย์ได้ยอมรับให้ข้าพเจ้าได้รู้จักศึกษาค้นคว้าเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น					
๓๔. ในการสอนอาจารย์ได้ฝึกให้ข้าพเจ้าปฏิบัติและกระทำด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้เกิด ประสบการณ์และความชำนาญ					
๓๕. อาจารย์ได้ช่วยผู้ปกครองอบรมข้าพเจ้าให้รู้จักปฏิบัติตนเป็นคนดีตามสภาพความเป็น อยู่ในปัจจุบัน					
๓๖. <u>ความรู้สึกและความภาคภูมิใจเกี่ยวกับตัวผู้ปกครอง</u>					
๓๗. ผู้ปกครองพอใจในการที่ข้าพเจ้าเรียนพิเศษครั้งนี้					
๓๘. ผู้ปกครองมีความสนใจเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้ามากขึ้น					
๓๙. ผู้ปกครองพอใจและสนใจในการเรียนพิเศษของข้าพเจ้ามาก					

	จริง ที่สุด	จริง	เฉยๆ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
๒๖. ผู้ปกครองให้การต้อนรับโอบอ้อมอารีกับอาจารย์เป็นอย่างดี					
๒๗. ผู้ปกครองเข้าใจและสนใจเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มาก					
๒๘. ผู้ปกครองให้ความสนิทสนมและเป็นกันเองกับอาจารย์มาก					
๒๙. ผู้ปกครองให้ความสะดวกแก่อาจารย์เป็นอย่างดี					
๓๐. ผู้ปกครองเข้าใจเรื่องการสอนและความสามารถของข้าพเจ้าดี จึงทำให้ไม่หวังผล มากเกินไป					
๓๑. รู้สึกว่าอาจารย์รัก - เคารพ นับถือผู้ปกครองของข้าพเจ้า					
๓๒. ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจอาจารย์ มีปัญหาอะไรก็นำมาปรึกษา					
๓๓. ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจผู้ปกครองที่พอจ่ายเงินในการ เรียนพิเศษครั้งนี้ <u>ความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง</u>					
๓๔. ข้าพเจ้าเข้าใจในวิชาที่เรียนพิเศษครั้งนี้					
๓๕. ข้าพเจ้ามีความสนใจต่อการสอนของอาจารย์มาก					
๓๖. รู้สึกว่าข้าพเจ้ามีความประพฤติเรียบร้อยมาแต่ต้น					
๓๗. รู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบมาก					
๓๘. ข้าพเจ้าอยากเรียนพิเศษและกระตือรือร้นที่จะเรียนพิเศษด้วยความจริงใจ					
๓๙. ข้าพเจ้าชอบอาจารย์มาก					
๔๐. รู้สึกว่าอาจารย์ชอบและพอใจข้าพเจ้า					
๔๑. ข้าพเจ้าเรียนกับอาจารย์ด้วยความเต็มใจ					
๔๒. ข้าพเจ้ามักจะนำปัญหาทั้งในชั้นเรียนและอื่น ๆ มาปรึกษาอาจารย์ อย่าง เป็นกันเอง					
๔๓. ข้าพเจ้ามีความเคารพและเชิดชื่ออาจารย์มาก					
๔๔. รู้สึกว่าผลการเรียนโดยทั่วไปของข้าพเจ้าดีขึ้น					
๔๕. ผลการเรียนของข้าพเจ้าในวิชาที่อาจารย์สอนดีขึ้น					
๔๖. ข้าพเจ้าเข้าใจดี ชยัน และสนใจต่อการเรียนมากขึ้น					
๔๗. การเรียนพิเศษทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข สนุกใจ ร่าเริง แจ่มใสขึ้น					
๔๘. หลังจากที่อาจารย์เริ่มมาสอน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น					

จงตอบคำถามแสดงความคิดเห็นหรือเติมคำจากข้อความต่อไปนี้ด้วยใจจริง

ก. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่นักเรียนพบจากการเรียนพิเศษครั้งนี้ มีอะไรบ้าง และจงเสนอแนะวิธีแก้ไขด้วย

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.

ข. นักเรียนคิดว่านักเรียนได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง จากการเรียนพิเศษนี้

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.

ค. ขอเสนอแนะให้นักเรียนคิดว่าจะเสนอแนะแก่สำนักงานแนะแนวของวิทยาลัย ในเรื่องการจัดส่งอาจารย์มาสอนพิเศษ

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.

ง. นักเรียนขอให้อาจารย์พิเศษใดมาสอนนักเรียน (เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ต้องการใช้เป็นคำตอบ)

- ก. เพศเดียวกับข้าพเจ้า
- ข. ต่างเพศกับข้าพเจ้า
- ค. เพศไม่แน่ใจ

๒. สูตรทางสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในปัญหานี้

๒.๑ สูตรและวิธีการสำหรับคำนวณค่า t เพื่อเลือกเป็นแบบสอบถามที่ดี ตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert's Method) วิธีการนี้ถ้าข้อความใดมีค่า $t \geq ๑.๙๕$ ขึ้นไปก็แสดงว่าคำตอบของกลุ่มที่ไคคะแนนสูง และกลุ่มที่ไคคะแนนต่ำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นั่นหมายความว่าข้อความนั้นมีอำนาจจำแนกสูง

วิธีการคำนวณ

แบ่งประชากรเป็นสองกลุ่มคือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์บนเป็นกลุ่มคะแนนสูง และ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ล่างเป็นกลุ่มไคคะแนนต่ำ

รายการที่ตอบ (Response Categories)	กลุ่มคะแนนต่ำ (Low Group)				กลุ่มคะแนนสูง (High Group)			
	X_1	f	fX_1	fX_1^2	X_2	f	fX_2	fX_2^2
จริงที่สุด	4				4			
จริง	3				3			
เฉย ๆ	2				2			
ไม่จริง	1				1			
ไม่จริงที่สุด	0				0			
		$N=15$	X_L	X_L^2		$N=15$	X_H	X_H^2

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

$\bar{X}_H$ = Mean ของกลุ่มคะแนนสูง

$\bar{X}_L$ = Mean ของกลุ่มคะแนนต่ำ

S_H^2 = Variance ของกลุ่มคะแนนสูง

S_L^2 = Variance ของกลุ่มคะแนนต่ำ

$$\begin{aligned}
 N_H &= \text{จำนวนผู้ตอบจาก } 25 \% \text{ บน} \\
 N_L &= \text{จำนวนผู้ตอบจาก } 25 \% \text{ ล่าง}
 \end{aligned}$$

ในที่นี้ $N_H = N_L = n$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}} \\
 &= \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{\sum (X_H - \bar{X}_H)^2 + \sum (X_L - \bar{X}_L)^2}{n(n-1)}}} \\
 &= \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{\left[\sum X_H^2 - \frac{(\sum X_H)^2}{N_H} \right] + \left[\sum X_L^2 - \frac{(\sum X_L)^2}{N_L} \right]}{n(n-1)}}}
 \end{aligned}$$

คำ t ของแบบสอบถามชุดถามนิสัยใจปรเภทมาตราส่วนประมาณค่า ตั้งแต่ข้อ ๑๑ ถึงข้อ ๘๘

ข้อที่	คำ t	ข้อที่	คำ t	ข้อที่	คำ t	ข้อที่	คำ t
๑๑	๑.๙๓	๓๓	๒.๒๖	๕๕	๑.๘๓	๗๗	๒.๑๓
๑๒	๑.๙๘	๓๔	๒.๔๘	๕๖	๑.๙๔	๗๘	๑.๙๙
๑๓	๒.๔๕	๓๕	๒.๕๐	๕๗	๒.๐๑	๗๙	๑.๘๗
๑๔	๒.๐๔	๓๖	๒.๙๔	๕๘	๒.๖๕	๘๐	๒.๐๔
๑๕	๓.๔๒	๓๗	๒.๘๓	๕๙	๒.๖๖	๘๑	๒.๔๓
๑๖	๑.๘๖	๓๘	๒.๕๐	๖๐	๒.๐๓	๘๒	๒.๐๑
๑๗	๒.๕๙	๓๙	๒.๐๕	๖๑	๒.๔๒	๘๓	๒.๐๒
๑๘	๒.๖๔	๔๐	๒.๑๓	๖๒	๑.๗๘	๘๔	๒.๓๙
๑๙	๒.๗๓	๔๑	๑.๙๙	๖๓	๒.๐๘	๘๕	๒.๕๐
๒๐	๒.๔๓	๔๒	๑.๘๗	๖๔	๒.๑๙	๘๖	๒.๑๖
๒๑	๒.๐๒	๔๓	๒.๓๓	๖๕	๒.๔๐	๘๗	๒.๐๕
๒๒	๒.๐๒	๔๔	๒.๔๐	๖๖	๒.๕๖	๘๘	๒.๙๒
๒๓	๒.๙๕	๔๕	๒.๕๗	๖๗	๒.๕๐	๘๙	๑.๙๘
๒๔	๒.๖๔	๔๖	๓.๐๑	๖๘	๒.๑๙		
๒๕	๑.๘๖	๔๗	๑.๙๕	๖๙	๑.๘๙		
๒๖	๓.๐๒	๔๘	๒.๗๕	๗๐	๑.๙๓		
๒๗	๓.๔๑	๔๙	๒.๗๔	๗๑	๒.๐๔		
๒๘	๑.๙๙	๕๐	๒.๔๓	๗๒	๒.๐๙		
๒๙	๑.๘๒	๕๑	๒.๔๒	๗๓	๒.๔๓		
๓๐	๒.๖๐	๕๒	๒.๑๑	๗๔	๒.๕๙		
๓๑	๒.๘๗	๕๓	๒.๗๙	๗๕	๒.๖๓		
๓๒	๒.๒๕	๕๔	๒.๘๒	๗๖	๒.๑๒		

๒.๒. สูตรการหามัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (Mean = $\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$\bar{X}$ คือค่าเฉลี่ย (Mean)

หมายถึงผลรวม

f จำนวนความถี่ของข้อมูล

X คะแนน

๒.๒ สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation = S.D.)

$$1. S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{N}}$$

$$2. S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

N หมายถึงจำนวนเนื้อทั้งหมด

๒.๔. สูตรการหาอัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio = Z) ของตัวอย่างขนาดใหญ่ ($N \geq 30$) เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

Z = อัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio)

$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต

$$\begin{aligned}\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} &= \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}} \\ &= \sqrt{\frac{S.D._1^2}{N_1} + \frac{S.D._2^2}{N_2}}\end{aligned}$$

σ_1 และ σ_2 คือความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสถิติของตัวอย่างในข้อมูลทั้ง ๒ ชุด หรือความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นั้นเอง

๒.๕. ระดับความมีนัยสำคัญ ๑ % คือได้ค่า $Z = ๒.๕๘$

- ก. ในการคำนวณที่ได้อาจ Z น้อยกว่า ๒.๕๘ แสดงว่าผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ
- ข. ในการคำนวณที่ได้อาจ Z มากกว่า ๒.๕๘ แสดงว่าผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ

วิธีแก้ปัญหาดังกล่าว

ที่พบจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบปัญหาดังกล่าวไว้ในตอนท้ายของบทที่ ๔ ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางอันอาจเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงวิธีการทางค่านนี้ให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว รวมไว้ในภาคผนวกด้วยดังต่อไปนี้

ปัญหาที่พบจากแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า

๑. ป้ายประกาศหรือป้ายนิเทศสำหรับประกาศเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานพิเศษ ยังจัดไว้ไม่ค่อยดี

นัก

วิธีแก้ไข

- ๑.๑ จัดให้มีป้ายประกาศเกี่ยวกับเรื่องนี้เพียงแห่งเดียว ติดตั้งไว้ในที่ซึ่งนิสิตสามารถจะมองเห็นได้ง่ายที่สุด และให้อยู่ในบริเวณใกล้กับสำนักงานแนะแนว
- ๑.๒ ป้ายประกาศนั้นควรจะให้พอควรที่จะประกาศเรื่องราวให้นิสิตเห็นได้เด่นชัดทั้งจะต้องตกแต่งให้สวยงามน่าดู เวลาจะประกาศเรื่องราวใด ๆ ก็ให้จัดทำอย่างมีระเบียบเรียบร้อย
- ๑.๓ ให้แจ้งให้นิสิตของวิทยาลัยได้ทราบถึงความสำคัญของป้ายประกาศนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่รับงานสอนพิเศษจากสำนักงานแนะแนวไป จะต้องมาดูป้ายประกาศของทางสำนักงานแนะแนวทุกวัน เพื่อที่จะได้ทราบเรื่องราวต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับตน เป็นต้นว่าโครงการที่จากผู้ปกครองของเด็กเป็นต้น
- ๑.๔ ถ้าจะประกาศเรื่องราวที่ครบถ้วน ก็ควรใช้ป้ายประกาศอื่น ๆ ของวิทยาลัยประกาศด้วย เป็นการประกาศไว้หลาย ๆ แห่ง เพื่อให้นิสิตจะได้มีโอกาสรับรู้ได้ดียิ่งขึ้น

๒. การจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำยังไม่กว้างขวางและเพียงพอกับความต้องการของนิสิต

วิธีแก้ไข

เรื่องนี้ทางสำนักงานแนะแนวควรจะได้พิจารณาหาทางปรับปรุงแก้ไข โดยพยายามหางานพิเศษให้นิสิตทำให้กว้างขวางและเพียงพอกับความต้องการของนิสิต และจะต้องพิจารณาว่างานนั้น ต้องเป็นงานที่ไม่กระทบต่อสุขภาพอนามัยของนิสิต และควรเป็นงานประเภทที่นิสิตได้ใช้ความรู้ ความสามารถที่ได้เรียนมา เป็นต้นว่า งานสอน

เนื่องจากงานสอนพิเศษ ตามความต้องการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ทั้งได้
ผลตามความมุ่งหมายดังกล่าวมาแล้ว ดังนั้นทางสำนักงานแนะแนวควรจะได้ขยายบริการนี้ให้กว้างขวาง
โดยพยายามจัดหางานให้เด็กทำอย่างพอเพียง ซึ่งทางสำนักงานแนะแนวอาจทำได้ดังต่อไปนี้

๑. โฆษณานี้ให้เป็นที่ยอมรับและเข้าใจโดยกว้างในหมู่นักเรียน ซึ่งอาจจะจัดทำได้หลายกรณี
แล้วแต่ความสามารถของทางสำนักงานแนะแนว เป็นต้นว่า เรื่องการเงิน และเจ้าหน้าที่ การ
โฆษณาอาจจะกระทำได้ ๓ ทาง คือ

- ก. ทางสื่อสารมวลชน ได้แก่ทางหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุ และโทรทัศน์
- ข. ทางเด็กและนักเรียนของเด็กโดยตรง คือสำนักงานแนะแนวจัดทำใบโฆษณา แล้ว
ส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร นครฯ ขอความร่วมมือจากครูใหญ่
หรืออาจารย์ใหญ่โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ทราบ ให้ช่วยประกาศและแจกใบโฆษณา
ดังกล่าวแก่นักเรียน
- ค. ทางนิสิตผู้สอนเอง กล่าวคือให้นิสิตปฏิบัติงานให้เต็มยั้งยืน เพื่อจะได้เป็นที่พอใจ
ของบรรดา เด็กและนักเรียน โดยทางสำนักงานแนะแนวจะต้องให้การแนะแนว
ช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาอย่างเต็มที่ให้แก่เด็ก กับทั้งต้องพยายามเลือกสรรคนนิสิตอย่างดี
ที่สุดในการส่งไปสอน โดยพิจารณาตัวประกอบหลายอย่างด้วยกัน ดังนี้
 - ความจำเป็น
 - ความรู้ความสามารถ
 - บุคลิกภาพ

ทั้งจะต้องชี้แจงให้การอบรมแก่นิสิตอย่างดีก่อนส่งไปสอนพิเศษ เป็นต้นว่า จะต้อง
ให้เข้าใจในความมุ่งหมายของเรื่องการจ้างงานสอนพิเศษอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง

๓. เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ให้คำแนะนำช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจาก
การทำงานพิเศษแก่นิสิต ยังไม่กว้างขวางและพอเพียง
วิธีแก้ไข

เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับค่านี ควรจะจัดแบ่งเวลาไว้เพื่อชี้แจงให้คำแนะนำ
ต่าง ๆ แก่นิสิต ทั้งก่อนที่จะส่งไปสอนพิเศษ และหลังจากไปสอนพิเศษแล้ว และควรมีเวลารว่างสำหรับนิสิต
จะได้มาขอคำปรึกษาหารือต่าง ๆ ได้ด้วย นอกจากนั้นก็ควรหาโอกาสให้นิสิตที่ไปทำงานสอนพิเศษ ได้มา
ประชุมสัมมนาปรึกษาหารือกันประมาณเดือนละครั้ง เพื่อนิสิตจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและ

กันและอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องก็จะได้โอกาสนี้ชี้แจงให้คำแนะนำปรึกษาหารือแก่นิสิตตามสมควร

๔. ความยุ่งยากและไม่สะดวกในการติดต่อทางโทรศัพท์

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนว ควรจัดให้มีโทรศัพท์ของสำนักงานแนะแนวอย่างเป็นเอกเทศติดต่อโดยตรงจากภายนอกได้ และก็ควรหาเจ้าหน้าที่ประจำที่สำนักงานแนะแนวหนึ่งคน

ปัญหาที่พบจากแบบสอบถามประเภทปลายเปิด

๑. ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของครูปกครอง

- ๑.๑ การติดต่อกับทางวิทยาลัยไม่ค่อยได้รับความสะดวก เป็นต้นว่า บางครั้งเด็ก หรือครูปกครอง มีเรื่องต้องขอความเห็นกับนิสิต แต่เมื่อโทรศัพท์มาทางวิทยาลัยเพื่อแจ้งให้นิสิตทราบ แต่นิสิตก็หาได้ทราบไม่ยังคงไปสอนตามเดิม ทำให้นิสิตต้องเสียเวลา และครูปกครองก็รู้สึกเกรงใจนิสิต ต้องยอมจ่ายเงินค่าสอนให้แก่นิสิตตามปกติ ซึ่งครูปกครองรู้สึกไม่ค่อยสบายใจอย่างยิ่ง

วิธีแก้ไข

๑. ทางสำนักงานแนะแนวควรชี้แจงให้นิสิตที่สอนพิเศษมีความรับผิดชอบที่จะทวงมาคูปายประกาศของสำนักงานแนะแนวทุกวัน และควรมาดูในตอนเช้า
๒. เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับโทรศัพท์จากครูปกครองให้รับประกาศให้นิสิตทราบทันที
๓. สำนักงานแนะแนวควรมีโทรศัพท์ติดต่อกับภายนอกโดยตรง และมีเจ้าหน้าที่ประจำ
 - ๑.๒ ควรจัดครูสอนที่มีความสนใจวิชาที่สอนจริงไปสอน ทั้งจะต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดีเพื่อให้เด็กสนใจและอยากเรียน

วิธีแก้ไข

๑. ควรจะเลือกนิสิตที่เรียนวิชาเอกหรือวิชาโทให้ตรงกับสาขาวิชาที่เด็กต้องการเรียนไปสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษา
๒. เด็กในระดับชั้นประถมศึกษา ถ้าไม่สามารถจะพิจารณาตามสาขาวิชาเอกหรือวิชาโทไปสอนได้ ก็ควรเลือกจากนิสิตอื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตในสาขาประถมศึกษา
 - ๑.๓ นิสิตมักจะเกรงใจเด็ก อยากให้อบรมสั่งสอนเด็กเหมือนในห้องเรียน ทั้งในด้านศิลปะ ธรรมจรรยา มารยาทด้วย

วิธีแก้ไข

ควรแจ้งให้นิสิตทราบ ให้นิสิตพยายามหาวิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเด็ก โดยไม่ต้องเกรงใจเด็กจนเกินไป

๑.๔ เด็กมักจะไม่ทำการบ้านที่ทางโรงเรียนให้ คอยที่จะให้นิสิตเป็นผู้สอนให้ทำ ซึ่งจะทำให้เด็กที่เกียจคร้านไม่ค่อยพึ่งตนเอง

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวแจ้งให้นิสิตทราบ และให้หาวิธีการสอน การอธิบายให้เด็กเข้าใจ และสามารถทำได้ด้วยตนเอง เพื่อที่เด็กจะได้ช่วยตนเองได้ในเวลาต่อไป ให้นิสิตได้เข้าใจและตระหนักว่าการสอนพิเศษมีไว้การไปช่วยเด็กทำการบ้าน แต่เป็นการไปช่วยให้เด็กได้เข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในวิชาที่เด็กเรียนมากยิ่งขึ้น

๑.๕ หลักการของนิสิตกับทางโรงเรียนที่เด็กเรียนแตกต่างกัน นิสิตจึงต้องให้ความสนใจอย่างมากในการที่จะอธิบายให้เด็กเข้าใจ

วิธีแก้ไข

นิสิตจะต้องหาเทคนิคและวิธีการที่จะสอนเพื่อให้เข้าใจได้อย่างดี

๑.๖ เด็กไม่สนใจในการศึกษาเล่าเรียนเลย ไม่ยอมทำอะไรทั้งนั้น ซึ่งเป็นนิสัยของเด็กเอง นิสิตที่มาสอนจึงคอยควบคุมให้ทำการบ้านบ้าง หรือสอนวิชาที่ไม่เข้าใจให้อีกเล็กน้อย ทางวิทยาลัยควรหาวิธีการแก้ไขช่วยเหลือเด็กประเภทนี้ด้วย

วิธีแก้ไข

๑. ให้นิสิตผู้สอนปรับปรุงการสอนของตนให้ดีที่สุด ทั้งพยายามสร้างความสัมพันธ์และเป็นกันเองกับเด็กให้มาก พยายามสืบหาสาเหตุของการไม่สนใจเรียนของเด็กแล้วหาทางช่วยเหลือ

๒. เนื่องจากวิทยาลัยมีอาจารย์ และนิสิต ทางสาขาการแนะแนวอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งนิสิตและอาจารย์เหล่านี้ก็ทำงานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทำนองนี้อยู่แล้ว ดังนั้นทางสำนักงานแนะแนวก็น่าจะแจ้งให้นิสิตที่สอนพิเศษทราบว่า ถ้าหากพบเด็กคนใดที่มีปัญหาที่ตนเองไม่สามารถจะแก้ไขได้ ก็ให้แนะนำผู้ปกครองหรือเด็ก ให้ตัวเด็กหรือพาเด็กมาแจ้งอาจารย์ แผนกแนะแนวได้ เพื่อที่อาจารย์จะได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือ โดยอาจารย์อาจจะมอบให้แก่นิสิตชั้นปริญญาโท หรือวิชาเฉพาะทางสาขานแนะแนวเป็นผู้ทำการศึกษา เป็นกรณี (Case Study) หรือให้คำปรึกษาหารือก็ได้ โดยที่อาจารย์เป็นผู้ควบคุมอย่างใกล้ชิด และอันนี้นอกจากอาจารย์จะช่วยเหลือเด็กได้โดยตรงแล้ว ยังเป็นการฝึกให้นิสิตชั้นปริญญาโทและวิชา

เฉพาะทางสาขาแนะแนวได้ฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้จากการกระทำด้วยตนเองจริง ๆ

๑.๗ เด็กมักบ่นว่าเหนื่อยเกินไปในการเรียนพิเศษ แต่ก็ได้ประโยชน์มาก จึงยังต้องการเรียนอยู่เรื่อย ๆ ทางวิทยาลัยหรือทางนิสิตควรจะได้พิจารณาข้อเท็จจริงนี้ ความจริงนิสิตไม่จำเป็นจะต้องสอนมากนัก แต่เมื่อสอนสิ่งใดแล้วควรให้เข้าใจอย่างแท้จริง ทั้งต้องควรหาวิธีทำให้สนุกสนานและเพลิดเพลินบ้าง

วิธีแก้ไข

แจ้งให้นิสิตได้รับทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ แล้วพยายามใช้เทคนิควิธีการสอนที่เราเรียนมาทั้งหมด สอนให้เด็กสนุกเพลิดเพลิน ทั้งต้องมีความเข้าใจและได้เนื้อหาอย่างมากที่สุดด้วย พยายามสร้างความสนใจให้เด็กอยากเรียน

๑.๘ นิสิตมักมาสอนไม่ค่อยตรงตามเวลาที่กำหนด

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวต้องแจ้งให้นิสิตทราบ ให้แจ้งอบรมให้นิสิตเห็นคุณค่าและความสำคัญของการตรงต่อเวลา ถ้าวันใดมีภาระกิจจำเป็นก็ต้องรีบแจ้งให้ผู้ปกครองหรือเด็กทราบ ก่อนที่จะถึงวันเวลาสอน

๑.๙ นิสิตควรรายงานผลการเรียนของลูกให้ผู้ปกครองทราบบ้าง

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรแจ้งให้นิสิตทราบ และถือเป็นหน้าที่ ที่นิสิตจะต้องหาโอกาสคุยกับผู้ปกครองบ้าง เพื่อแจ้งผลการเรียนของลูกและอื่น ๆ

๑.๑๐ อัตราค่าสอนที่ทางวิทยาลัยกำหนดไว้แพงเกินไปสำหรับผู้ปกครองที่มีเด็กหลายคนด้วยกัน

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรปรับปรุงอัตราค่าสอนใหม่ ตามที่เสนอแนะในรายงานฉบับนี้

๑.๑๑ นิสิตสอนเสียงค่อยเกินไป จึงไม่ทราบการสอนของนิสิตที่แน่นอนนักว่าเป็นอย่างไร นอกจากจะถามเด็ก จะนั่งฟังใกล้ ๆ ก็เกรงใจ

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวแจ้งให้นิสิตทราบ และให้นิสิตสอนให้เสียงดังพอควร

๒. ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ เกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของเด็ก

๒.๑ การติดต่อกับนิสิตทำได้ยากลำบากยิ่ง บางครั้งมีครูก็ต้องจำใจเรียน เพราะไม่ทราบจะบอกนิสิตอย่างไร โทษก็พ้อออกมาทางวิทยาสัย นิสิตก็บอกว่าไม่ทราบ

วิธีแก้ไข

แก้ไขตนเองเกี่ยวกับปัญหาข้อที่ ๑ ในตารางที่ ๓๖

๒.๒ นิสิตมักจะให้ทำการบ้านมากเกินไป ทางโรงเรียนให้มากอยู่แล้ว

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรแจ้งให้นิสิตทราบ และชี้แจงให้เข้าใจว่า การสอนพิเศษขณะที่เด็กกำลังเรียนอยู่ทางโรงเรียน ก็ไม่จำเป็นจะต้องให้ทำการบ้านมากนัก ความจริงอาจไม่ต้องให้ทำการบ้านเลยก็ได้ แต่ในระยะเวลาสอนนั้นต้องพยายามให้เด็กเกิดความเข้าใจมากที่สุด ถ้าจะทดสอบความเข้าใจก็ให้ทำภายในระยะเวลาที่สอนได้ แต่ถ้ายเป็นการสอนในระหว่างปิดภาคเรียน การให้การบ้านนักเรียนก็เป็นเรื่องจำเป็น

๒.๓ รู้สึกท้อแรก ๆ ไม่เป็นกันเองกับนิสิต ทำให้ไม่ค่อยสบายใจและไม่ค่อยสนิทสนม

วิธีแก้ไข

นิสิตควรสร้างความสัมพันธ์ ทำความรู้จักกับเด็กอย่างถุกก่อนที่จะทำการสอนเนื้อหาวิชาจริง ๆ ทั้งต้องทำแบบที่ปรึกษาที่คอยให้ความช่วยเหลือ

๒.๔ นิสิตเมื่อมาสอนบางทีก็ดูเหนื่อยอ่อน หน้าตาไม่สดชื่นเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและเกรงใจที่จะซักถาม

วิธีแก้ไข

นิสิตควรจะไปเดินทางไปให้ทันตามเวลาที่นัดสอนเด็ก ทั้งให้เหลือเวลาไว้ประมาณ ๕ นาที เพื่อให้หายเหนื่อยและทำหน้าตาให้สดชื่นยิ้มแย้มแจ่มใส สำหรับสถานที่สำหรับพักเวลานี้ นิสิตจะต้องใช้เวลาพริบเวลาเอง เป็นที่น่าทึ่งว่า ก่อนเข้าบ้านเด็ก ถ้ามีร้านค้าอยู่ใกล้ ๆ ก็อาจจะนั่งพักเหนื่อยแ่งเนื้อแ่งตัวก่อนก็ได้ หรือถ้าไม่มีสถานที่พักจริง ๆ เมื่อเข้าไปในบ้านเด็กแล้วก็ควรทำท่าทางหน้าตาให้สดชื่นยิ้มแย้มแจ่มใสที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ และไม่ควรดวงมือสอนทันที ควรพักให้หายเหนื่อยก่อนโดยอาจจะพูดคุยเรื่องอื่น ๆ แต่ทั้งนี้ต้องยังไม่ถึงระยะเวลาสอน นอกจากนั้นการแต่งกายที่สวยงามและประณีตเรียบร้อยก็มีส่วนช่วยให้ดูสดชื่นได้มาก

๒.๕ นิสิตชอบซักถาม ตอบไม่ได้อายนิสิต ทำให้เมื่อเรียน ไม่อยากเรียน

วิธีแก้ไข

นิสิตควรปรับปรุงวิธีพูดวิภาษเสียใหม่ ควรจะถามด้วยคำถามง่าย ๆ เพื่อให้เด็กตอบได้บ้าง เด็กจะได้มีกำลังใจ

๒.๖ การสอนพิเศษในวันอาทิตย์ ทำให้ไม่ไ้รู้หนังสือเรื่องสนุก ๆ เพราะคุณพ่อ บังคับให้เรียนหนังสือ
วิธีแก้

เป็นหน้าที่ของนิสิตที่จะต้องช่วยเปลี่ยนทัศนคติของเด็กเสียใหม่ ให้เด็กรู้ว่าการเรียนพิเศษ มีความสำคัญและมีคุณค่ามากกว่าการดูทีวี หนังสือสนุกอาจหาซื้อได้เสมอเมื่อเรียนเก่งแล้ว

๒.๗ บางครั้งรู้สึกเหนื่อยอ่อนไม่อยากเรียน เมื่อที่จะเรียน แต่ก็ต้องทนจำใจเรียน
วิธีแก้ไข

เป็นหน้าที่ของนิสิตที่จะต้องปรับปรุงเทคนิคและวิธีการสอนให้เหมาะสม สอนให้เด็กเกิด
ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

๒.๘ ไม่รอบวิภาษศึกษาสาร และทำโจทย์การศึกษาสารไม่ได้ ต้องให้นิสิตคอยแนะอยู่เสมอจึงจะสามารถ
ทำได้

วิธีแก้ไข

เป็นหน้าที่ของนิสิตที่จะต้องหาเทคนิควิธีการสอนที่ดี

๒.๙ นิสิตที่มาสอนควรใจดีและเป็นกันเอง

๒.๑๐ ขอให้นิสิตตรงต่อเวลาในการสอน

๒.๑๑ นิสิตควรเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และควรจะนำอุปกรณ์การสอนมาแสดงให้ดูบ้าง

วิธีแก้ไข ข้อ ๙ - ๑๑

เป็นหน้าที่ของนิสิตที่จะต้องปรับปรุงตัวเองให้ดี ทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่ด้านการสอนตลอด
จนบุคลิกภาพส่วนตัว

๒.๑๒ สภาพสิ่งแวดล้อมของที่เรียนไม่ดี มีเสียงเอะอะหนวกหูและพลุกพล่าน

วิธีแก้ไข

นิสิตผู้สอนควรจะได้พูดคุยชี้แจงกับผู้ปกครองให้ทราบเพื่อจะได้หาสถานที่เรียนให้เหมาะสม

ยิ่งขึ้น

๓. ปัญหาและอุปสรรคอื่นเกี่ยวกับการสอนพิเศษตามความคิดเห็นของนิสิต

๓.๑ บางครั้งเด็กไม่สนใจเรียน ไม่อยากเรียน เมื่อเรียน ทำให้รู้สึกไม่สบายใจในการสอน
วิธีแก้ไข

เด็กที่ไม่สนใจเรียน ไม่อยากเรียน เมื่อเรียนนี้อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน แต่
สาเหตุใหญ่ ๆ คงจะเนื่องมาจาก สมมุติฐาน ๓ ประการด้วยกันคือ

- ตัวนิสิตผู้สอนขาดความสามารถ
- เป็นนิสัยของเด็กเองที่ติดตัวมานานแล้ว
- สภาพการณ์การเล่าเรียน ซึ่งรวมถึงตัวผู้ปกครองด้วย

เป็นต้นว่า เรียนในตอนเย็นและผู้ปกครองบังคับให้เรียน

สาเหตุประการที่ ๑ ถ้าเด็กไม่สนใจการเรียน เพราะตัวนิสิตผู้สอนขาดความสามารถที่เพียงพอ
นิสิตก็จะต้องปรับปรุงตนเอง เตรียมการสอนเป็นอย่างดี สนุกให้สนุก ทาวิธีดึงดูดใจต่าง ๆ ตลอดจนปรับปรุง
การสอนประกอบ

สาเหตุประการที่ ๒ ถ้าเนื่องมาจากนิสัยของเด็กเองที่ เกิดจากรู้ นิสิตก็จะต้องพยายามเปลี่ยน
ทัศนคติของเด็ก ทั้งจะต้องปรับปรุงตัวเองเหมือนกับสาเหตุที่ ๑ เช่นกัน นอกจากนี้ถ้านิสิตเห็นว่า เด็กมีปัญหา
มาก ตนไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้ ก็อาจจะแนะนำผู้ปกครองให้ส่งเด็กมายังสำนักงานแนะแนวของ
วิทยาลัย เพื่ออาจารย์แนะแนวและนิสิตทางสาขาแนะแนว จะได้ให้ความช่วยเหลือแก้ไขต่อไป

สาเหตุประการที่ ๓ ถ้าเนื่องมาจากสภาพการสอนเป็นต้น สอนเย็น ๆ เด็กเหนื่อยมาจากการเรียน
ทางโรงเรียนแล้ว สมองก็เมื่อยล้า ความสนใจก็มีน้อย ก็ควรเป็นไปสอนตอนเช้าหรือกลางวันในวันหยุด แต่
ถ้าทำไม่ได้ ระยะเวลาที่น่าจะเหมาะสมอีกระยะหนึ่งก็คือ ๑๕.๓๐ น. - ๒๑.๐๐ น. แต่ถ้าเป็นสาเหตุ
เนื่องมาจากผู้ปกครองบังคับให้เด็กเรียน นิสิตก็จะต้องพยายามใจให้เด็กเห็นความสำคัญและคุณค่าของการ
เรียน ทั้งตัวนิสิตเองก็ต้องปรับปรุงการสอนให้ดีที่สุดด้วย

๓.๒ ระยะทางไปสอนไกลเกินไป ทำให้ยุ่งยากลำบากในการเดินทาง บางครั้งทำให้ไปสอนไม่
ทันเวลาเพราะรถติด

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรพิจารณาจัดนิสิตที่บ้านอยู่ใกล้ ๆ กับเด็กไปสอน โดยพิจารณา
ที่อยู่ของเด็กและที่พักของนิสิต นอกจากนั้นทางสำนักงานแนะแนวควรจะต้องชี้แจงให้นิสิตทราบถึงความสำคัญ
ของการตรงต่อเวลา และให้พยายามไปให้ทันตามเวลา โดยกะเวลาเพื่อรถติดไว้ด้วย

๓.๓ การได้โทรศัพท์ติดต่อกับเด็กหรือผู้ปกครอง ทำให้ยุ่งยากลำบากมาก ทั้งผู้ปกครองหรือเด็ก โทรศัพท์

มาติดต่อได้ลำบาก

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนว ควรจะมีโทรศัพท์ของสำนักงานแนะแนวที่ติดต่อกับภายนอกโดยตรง และควรมีระเบียบการสำหรับนิสิตที่จะใช้โทรศัพท์ไว้ด้วย เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการใช้

๓.๔ เด็กมักจะคอยให้นิสิตเป็นผู้ทำการบ้านให้ ทั้งไม่ค่อยยอมทำการบ้านทั้งที่ทางโรงเรียนให้และ นิสิตให้

วิธีแก้ไข

นิสิตควรจะได้ผู้จูงใจแนะนำไปเด็กเห็นความสำคัญและคุณค่าของการทำการบ้านด้วยตนเอง ทั้งนิสิตก็ไม่ควรจะทำให้เพียงแต่แนะแนวทางให้นิสิตสามารถทำได้ด้วยตนเอง และการสอนพิเศษ นิสิตก็ไม่ควรจะให้การบ้านเด็กจนมากเกินไป

๓.๕ ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่การเรียนของลูกเท่าที่ควร

วิธีแก้ไข

นิสิตควรหาโอกาสพบปะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของเด็กกับผู้ปกครองบ้าง เพื่อผู้ปกครองจะได้เอาใจใส่เด็กของตนมากขึ้น

๓.๖ เนื่องจากนิสิตยังไม่มีความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอนมากนัก บางครั้งจึงทำให้ไม่สามารถจะแก้ปัญหาจากโจทย์ที่ศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ได้ หรือบางทีก็ไม่ทราบความหมายของศัพท์ หรือสำนวน

(Idioms) ต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความอึดอัดใจที่ต้องขอผลัดเด็ก

วิธีแก้ไข

นิสิตจะต้องเตรียมการสอนและเตรียมตัวอย่างดีที่สุด ทั้งจะต้องได้เทคนิคการสอนและการพูด เพื่อมีให้นักเรียนดูจนนิสิตได้ เปรณานิสิตเห็นโจทย์เวลาข้อที่ไม่สามารถจะแก้ได้จริง ๆ ก็ขอผลัดเด็กไว้คราวหน้า และให้เด็กลองคิดดูใหม่ แต่เด็กเกรงเราจะต้องแก้ให้ได้ในวันวัน ก็ต้องลองพยายามช่วยกันคิดร่วมกับเด็กจนถึงที่สุด เมื่อไรเวลาพอสมควรแล้วก็ยังแก้ปัญหามาไม่ได้ ก็ต้องบอกเด็กตามตรงว่า ตอนนี้จนปัญญาจริง ๆ แล้วควรหาจะคิดมาให้ แล้วก็สั่งให้เด็กลองคิดดูใหม่เช่นเดียวกัน และเมื่อถึงวันนั้นนิสิตก็ต้องพยายามหากำตอบไปให้เด็กตามสัญญา

นอกจากนี้ในการสอนภาษาอังกฤษ นิสิตก็ควรจะทำพจนานุกรมภาษาอังกฤษ และหนังสือเกี่ยวกับสำนวนภาษาอังกฤษติดตัวไปด้วย เพื่อที่จะได้เปิดได้ ทั้งต้องฝึกให้เด็กรู้จักใช้และค้นคว้าด้วยตนเองด้วย

๓.๗ สถานที่และวิธีการที่จะไปบ้านผู้ปกครองเด็กไม่ค่อยชัดเจน ทำให้ยากลำบากแก่การเดินทางไปหา

วิธีแก้ไข

เจ้าหน้าที่แผนกแนะแนวผู้ทำงานด้านนี้ ควรจะไล่ซักถามรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับบ้านของผู้ปกครอง เพื่อนิสิตจะได้เดินทางไปถูก และถ้ามีโทรศัพท์ก็ควรจะจดเบอร์โทรศัพท์ไว้ด้วย

๓.๘ ผู้ปกครองมักเกี่ยวจนราคาค่าสอนตามที่ทางสำนักงานแนะแนวตั้งไว้ และบางครั้งก็จ่ายเงินน้อยกว่าอัตราที่ตั้งไว้

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเรื่องอัตราค่าสอนอย่างแน่นอน โดยชี้แจงไปพร้อมกับหนังสือแนะนำตัวในตอนแรก

๓.๙ ผู้ปกครองมักมอบเงินค่าสอนไว้ให้เด็กเป็นผู้จ่าย ทำให้นิสิตผู้รับรู้สัปดาห์ไม่ค่อยสบายใจนัก

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ถ้าไม่สามารถจะให้นิสิตได้ด้วยตนเอง ก็ควรใส่ซองฝากเด็กไว้ให้ ทั้งนี้ให้แจ้งไปพร้อมกับหนังสือแนะนำตัวในตอนแรก

ในเรื่องนี้ ถ้าผู้ปกครองบางคนอยากจะให้การจ่ายเงินค่าสอนเป็นความรับผิดชอบของเด็ก เพื่อที่เด็กจะได้เห็นคุณค่าของเงินและการทำงาน เด็กจะได้ขยันเรียนมากขึ้น

๓.๑๐ งานสอนพิเศษมีน้อยไม่เพียงพอความต้องการของนิสิต นิสิตกว่าจะได้อ่านต้องรอเป็นเวลานานมาก

วิธีแก้ไข

๑. ทางสำนักงานแนะแนวควรจะได้ขยายบริการนี้ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยพยายามโฆษณาเรื่องนี้ให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้ปกครองและเด็กอย่างกว้างขวาง เป็นต้นว่า ลงหนังสือพิมพ์ ออกวิทยุ และโทรทัศน์

๒. การจัดงานให้นิสิตควรจัดตามวันว่างของผู้สมัคร และพิจารณาความจำเป็นของนิสิตประกอบด้วย

๓.๑๑ เด็กไม่ให้ความเคารพแก่นิสิตเท่าที่ควร

วิธีแก้ไข

๑. นิสิตจะต้องวางตัวอย่างดี

๒. นิสิตจะต้องมีความรู้เป็นที่เชื่อถือได้

๓. ผู้ปกครองควรแนะนำแก่เด็ก ว่านิสิตเป็นอาจารย์

๓.๑๒ นิสิตไม่ค่อยเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนพิเศษ

วิธีแก้ไข

ทางสำนักงานแนะแนวควรจะประกาศความมุ่งหมายของการสอนพิเศษให้นิสิตทราบอย่างแน่ชัด ทั้งจะต้องเข้าใจระเบียบวิธีปฏิบัติในการสอนพิเศษอย่างถี่ถ้วน

๓.๑๓ เด็กไม่พร้อมที่จะเรียน บางทีเด็กต้องช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน หรือมีอะไรรบกวนมาจาก โรงเรียนน้อย ๆ เมื่อนิสิตมาสอนแล้วก็ต้องทนเรียนทั้ง ๆ ที่ยังเหนื่อยอยู่

วิธีแก้ไข

นัดเวลาการเรียนพิเศษกับเด็กให้แน่นอน ให้เป็นเวลาที่เด็กสบายที่สุด และให้เด็กเตรียมตัว ให้พร้อมที่จะเรียนได้ทันที เมื่อนิสิตมาสอน แต่หากว่า เด็กยังเหนื่อยอยู่ นิสิตก็ต้องรอให้เด็กหายเหนื่อย มีความสบายใจเสียก่อนจึงเริ่มสอน

๓.๑๔ การสอนไม่ได้เป็นไปตามวัน เวลา ตามที่ตกลงกับผู้ปกครองไว้ จึงทำให้มีเสถียรภาพทางรายได้ที่ไม่แน่นอน บางครั้งก็เกิดความยุ่งยากเกี่ยวกับการเงิน

วิธีแก้ไข

๑. นิสิตอาจจะตกลงอัตราการสอนกับผู้ปกครองโดยคิดเป็นรายเดือนก็ได้ โดยถืออัตราที่ทางสำนักงานกำหนดเป็นแนวทางในการคิด

๒. พยายามหาเวลาสอนนอกเวลาในวันว่างๆ

๓.๑๕ เด็กมักทำหยา้ง เป็นคนว่าพูดจาไม่เรียบร้อยกับนิสิต

วิธีแก้ไข

นิสิตจะต้องปรับปรุงตนเอง ทั้งในด้าน มุกตลกภาพและการสอน พยายามทำตนให้เป็นที่รัก – เคารพ – เชื่อถือ ของเด็ก โดยที่นิสิตจะต้องไม่หยิ่งตอบเด็ก ทั้งพยายามสร้างความเป็นกันเองกับเด็กให้มากที่สุด

ประวัติย่อของผู้เขียน

กำเนิดและการศึกษา

บุญชลอ อุดมพันธ์ เกิดเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๒ ที่ตำบลโสธร อำเภอเมือง
ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๘ โดยการสมัครสอบ สำเร็จการศึกษา
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นต้น (ป.กศ.) จากโรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา สำเร็จ
การศึกษาชั้นปริญญาตรีการศึกษา (ก.ศบ.) สาขามัธยมศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร พระนคร เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕

หน้าที่การงานในปัจจุบัน

ขณะนี้รับราชการ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ที่โรงเรียนเขาทุเรียน อำเภอเมืองนครนายก
จังหวัดนครนายก

